

ORDENANÇA FISCAL GENERAL NÚM. 1.1 DE GESTIÓ, INSPECCIÓ I RECAPTACIÓ DELS TRIBUTS MUNICIPALS

CAPÍTOL I

PRINCIPIS GENERALS

Article 1.- Objecte

1.- Aquesta Ordenança general, dictada a l'empara del que disposa l'article 106.2 i el títol VIII de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, els articles 11, 12.2 i 15.3 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals i la disposició addicional quarta, apartat 3, de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, conté els principis bàsics i les normes generals de gestió, inspecció, recaptació i revisió aplicables a tots els tributs municipals. Amb caràcter general, cal considerar aquests principis i normes com a parts integrants de les ordenances fiscals reguladores de cadascun dels tributs en tot allò que no regulin expressament.

2.- Aquesta Ordenança es dicta per a:

- a) Desplegar allò que es preveu a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en aquells aspectes referents als procediments tributaris de gestió, inspecció i recaptació, portats a terme per l'Ajuntament de Sabadell.
- b) Regular els aspectes procedimentals que puguin millorar i simplificar la gestió, de possible determinació per l'Ajuntament de Sabadell.
- c) Regular els aspectes comuns a diverses ordenances fiscals i evitar-ne així la reiteració.
- d) Regular les matèries que necessitin concreció o desenvolupament per part de l'Ajuntament de Sabadell.
- e) Informar als ciutadans de les normes i procediments, el coneixement dels quals pugui facilitar el compliment de les seves obligacions tributàries.

Article 2.- Àmbit d'aplicació i competència

1.- Aquesta Ordenança és d'aplicació a l'Ajuntament de Sabadell i als seus organismes autònoms i obliga en el terme municipal de Sabadell, d'acord amb els criteris de residència i territorialitat segons s'escaigui.

2.- L'Administració tributària municipal està integrada pels òrgans i entitats de dret públic municipals que, en l'àmbit de les seves competències, desenvolupen les funcions regulades als capítols VI a XI d'aquesta Ordenança.

3.- En el cas que no constessin assenyalades en aquesta Ordenança fiscal i en les pròpies de cada tribut i, llevat que la normativa disposi una altra cosa, les referències que fa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària -d'ara endavant, Llei general tributària- i els seus reglaments desenvolupadors al Consell de ministres s'entendran referides a l'Ajuntament Ple, i, les que fa al ministre d'Hisenda

s'entendran referides a l'alcalde/essa, sense perjudici de les delegacions que pugui acordar.

4.- Quan l'Ajuntament hagi delegat en la Diputació de Barcelona la gestió i/o la recaptació dels ingressos, les actuacions que ha de dur a terme l'Organisme de Gestió Tributària es regiran per la seva pròpia normativa, constituïda pels Estatuts, el Reglament Orgànic i Funcional, i l'Ordenança General de Gestió, Liquidació, Inspecció i Recaptació dels Ingressos de Dret Públic la gestió dels quals ha estat delegada en la Diputació de Barcelona o es realitza mitjançant col·laboració administrativa.

No obstant, l'Ajuntament es reserva la facultat de realitzar per si mateix i sense necessitat d'avocar de forma expressa la competència, les facultats d'aprovar determinades actuacions singulars de recaptació, concedir beneficis fiscals, realitzar liquidacions per determinar els deutes tributaris o aprovar l'anul·lació, total o parcial, de les liquidacions, respecte d'alguns dels tributs o ingressos de dret públic la gestió dels quals ha estat delegada en la Diputació de Barcelona, quan circumstàncies organitzatives, tècniques o de distribució competencial dels serveis municipals ho facin convenient.

Article 3.- Interpretació i qualificació

1.- Per decret de l'Alcaldia es podran dictar disposicions interpretatives i aclaridores d'aquesta Ordenança i de les Ordenances reguladores dels tributs municipals, d'obligada aplicació pels òrgans de l'Administració tributària municipal.

Les disposicions interpretatives i aclaridores previstes en aquest apartat seran publicades en el butlletí oficial de la província. Amb caràcter previ, en cas que la naturalesa de la mateixa ho aconselli, podrà ser sotmesa a informació pública.

2.- Les obligacions tributàries s'exigiran d'acord amb la naturalesa del fet, acte o negoci realitzat, qualsevol quina sigui la forma o denominació que els interessats li haguessin donat, i prescindint dels defectes que poguessin afectar a la seva validesa.

3.- No s'admetrà l'analogia per estendre més enllà dels seus termes estrictes l'àmbit dels fet imposable o el de les exempcions, bonificacions i altres beneficis tributaris.

CAPÍTOL II

ELS TRIBUTS MUNICIPALS

Secció 1a. Concepte i classificació

Article 4.- Concepte i classes de tributs

1.- Els tributs municipals són ingressos públics consistents en prestacions pecuniàries exigides per l'Administració tributària municipal, com a conseqüència de la realització del fet al qual la llei vincula el deure de contribuir i que dóna lloc al naixement de l'obligació tributària.

La finalitat primordial dels tributs és la d'obtenir els recursos necessaris per al sosteniment de les despeses públiques. També podran utilitzar-se com a instruments de la política econòmica i atendre la realització dels principis i les finalitats que conté la Constitució.

2.- Els tributs es classifiquen en impostos, taxes i contribucions especials:

a) Els impostos són els tributs exigits sense contraprestació, el fet imposable dels quals està constituït per negocis, actes o fets que posen de manifest la capacitat econòmica del contribuent.

b) Les taxes són els tributs el fet imposable dels quals consisteix en la utilització privada o l'aprofitament especial del domini públic, la prestació de serveis o la realització d'activitats en règim de dret públic que es refereixin, afectin o beneficiïn de manera particular l'obligat tributari, quan els serveis o activitats no siguin de sol·licitud o recepció voluntària per als obligats tributaris o no es prestin o realitzin pel sector privat.

c) Les contribucions especials són els tributs el fet imposable dels quals consisteix en l'obtenció per l'obligat tributari d'un benefici o d'un augment de valor dels seus béns com a conseqüència de la realització d'obres públiques o de l'establiment o ampliació dels serveis públics de caràcter local.

3.- Són Impostos municipals, que exigeix l'Ajuntament, conforme estableixen els articles 59 i següents, del Reial decret legislatiu 2/2004, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals -d'ara endavant, Llei reguladora de les hisendes locals-:

- L'Impost sobre Béns Immobles.
- L'Impost sobre Activitats Econòmiques.
- L'Impost sobre Vehicles de Tracció Mecànica.
- L'Impost sobre Construccions, Instal·lacions i Obres.
- L'Impost sobre l'Increment de Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana.

4.- Els tributs que estableixi l'Ajuntament han de complir, en tot cas, els principis establerts en l'article 6 de la Llei reguladora de les hisendes locals i la resta dels principis establerts per la normativa d'aplicació.

Secció 2a. La relació jurídica tributària. L'obligació tributària municipal

Article 5.- La relació jurídica tributària

1.- La relació jurídica tributària és el conjunt d'obligacions i deures, drets i potestats originats per l'aplicació dels tributs municipals.

2.- De la relació jurídica tributària poden derivar-se obligacions materials i formals per a l'obligat tributari i per a l'Administració, així com la imposició de sancions tributàries en el cas d'incompliment.

3.- Són obligacions tributàries materials les de caràcter principal, les de realitzar pagaments a compte, les establertes entre particulars resultants dels tributs i les accessòries. Són obligacions formals les definides en l'article 14 d'aquesta Ordenança.

4.- Els elements de l'obligació tributària no poden ser alterats per actes o convenis dels particulars, els quals no produiran efectes davant de l'Administració tributària municipal, sense perjudici de les seves conseqüències jurídicu-privades.

Article 6.- Indisponibilitat del crèdit tributari

El crèdit tributari és indisponible llevat que la Llei estableixi una altra cosa.

Article 7.- L'obligació tributària municipal principal

L'obligació tributària municipal principal consisteix en el pagament de la quota tributària.

Article 8.- Fet imposable

1.- El fet imposable és el **pressupòsit** fixat per la Llei per configurar cada tribut municipal, la realització del qual origina el naixement de l'obligació tributària principal.

2.- Són supòsits d'exempció aquells en què, encara que es realitza el fet imposable, la Llei exigeix del compliment de l'obligació tributària principal.

3.- La Llei pot completar la delimitació del fet imposable mitjançant la determinació de supòsits de no-subjecció.

Article 9.- Meritació i exigibilitat

1.- La meritació és el moment en què s'entén realitzat el fet imposable i en el qual es produeix el naixement de l'obligació tributària principal.

La data de meritació determina les circumstàncies rellevants per a la configuració de l'obligació tributària, llevat que l'ordenança reguladora de cada tribut disposi una altra cosa.

2.- Les taxes es meritaren segons la naturalesa del seu fet imposable i de conformitat amb el que determini l'ordenança fiscal respectiva:

- Quan s'iniciï l'ús privatiu o l'aprofitament especial, o quan s'iniciï la prestació del servei o la realització de l'activitat, sense perjudici d'exigir un dipòsit previ del seu import total o parcial.
- Quan es presenti la sol·licitud que iniciï l'actuació o l'expedient, que no es realitzarà o tramitarà sense que s'hagi fet el pagament corresponent.

3.- L'ordenança reguladora de cada tribut establirà, quan ho disposi la Llei, l'exigibilitat de la totalitat de la quota, o només una part, en un moment diferent al de meritació del tribut municipal.

4.- L'Ajuntament podrà inaplicar les ordenances fiscals reguladores de les taxes i preus públics que té establerts, quan concorrin alguna de les circumstàncies següents:

- 1) Situacions d'emergència per raons climàtiques o de salut pública.

- 2) Situacions de greu perill que requereixin una actuació immediata a causa de successos catastròfics o infortunis públics o greu risc dels mateixos.
- 3) Situacions d'excepcionalitat per esdeveniments puntuals, d'abast limitat i per un període de temps concret, com poden ser:
 - a) Festivitats assenyalades a la ciutat.
 - b) Dates commemoratives o els quals es duguin a terme esdeveniments d'interès general per a la ciutat.
 - c) Altres esdeveniment de naturalesa anàloga, d'impacte general però molt limitat en el temps.

L'òrgan competent per declarar la concurrència de les circumstàncies anteriors serà l'alcalde/essa mitjançant resolució, la qual haurà de justificar la necessitat d'aplicació d'aquesta mesura respecte a taxes i/o preus públics concrets i incorporarà una estimació d'impacte econòmic. La resolució que s'adopti haurà de ser ratificada pel Ple en la propera sessió que celebri.

Article 10.- Obligació tributària de realitzar pagaments a compte

L'obligació tributària de realitzar un pagament a compte de l'obligació tributària principal, consisteix en l'abonament d'un import a l'Ajuntament per l'obligat a realitzar pagaments fraccionats o per l'obligat a realitzar ingressos a compte.

Article 11.- Obligacions tributàries municipals accessòries

1.- Les obligacions tributàries municipals accessòries consisteixen en prestacions pecuniàries que s'han de satisfer a l'Ajuntament i que la seva exigència s'imposa en relació amb altra obligació tributària.

2.- Tenen la naturalesa d'obligacions tributàries accessòries les obligacions de satisfer l'interès de demora, els recàrrecs per declaració extemporània i els recàrrecs del període executiu, com també les altres que imposi la Llei. Les sancions tributàries no tenen la consideració d'obligacions accessòries.

Article 12.- Interès de demora

1. L'interès de demora és una prestació tributària municipal accessòria que s'exigeix als obligats tributaris i als infractors com a conseqüència de la realització d'un pagament fora de termini o de la presentació d'una autoliquidació o declaració de la qual resulti una quantitat a ingressar una vegada finalitzat el termini establert en la normativa tributària, del cobrament d'una devolució improcedent o en la resta de casos previstos en la normativa tributària.

L'exigència de l'interès de demora tributari no requereix la intimació prèvia de l'Ajuntament ni la concurrència d'un retard culpable en l'obligat.

2.- L'interès de demora s'exigeix, entre d'altres, en els supòsits següents:

a) Quan finalitzi el termini de pagament en període voluntari d'un deute resultant d'una liquidació practicada per l'Administració o de l'import d'una sanció, sense que l'ingrés s'hagi efectuat.

b) Quan finalitzi el termini establert per a la presentació d'una autoliquidació o declaració sense que hagi estat presentada o hagi estat presentada incorrectament,

llevat del que disposa l'article següent d'aquesta Ordenança, relatiu a la presentació de declaracions o autoliquidacions extemporànies sense requeriment previ.

c) Quan se suspengui l'execució de l'acte, excepte en el cas de recursos i reclamacions contra sancions, durant el temps que transcorri fins a l'acabament del termini de pagament en període voluntari obert per la notificació de la resolució que exhaureix la via administrativa.

d) Quan s'iniciï el període executiu, llevat quan sigui exigible el recàrrec executiu o el recàrrec de constrenyiment reduït.

e) Quan l'obligat tributari hagi obtingut una devolució improcedent, excepte que voluntàriament regularitzi la seva situació tributària sens perjudici del que disposa l'apartat segon de l'article 13 d'aquesta Ordenança, relatiu a la presentació de declaracions extemporànies sense requeriment previ.

f) Quan es procedeixi a l'ajornament o fraccionament del deute.

3.- L'interès de demora s'aplicarà segons estableixen els apartats 3 a 6 de l'article 26 de la Llei general tributària.

No s'exigiran interessos de demora des del moment en què l'Ajuntament incompleixi, per causa que li sigui imputable, algun dels terminis fixats per resoldre fins que es dicti la resolució esmentada o s'interposi recurs contra la resolució presumpta.

4.- L'interès de demora és l'interès legal del diner vigent en el transcurs del període en què aquell interès resulti exigible, incrementat en un 25 per cent, llevat que la Llei de pressupostos generals de l'Estat, n'estableixi un altre diferent.

Això no obstant, en els casos d'ajornament, fraccionament o suspensió de deutes garantits en la seva totalitat mitjançant un aval solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o mitjançant un certificat d'assegurança de caució, l'interès de demora exigible és l'interès legal.

Article 13.- Recàrrecs per declaració extemporània sense requeriment previ

1.-Els recàrrecs per declaració extemporània són prestacions accessòries que han de satisfer els obligats tributaris com a conseqüència de la presentació d'autoliquidacions o declaracions fora de termini, sense requeriment previ de l'Administració Tributària.

Als efectes d'aquest article, es considera requeriment previ, qualsevol actuació de l'Administració tributària municipal, realitzada amb coneixement formal de l'obligat tributari, i conduent al reconeixement, regularització, comprovació, inspecció, assegurament o liquidació del deute tributari.

2.- El recàrrec serà un percentatge igual a l'1 per cent més un altre 1 per cent addicional per cada mes complet de retard en la presentació de l'autoliquidació o declaració respecte des de la finalització del termini establert per a la presentació i l'ingrés.

L'esmentat recàrrec es calcula sobre l'import a ingressar resultant de les autoliquidacions o sobre l'import de la liquidació derivat de les declaracions

extemporànies i exclou les sancions que s'haurien pogut exigir i els interessos de demora meritats fins a la presentació de l'autoliquidació o declaració.

Si la presentació de l'autoliquidació o declaració s'efectua una vegada transcorreguts 12 mesos des de la fi del termini establert per a la presentació, el recàrrec és del 15 per cent i exclou les sancions que s'haurien pogut exigir. En aquests casos, s'exigeixen els interessos de demora pel període transcorregut des de l'endemà del termini dels 12 mesos, posteriors a l'acabament del termini establert per a la presentació, fins al moment en què l'autoliquidació o declaració s'hagi presentat.

En les liquidacions derivades de declaracions presentades fora de termini sense requeriment previ no s'exigeixen interessos de demora pel temps transcorregut des de la presentació de la declaració fins a l'acabament del termini de pagament en període voluntari corresponent a la liquidació que es practiqui, sense perjudici dels recàrrecs i interessos que correspongui exigir per la presentació extemporània.

No obstant l'anterior, no s'exigiran els recàrrecs d'aquest apartat si l'obligat tributari regularitza, mitjançant la presentació d'una declaració o autoliquidació corresponent a altres períodes pel mateix concepte impositiu, uns fets o circumstàncies idèntiques a les regularitzades per l'Administració, i concorren les següents circumstàncies:

- a) Que la declaració o autoliquidació es presenti en el termini de sis mesos a comptar des de l'endemà del dia en què la liquidació es notifiqui o s'entengui notificada.
- b) Que es produeixi el complet reconeixement i pagament de les quantitats resultants de la declaració o autoliquidació en els termes que preveu l'apartat 5 d'aquest article.
- c) Que no es presenti sol·licitud de rectificació de la declaració o autoliquidació, ni s'interposi recurs o reclamació contra la liquidació dictada per l'Administració.
- d) Que de la regularització efectuada per l'Administració no derivi la imposició d'una sanció.

L'incompliment de qualsevol d'aquestes circumstàncies determinarà l'exigència del recàrrec corresponent sense més requisit que la notificació a l'interessat.

El que disposen els paràgrafs anteriors no impedirà l'inici d'un procediment de comprovació o investigació en relació amb les obligacions tributàries regularitzades mitjançant les declaracions o autoliquidacions a què aquests es refereixen.

3.- Quan els obligats tributaris no efectuïn l'ingrés ni presentin sol·licitud d'ajornament, fraccionament o compensació en el temps de la presentació de l'autoliquidació extemporània, la liquidació administrativa que sigui procedent per recàrrecs i interessos de demora derivada de la presentació extemporània, segons el que disposa l'apartat anterior, no impedeix l'exigència dels recàrrecs i interessos del període executiu que corresponguin sobre l'import de l'autoliquidació.

4.- Perquè pugui ser aplicable el que disposa aquest article les autoliquidacions extemporànies han d'identificar expressament el període impositiu de liquidació al qual es refereixen i han de contenir únicament les dades relatives al període esmentat.

5.- D'acord amb l'article 27.5 de la Llei general tributària, l'import dels recàrrecs a què es refereix l'apartat 2 anterior es podrà reduir en un 25% sempre que es realitzi

l'ingrés total del deute i del recàrrec restant dins el període de pagament voluntari, o en el termini per al qual s'hagi concedit ajornament o fraccionament de pagament.

Quan no s'hagi efectuat l'ingrés en els terminis previstos, s'exigirà l'import de la reducció practicada, sens altre requisit que la notificació a l'interessat.

Article 14.- Obligacions tributàries formals

1.- Són obligacions tributàries formals les que, sense tenir caràcter pecuniari, són imposades per la normativa tributària als obligats tributaris, deutors o no del tribut, i el compliment de les quals està relacionat amb el desenvolupament d'actuacions o procediments tributaris.

2.- A més de les que puguin legalment establir-se, els obligats tributaris, en les seves relacions amb l'Administració tributària municipal, han de complir les obligacions següents:

- a) Utilitzar el número d'identificació fiscal que han d'haver sol·licitat en els termes establerts en l'article 23 del Reial Decret 1065/2007, de 27 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs -d'ara endavant, Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària-.
- b) Presentar declaració del domicili fiscal i dels seus canvis o modificacions.
- c) Facilitar i aportar a l'Administració tributària municipal tots aquells documents, contractes, informes, antecedents, dades i justificants amb transcendència tributària.
- d) Presentar declaracions, autoliquidacions i comunicacions.
- e) Portar i conservar llibres de comptabilitat i registres, així com els programes, fitxers i arxius informàtics de suport i els sistemes de codificació utilitzats que permetin la interpretació de les dades, quan l'obligació es compleixi amb utilització de sistemes informàtics. S'ha de facilitar la conversió d'aquestes dades a format llegible quan la seva lectura o interpretació no sigui possible pel fet d'estar encriptats o codificats.
- f) Expedir i lliurar factures o documents substitutius i conservar les factures, documents i justificants que tinguin relació amb llurs obligacions tributàries.
- g) Aportar a l'Administració tributària municipal llibres, registres, comptes anuals, balanços, documents o informació que l'obligat hagi de conservar en relació amb el compliment de les obligacions pròpies o de tercers, així com qualsevol dada, informe, antecedent i justificant amb transcendència tributària, a requeriment de l'Administració o en declaracions periòdiques. Quan la informació exigida es conservi en suport informàtic, s'ha de subministrar en l'esmentat suport quan així es requereixi.
- h) Facilitar la pràctica d'inspeccions i comprovacions administratives.

i) L'obligació, per part dels productors, comercialitzadors i usuaris, que els sistemes i programes informàtics o electrònics que suportin els processos comptables, de facturació o de gestió dels qui desenvolupin activitats econòmiques, garanteixin la integritat, conservació, accessibilitat, llegibilitat, traçabilitat i inalterabilitat dels registres, sense interpolacions, omissions o alteracions de les quals no quedi la deguda anotació en els sistemes mateixos.

CAPÍTOL III

ELS OBLIGATS TRIBUTARIS

Secció 1a. Classificació

Article 15.- Obligats tributaris

1.- Són obligats tributaris les persones físiques o jurídiques i les entitats a les quals la normativa tributària imposa el compliment d'obligacions tributàries.

2.- Pel que fa als tributs municipals, entre d'altres, són obligats tributaris:

- a) Els subjectes passius: contribuents i substituïts del contribuent.
- b) Els obligats a repercutir.
- c) Els obligats a suportar la repercussió.
- d) Els successors.
- e) Els beneficiaris de supòsits d'exempció, devolució o bonificacions tributàries, quan no siguin subjectes passius.

També tenen caràcter d'obligats tributaris les persones o entitats a les quals la normativa tributària imposa el compliment d'obligacions tributàries formals.

3.- Tenen el caràcter d'obligats tributaris, en la regulació dels tributs en què així s'estableixi, les herències jacents, comunitats de béns i altres entitats que, sense personalitat jurídica, constitueixin una unitat econòmica o un patrimoni separat, susceptibles d'imposició.

4.- També tenen el caràcter d'obligats tributaris els responsables als quals es refereix la secció tercera d'aquest capítol.

5.- La concurrència de diversos obligats tributaris en un mateix pressupòsit d'una obligació determina que quedin solidàriament obligats davant l'Administració tributària municipal al compliment de totes les prestacions, llevat que per llei es disposi expressament una altra cosa.

Article 16.- Subjectes passius: contribuent i substituït del contribuent

1.- És subjecte passiu l'obligat tributari que, segons la llei, ha de complir l'obligació tributària principal, així com les obligacions formals que li són inherents, sigui com a contribuent, o com a substituït d'aquest. No perd la condició de subjecte passiu qui

hagi de repercutir la quota tributària a altres obligats, llevat que la llei de cada tribut disposi una altra cosa.

2.- És contribuent el subjecte passiu que realitza el fet imposable.

3.- És substituït el subjecte passiu que, per imposició de la llei i en lloc del contribuent, està obligat a complir l'obligació tributària principal, és a dir, el pagament de la quota tributària a l'Administració tributària municipal, així com les obligacions formals que li són inherents. El substituït pot exigir del contribuent l'import de les obligacions tributàries satisfetes, llevat que la llei indiqui una altra cosa.

Secció 2a. Els successors

Article 17.- Successors de persones físiques

1.- Morts els obligats tributaris, les obligacions tributàries pendents s'han de transmetre als hereus, sense perjudici del que estableix la normativa civil respecte de l'adquisició de l'herència. Les referides obligacions tributàries s'han de transmetre als legataris en les mateixes condicions que les establertes per als hereus, quan l'herència es distribueixi en llegats i en els supòsits en què s'institueixin llegats de part alíquota.

En cap cas no es transmeten les sancions. Tampoc no es transmet l'obligació del responsable, llevat que se li hagi notificat l'acord de derivació de responsabilitat, abans de la mort del causant.

2.- No ha d'impedir la transmissió als successors de les obligacions tributàries meritades, el fet que a la data de la mort del causant, el deute tributari no estigués liquidat, cas en què les actuacions es duren a terme amb qualsevol dels successors, i s'ha de notificar la liquidació resultant de les esmentades actuacions, a tots els interessats que constin a l'expedient.

3.- Mentre l'herència estigui jacent, el compliment de les obligacions tributàries del causant correspon al representant de l'herència jacent. Les actuacions administratives que tinguin per objecte la quantificació, determinació i liquidació de les obligacions tributàries del causant s'han de realitzar o continuar amb el representant de l'herència jacent. Si a la finalització del procediment, els hereus no són coneguts, les liquidacions s'han de realitzar a nom de l'herència jacent.

4.- El procediment per a la recaptació davant dels successors *mortis causa* és l'establert a l'article 177.1 de la Llei general tributària i 127 del Reial decret 939/2005, pel qual s'aprova el Reglament general de recaptació -d'ara endavant, Reglament general de recaptació-.

Article 18.- Successors de persones jurídiques i d'entitats sense personalitat

1.- Les obligacions tributàries pendents de les societats i entitats amb personalitat jurídica dissoltes i liquidades en què la llei limita la responsabilitat patrimonial dels socis, partícips o cotitulars, es transmeten a aquests, els quals resten solidàriament obligats fins al límit del valor de la quota de liquidació que els correspongui. Les obligacions tributàries pendents de les societats i entitats amb personalitat jurídica dissoltes i liquidades en les quals la llei no limita la responsabilitat patrimonial dels socis, partícips o cotitulars, es transmeten íntegrament a aquests, els quals queden solidàriament obligats al seu compliment.

2.- El fet que el deute tributari no estigui liquidat en el moment de produir-se l'extinció de la personalitat jurídica de la societat o entitat, no impedeix la transmissió de les obligacions tributàries meritades als successors, i que les actuacions es puguin realitzar amb qualsevol d'ells.

3.- En els supòsits d'extinció o dissolució sense liquidació de societats mercantils, les obligacions tributàries pendents d'aquestes societats es transmeten a les persones o entitats que succeeixin o que siguin beneficiàries de la corresponent operació. Aquesta norma també és aplicable a qualsevol supòsit de cessió global de l'actiu i passiu d'una societat mercantil.

4.- En cas de dissolució de fundacions o entitats que, sense personalitat jurídica, constitueixin una unitat econòmica o un patrimoni separat susceptible d'imposició, les obligacions tributàries pendents d'aquestes societats o fundacions es transmeten als destinataris dels béns i drets de les fundacions o als partícips o cotitulars de les esmentades entitats.

5.- Les sancions que puguin ser procedents per les infraccions comeses per les societats i entitats a què es refereix aquest article són exigibles als seus successors, en els termes establerts als apartats anteriors, fins al límit del valor de la quota de liquidació que els correspongui.

6.- El procediment per a la recaptació davant els successors de persones jurídiques i entitats sense personalitat és el que estableix l'article 177.2 de la Llei general tributària i 127.4 del Reglament general de recaptació.

Secció 3a. Els responsables tributaris

Article 19.- Responsabilitat tributària

1.- La llei pot configurar com a responsables solidaris o subsidiaris del deute tributari municipal, juntament amb els deutors principals, altres persones o entitats. A aquests efectes, es consideren deutors principals els obligats tributaris de l'article 15 d'aquesta Ordenança.

2.- Llevat d'un precepte legal exprés en sentit contrari, la responsabilitat és sempre subsidiària.

3.- Llevat el que s'estableix a l'apartat tercer de l'article següent d'aquesta Ordenança, la responsabilitat s'estén a la totalitat del deute tributari exigint en període voluntari. Transcorregut el termini voluntari de pagament concedit al responsable sense que hagi realitzat l'ingrés, s'inicia el període executiu i li són exigibles els recàrrecs i els interessos que procedeixin.

4.- La responsabilitat no s'estén a les sancions, llevat les excepcions que s'estableixen per llei.

5.- Llevat que una norma amb rang de llei disposi una altra cosa, la derivació de l'acció administrativa per exigir el pagament del deute tributari als responsables requereix que l'Administració tributària municipal dicti un acte administratiu en què, amb l'audiència prèvia de l'interessat, es declari la responsabilitat i se'n determini

l'abast. Amb anterioritat a aquesta declaració, l'Administració tributària municipal pot adoptar les mesures cautelars de l'article 54 d'aquesta Ordenança i realitzar actuacions d'investigació amb les facultats previstes en l'article 96 d'aquesta Ordenança i l'article 162 de la Llei general tributària

La derivació de l'acció administrativa als responsables subsidiaris requereix la declaració prèvia de fallit del deutor principal i dels responsables solidaris.

6.- Els responsables tenen dret de reemborsament davant del deutor principal, en els termes previstos a la legislació civil.

Article 20.- Responsables solidaris

1.- En els supòsits de responsabilitat solidària previstos per les lleis, en cas de manca de pagament del deute pel deutor principal, sense perjudici de la responsabilitat d'aquest deutor, l'Administració tributària municipal pot reclamar als responsables solidaris el pagament del deute. S'entén produïda la manca de pagament del deute tributari una vegada ha transcorregut el període voluntari de pagament sense que s'hagi satisfet.

2.- Són responsables solidaris del deute tributari les persones o entitats següents:

a) Les que siguin causants o col·laborin activament en la realització d'una infracció tributària. La seva responsabilitat també s'estén a la sanció.

b) Sense perjudici d'allò disposat en el paràgraf a) anterior, els partícips o cotitulars de les entitats a què es refereix l'article 15.3 d'aquesta Ordenança, en proporció a llurs respectives participacions, de les obligacions tributàries materials de les entitats esmentades.

c) Les que succeeixin per qualsevol concepte en la titularitat o exercici d'explotacions o activitats econòmiques, per les obligacions tributàries contraetes de l'anterior titular i derivades del seu exercici. La responsabilitat també s'estén a les obligacions derivades de la falta de pagament dels ingressos a compte practicats o que s'hagin hagut de practicar.

Qui pretengui adquirir la titularitat d'explotacions i activitats econòmiques i vulgui limitar la responsabilitat solidària, té dret, amb la conformitat prèvia del titular actual, a sol·licitar de l'Administració tributària municipal una certificació detallada dels deutes, sancions i responsabilitats tributaris derivats del seu exercici. L'Administració tributària ha d'expedir la certificació esmentada en el termini de 3 mesos, a comptar des de la sol·licitud. En aquest cas, la responsabilitat de l'adquirent resta limitada als deutes, sancions i responsabilitats continguts en la certificació.

Si la certificació s'expedeix sense esmentar deutes, sancions o responsabilitats, o no es facilita en el termini assenyalat, el sol·licitant resta exempt de la responsabilitat.

Quan no s'hagi sol·licitat el certificat, la responsabilitat abasta també les sancions imposades o que puguin imposar-se.

La responsabilitat solidària per successió en la titularitat o exercici d'explotacions o activitats econòmiques no és aplicable en els següents supòsits:

- Adquisicions d'elements aïllats, llevat que les esmentades adquisicions, realitzades per una o diverses persones o entitats, permetin continuar l'explotació o activitat.

- Successió *mortis causa*.

- Adquisició d'explotacions o activitats econòmiques pertanyents a un deutor en situació de concurs de creditors quan l'adquisició tingui lloc en un procediment concursal.

3.- També són responsables solidaris del pagament del deute tributari pendent, i si s'escau, del pagament de les sancions tributàries, inclosos el recàrrec i l'interès de demora del període executiu, quan s'escaigui, fins l'import del valor dels béns o drets que s'hagin pogut embargar o alienar per l'Administració tributària municipal, les persones o entitats següents:

a) Les que siguin causants o col·laborin en l'ocultació o transmissió de béns o drets de l'obligat al pagament amb la finalitat d'impedir l'actuació de l'Administració tributària municipal.

b) Les que, per culpa o negligència, incompleixin les ordres d'embargament.

c) Les que, amb coneixement de l'embargament, la mesura cautelar o la constitució de la garantia, col·laborin o consentin l'aixecament dels béns o drets embargats o d'aquells béns o drets sobre els quals s'hagi constituït la mesura cautelar o la garantia.

d) Les persones o entitats dipositàries dels béns del deutor que, una vegada rebuda la notificació de l'embargament, col·laborin o consentin el seu aixecament.

4.- El procediment per declarar i exigir la responsabilitat solidària és el que preveu l'article 175 de la Llei general tributària.

Article 21.- Responsables subsidiaris

1.- Són responsables subsidiaris, entre d'altres que puguin establir les lleis, les persones o entitats següents:

a) Sense perjudici d'allò que disposa la lletra a) de l'apartat 2n de l'article 20 d'aquesta Ordenança, els administradors de fet o de dret de les persones jurídiques que, havent aquestes persones comès infraccions tributàries, no hagin realitzat els actes necessaris que són propis del seu càrrec per al compliment de les obligacions i deures tributaris; que hagin consentit l'incompliment per part dels qui depenguin d'ells, o hagin adoptat acords que possibilitin les infraccions. La seva responsabilitat també s'estén a les sancions.

b) Els administradors de fet o de dret d'aquelles persones jurídiques que hagin cessat en les seves activitats, per les obligacions tributàries meritades d'aquestes que es trobin pendents en el moment del cessament, sempre que no hagin fet el necessari per al seu pagament o hagin adoptat acords o pres mesures causants de l'impagament.

c) Els integrants de l'administració concursal i els liquidadors de societats i entitats en general que no hagin realitzat les gestions necessàries per al compliment íntegre de les obligacions tributàries meritades amb anterioritat a les esmentades situacions i imputables als respectius obligats tributaris. De les obligacions tributàries i sancions posteriors a les esmentades situacions, n'han de respondre com a administradors, quan tinguin atribuïdes funcions d'administració.

d) Els adquirents de béns afectes al pagament del deute tributari, en els termes de l'article 79 de la Llei general tributària i 53 d'aquesta Ordenança.

e) Les persones o entitats que tinguin el control efectiu, total o parcial, directe o indirecte, de les persones jurídiques o en les quals concorri una voluntat rectora comuna amb aquestes, quan resulti acreditat que les persones jurídiques han estat creades o utilitzades de forma abusiva o fraudulenta per eludir la responsabilitat patrimonial universal envers a la Hisenda municipal i existeixi unicitat de persones o esferes econòmiques, o confusió o desviació patrimonial. La responsabilitat s'estén a les obligacions tributàries i a les sancions de les esmentades persones jurídiques.

f) Les persones o entitats de les quals els obligats tributaris tinguin el control efectiu, total o parcial, o en les quals concorri una voluntat rectora comuna amb aquests obligats tributaris, per les obligacions tributàries d'aquests, quan resulti acreditat que les esmentades persones o entitats hagin estat creades o utilitzades de forma abusiva o fraudulenta com a mitjà d'elusió de la responsabilitat patrimonial universal envers a la Hisenda municipal, sempre que concorrin, ja sigui una unicitat de persones o esferes econòmiques, ja sigui una confusió o desviació patrimonial. En aquests casos, la responsabilitat s'estén també a les sancions dels esmentats obligats tributaris.

2.- El procediment per declarar i exigir la responsabilitat subsidiària és el que preveu l'article 176 de la Llei general tributària.

Secció 4a. La capacitat d'actuar i la representació

Article 22.- Determinació de la capacitat d'actuar

Pel que fa als tributs municipals, tenen capacitat d'actuar, a més de les persones a qui correspon d'acord amb les normes del dret, els menors d'edat i els incapacitats en les relacions tributàries derivades d'aquelles activitats, l'exercici de les quals els estigui permès per l'ordenament jurídic, sense assistència de la persona que exerceixi la pàtria potestat, la tutela, la curatela o la defensa judicial. S'exceptua el supòsit dels menors incapacitats, quan l'extensió de la incapacitació afecti a l'exercici i defensa dels drets i interessos de què es tracti.

Article 23.- Representació: legal i voluntària

1.- Pel que fa als obligats tributaris sense capacitat d'actuar, han d'actuar en nom seu els seus representants legals.

2.- En nom de les persones jurídiques han d'actuar les persones que, en el moment en què es produeixin les actuacions tributàries corresponents, siguin titulars dels òrgans als quals correspongui la seva representació, per disposició de la llei o per acord vàlidament adoptat.

3.- En els supòsits d'entitats, associacions, herències jacentes i comunitats de béns que, sense personalitat jurídica, constitueixen una unitat econòmica o un patrimoni separat susceptibles d'imposició, ha d'actuar en llur representació, la persona que la posseeixi, sempre que l'acrediti fefaentment. En cas que no s'hagi designat cap representant, s'ha de considerar com a tal qui aparentment n'exerceixi la gestió o la direcció i, si no n'hi ha, qualsevol dels membres o partícips que integren o componen l'entitat o comunitat.

4.- L'obligat tributari amb capacitat per actuar pot fer-ho mitjançant un representant, que pot ser un assessor fiscal, amb el qual s'han de portar a terme les actuacions administratives successives, llevat que ho manifesti altrament de manera expressa.

5.- Per interposar recursos o reclamacions, desistir-ne, renunciar a drets, assumir o reconèixer obligacions en nom de l'obligat tributari, sol·licitar devolucions d'ingressos indeguts o reemborsaments i en els restants supòsits en què sigui necessària la signatura de l'obligat tributari, en els procediments regulats en aquesta Ordenança, s'ha d'acreditar la representació amb poder suficient, per qualsevol mitjà vàlid en dret que en deixi constància fidedigna, o mitjançant declaració per compareixença personal davant l'òrgan administratiu competent. A aquest efecte són vàlids els documents normalitzats de representació que aprovi l'Administració tributària municipal.

6.- Per als actes de simple tràmit, es presumeix concedida la representació.

7.- Quan es presenti per mitjans telemàtics qualsevol document davant l'Administració tributària, l'actuant ho ha de fer amb la representació que sigui necessària en cada cas. L'Administració tributària municipal pot requerir, en qualsevol moment, l'acreditació de l'esmentada representació, que pot efectuar-se d'acord amb allò establert a l'apartat 5 d'aquest article.

8.- Quan concorrin diversos titulars en una mateixa obligació tributària, es presumeix atorgada la representació a qualsevol d'ells, llevat de manifestació expressa en contrari.

9.- La manca o la insuficiència de l'apoderament no impedeix considerar realitzat l'acte del qual es tracti, sempre que se n'aporti l'apoderament o es corregeixi el defecte en el termini de 10 dies, que l'òrgan administratiu competent ha de concedir amb aquesta finalitat.

10.- A l'efecte de llurs relacions amb l'Administració tributària municipal, els obligats tributaris que no resideixin a Espanya hauran de designar un representant quan ho estableixi expressament la normativa tributària.

Secció 5a. El domicili fiscal

Article 24.- Determinació del domicili fiscal

1.- El domicili fiscal és el lloc de localització de l'obligat tributari en les seves relacions amb l'Administració tributària municipal.

2.- Als efectes tributaris municipals, el domicili fiscal és:

a) Per a les persones físiques, el de la seva residència habitual.

No obstant això, en el cas de les persones físiques que desenvolupin principalment activitats econòmiques, l'Administració tributària municipal pot considerar com a domicili fiscal, el lloc on estigui efectivament centralitzada la gestió administrativa i la direcció de les activitats desenvolupades. Si no es pot determinar l'esmentat lloc, ha de prevaldre aquell on radiqui el major valor de l'immobilitzat en el qual es realitzin les activitats econòmiques.

b) Per a les persones jurídiques i les entitats a què es refereix l'apartat 3 de l'article 15 de la present Ordenança, el del seu domicili social, sempre que la gestió administrativa i la direcció dels negocis hi estiguin efectivament centralitzades. En altres casos, serà el domicili on radiqui l'esmentada gestió o direcció.

Quan no es pugui determinar el lloc del domicili fiscal d'acord amb els criteris anteriors, ha de prevaldre aquell on radiqui el valor més elevat de l'immobilitzat.

c) Per a les persones o entitats no residents a Espanya, el domicili fiscal és el que determini la normativa reguladora de cada tribut.

Tanmateix, les persones o entitats residents a l'estranger que exerceixin activitats en el terme municipal de Sabadell tenen el seu domicili fiscal en el lloc on radiquin la gestió administrativa efectiva i la direcció dels seus negocis. Si no es pogués determinar l'esmentat lloc, ha de prevaldre aquell on radiqui el valor més elevat de l'immobilitzat.

Article 25.- Comunicació i canvi de domicili fiscal

1.- Els obligats tributaris, així com els seus representants, administradors o apoderats, han de comunicar mitjançant declaració expressa, a l'Administració tributària municipal, tant el seu domicili fiscal com els canvis que es produeixin. A aquest efecte, els terminis de presentació de la comunicació del canvi de domicili són els següents:

a) Les persones físiques que desenvolupin activitats econòmiques, així com les persones jurídiques i la resta d'entitats, han de complir l'obligació de comunicar el canvi de domicili, segons l'article 48, apartat 3 de la Llei general tributària, en el termini d'un mes a partir del moment en què es produeixi el canvi de domicili.

b) Les persones físiques que no desenvolupin activitats econòmiques han de comunicar el canvi de domicili en el termini de 3 mesos des que es produeixi el canvi referit.

2.- La comunicació del nou domicili fiscal té plena validesa davant de l'Administració tributària municipal des de la seva presentació.

3.- L'Administració municipal tributària efectuarà comprovacions singulars i massives periòdiques de les dades relatives a domicilis, en base a les variacions declarades a efectes del padró d'habitants o en base a altres dades creades i facilitades per les Administracions competents.

La comprovació i conseqüent actualització dels domicilis tributaris realitzada per l'Administració tributària municipal, té per objecte facilitar la màxima eficàcia en la distribució de les notificacions administratives.

CAPÍTOL IV

ELEMENTS DE QUANTIFICACIÓ DE L'OBLIGACIÓ TRIBUTÀRIA MUNICIPAL

Article 26.- Base imposable: concepte i mètodes de determinació

1.- La base imposable és la magnitud dinerària o d'una altra naturalesa que resulta del mesurament o la valoració del fet imposable del tribut municipal.

2.- L'Ordenança fiscal reguladora de cada tribut estableix els mitjans i els mètodes per la determinació de la base imposable d'acord amb els règims següents:

- a) Estimació directa.
- b) Estimació objectiva.
- c) Estimació indirecta.

3.- Les bases imposables es determinaran amb caràcter general, i si no es diu el contrari, a través del mètode d'estimació directa. Això no obstant, la llei pot establir els supòsits en què sigui necessari d'aplicació el mètode d'estimació objectiva, que ha de tenir, en tot cas, caràcter voluntari per als obligats tributaris.

4.- L'estimació indirecta té caràcter subsidiari respecte dels altres mètodes de determinació i s'ha d'aplicar quan es produeixi alguna de les circumstàncies que preveu l'article 53 de la Llei general tributària.

Article 27.- Mètode d'estimació directa

La determinació de les bases en règim d'estimació directa el poden utilitzar els contribuents i l'Administració tributària d'acord amb el que disposa la normativa de cada tribut. A aquests efectes, l'Administració tributària municipal ha de fer servir les declaracions o documents presentats, les dades consignades en llibres i registres comprovats administrativament i els altres documents, justificants i dades que tinguin relació amb els elements de l'obligació tributària.

Article 28.- Mètode d'estimació objectiva

L'estimació objectiva es pot utilitzar per a la determinació de les bases imposables mitjançant l'aplicació de les magnituds, índex, mòduls o dades previstes a la normativa de cada tribut.

Article 29.- Mètode d'estimació indirecta

1.- El mètode d'estimació indirecta s'aplicarà quan l'Administració tributària municipal no pugui disposar de les dades necessàries per a la determinació completa de la base imposable com a conseqüència d'alguna de les circumstàncies que estableix l'article 53, apartat 1, de la Llei general tributària.

2.- Les bases o rendiments s'han de determinar mitjançant l'aplicació de qualsevol dels mitjans o de diversos d'aquests conjuntament que estableix l'article 53, apartat 2, de la Llei general tributària.

3.- Quan sigui aplicable el mètode d'estimació indirecta, s'ha de seguir el procediment que preveu l'article 158 de la Llei general tributària i l'article 96 d'aquesta Ordenança.

Article 30.- Base liquidable

La base liquidable és la magnitud resultant de practicar en la base imposable, si s'escau, les reduccions establertes en la llei.

Article 31.- Tipus de gravamen

1.- El tipus de gravamen és la xifra, coeficient o percentatge que s'aplica a la base liquidable per obtenir com a resultat la quota íntegra.

2.- Els tipus de gravamen poden ser específics o percentuals, i s'han d'aplicar segons el que disposi cada Ordenança fiscal a cada unitat, conjunt d'unitats o tram de la base liquidable.

El conjunt de tipus de gravamen aplicables a les diferents unitats o trams de base liquidable en un tribut es denomina tarifa.

3.- L'Ordenança fiscal pot preveure l'aplicació d'un tipus zero, així com de tipus reduïts o bonificats.

Article 32.- Índex i coeficients

1.- Els índexs i coeficients són els factors aplicables a la base liquidable o a la tarifa, dins els límits legalment establerts, d'acord amb determinades característiques associades al fet imposable.

2.- Quan les ordenances fiscals estableixin l'aplicació d'índexs, d'acord amb la via pública en la qual es produeixi el fet imposable, cal aplicar les categories de vies públiques d'acord amb les classificacions aprovades per l'Ajuntament.

Article 33.- Quota tributària

1.- La quota íntegra es determinarà d'acord amb:

a) L'aplicació del tipus de gravamen a les bases liquidables, les tarifes, la quantia fixa assenyalada o l'aplicació conjunta d'alguns d'aquests sistemes.

b) Els factors correctors que, en cada cas, estableix cada ordenança.

2.- La quota líquida serà el resultat d'aplicar sobre la quota íntegra les deduccions i bonificacions que hi siguin aplicables.

3.- Pel que fa a les quota tributària de les taxes:

L'import de les taxes previstes per a la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic local es fixa, en caràcter general, prenent com a referència el valor que tindria en el mercat la utilitat derivada d'aquest ús o aprofitament si els béns afectats

no fossin de domini públic, d'acord amb el que preveu l'apartat 1r de l'article 24 de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals.

L'import de les taxes que s'estimi per la prestació d'un servei o la realització d'una activitat ha de tendir a cobrir el cost previsible del servei o activitat que constitueix el seu fet imposable, i d'acord amb l'article 24.2 de la Llei reguladora de les hisendes locals, en general, l'import de les mateixes no pot excedir, en el seu conjunt, el cost real o previsible del servei o activitat de què es tracti o, si no, del valor de la prestació rebuda.

Per a determinar aquest cost es tindran en compte els costos directes e indirectes, inclosos els de caràcter financer, l'amortització de l'immobilitzat, i si correspon, els necessaris per a garantir el manteniment i un desenvolupament raonable del servei o activitat.

Per a la determinació de les quanties de les taxes, han de ser tinguts en compte criteris genèrics de capacitat econòmica dels subjectes obligats a satisfer-les. Només es podran establir exempcions i bonificacions que tinguin en compte la capacitat econòmica de les persones que les han de satisfer.

Quan la utilització privativa o l'aprofitament especial provoqui la destrucció o el deteriorament del domini públic, el beneficiari, sense perjudici del pagament de la taxa que correspongui, s'obliga al reintegrament del cost total de les despeses corresponents de reconstrucció i a dipositar-ne prèviament l'import.

CAPÍTOL V

DEUTE TRIBUTARI

Secció 1a. Disposicions generals. Concepte i formes d'extinció

Article 34.- Deute tributari

1.- El deute tributari està constituït per la quota o quantitat a ingressar que resulti de l'obligació tributària principal, o de l'obligació de realitzar pagaments a compte, determinada, conforme a la llei, en les ordenances reguladores de cada tribut.

2.- Si s'escau, també forma part del deute tributari:

- a) L'interès de demora.
- b) Els recàrrecs sobre els ingressos corresponents a les autoliquidacions, declaracions-liquidacions i declaracions presentades fora de termini, sense requeriment previ.
- c) Els recàrrecs del període executiu.
- d) Els recàrrecs exigibles legalment sobre bases i quotes.

3.- Les sancions tributàries no formen part del deute tributari, però en la seva recaptació s'aplicaran les normes incloses en el capítol IX d'aquesta Ordenança.

Article 35.- Formes d'extinció del deute tributari

1.- El deute tributari s'extingirà per:

- a) Pagament.
- b) Prescripció.
- c) Compensació.
- d) Insolvència definitiva.
- e) Condonació.
- f) Confusió de drets.

2.- El pagament, la compensació, la deducció sobre transferències o la condonació tindran efectes alliberadors exclusivament per l'import pagat, compensat, deduït o condonat.

Secció 2a. El pagament

Article 36.- El pagament

1.- El deute tributari s'ha de satisfer en els terminis, lloc, forma i mitjans que preceptuï cada ordenança fiscal, i si no hi està previst, segons l'establert en el capítol IX d'aquesta Ordenança.

2.- Per tal que el pagament produeixi els efectes que li són propis, cal que cobreixi la totalitat del deute, llevat que se n'hagi concedit el fraccionament.

Article 37.- Persones que poden fer el pagament

1.- Pot fer el pagament del deute tributari qualsevol persona, tant si té interès pel compliment de l'obligació com si no en té, i tant si el deutor el coneix i l'aprova com si l'ignora.

2.- En cap cas, el tercer que pagui el deute està legitimat per exercir davant l'Ajuntament els drets que corresponguin a la persona obligada a fer el pagament, independentment de les accions de repetició que hi siguin procedents d'acord amb el dret privat. També podrà exercitar els drets que es derivin, al seu favor, exclusivament de l'acte de pagament.

3.- A l'efecte d'allò que disposa el paràgraf anterior, no té la condició de tercer el successor del deute tributari que pagui els deutes liquidats a nom del subjecte passiu anterior.

Article 38.- Imputació de pagaments

1.- Els deutes tributaris són autònoms. L'obligat al pagament de diversos deutes pendents pot imputar el pagament en període voluntari, al deute o als deutes que determini lliurement.

2.- El cobrament d'un deute de venciment posterior no extingeix el dret de l'Administració a percebre els anteriors que estiguin pendents.

3.- En caràcter general, una vegada notificada la provisió de constrenyiment, si existissin diferents deutes d'un mateix deutor, s'acumularan en un o més expedients i, en el supòsit de realitzar-se un pagament que no cobrés la totalitat dels deutes, s'aplicarà als deutes més antics. L'antiguitat es determinarà en funció de la data de venciment en període voluntari de pagament.

Article 39.- Consignació del pagament

Els obligats tributaris poden consignar l'import del deute tributari i les costes acreditades a la Tresoreria Municipal amb efectes suspensius.

Article 40.- Prescripció

1.- Prescriuen als quatre anys els drets següents:

- a) El dret de l'Ajuntament a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació corresponent.
- b) El dret de l'Ajuntament per exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats i autoliquidats.
- c) El dret a sol·licitar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reemborsament del cost de les garanties.
- d) El dret a obtenir les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reemborsament del cost de les garanties.

2.- La prescripció establerta a l'apartat anterior no afectarà al dret de l'Administració per realitzar comprovacions i investigacions conforme al disposat a l'article 115 de la Llei general tributària, llevat de l'establert a l'apartat segon de l'article 66 bis del mateix text normatiu.

Article 41.- Càmput dels terminis de prescripció

1.- El termini de prescripció es comença a computar, en els diferents supòsits previstos per l'article anterior, de la manera següent:

- a) El dret de l'Ajuntament a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació corresponent, des del dia següent a aquell en què acabi el termini per presentar la corresponent declaració o autoliquidació.

En els tributs de cobrament periòdic per rebut, quan per determinar el deute tributari mitjançant l'oportuna liquidació no sigui necessària la presentació de declaració o autoliquidació, el termini de prescripció començarà el dia de la meritació del tribut.

- b) El dret per exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats o autoliquidats, des del dia següent a la data en què acabi el termini de pagament en període voluntari, establert en l'article 108 de la present Ordenança, sens perjudici d'allò que disposa l'apartat 2 d'aquest article.
- c) El dret a sol·licitar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les

devolucions d'ingressos indeguts i el reemborsament del cost de les garanties, des del dia següent a aquell en què finalitzi el termini per a sol·licitar la devolució; o, en defecte de termini, des del dia següent a aquell en què la devolució es va poder sol·licitar; des del dia següent a la data en què es va realitzar l'ingrés indegut o des del dia següent a la finalització del termini per presentar l'autoliquidació si l'ingrés indegut es va realitzar dintre d'aquest termini; o des del dia següent a aquell en què sigui ferma la sentència o resolució administrativa que declari totalment o parcialment improcedent l'acte impugnat.

d) El dret a obtenir les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reemborsament del cost de les garanties, des del dia següent a aquell en què finalitzin els terminis per efectuar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, o des del dia següent a la data de notificació de l'acord de reconeixement del dret a percebre la devolució o el reemborsament del cost de les garanties.

2.- El termini de prescripció per exigir l'obligació de pagament als responsables solidaris s'iniciarà des del dia següent a l'acabament del termini de pagament en període voluntari del deutor principal.

En el cas dels responsables solidaris previstos a l'apartat segon de l'article 42 de la Llei general tributària, el termini de prescripció s'iniciarà en el moment en què concorrin els fets que constitueixen el pressupost de la responsabilitat.

En el cas dels responsables subsidiaris, el termini de prescripció s'iniciarà des de la data de notificació de l'última actuació recaptatòria practicada al deutor principal o a qualsevol dels responsables solidaris.

Article 42.- Interrupció de la prescripció

1.- El termini de prescripció del dret de l'Ajuntament a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació corresponent s'interromprà per les accions que estableix l'apartat 1 de l'article 68 de la Llei general tributària.

El termini de prescripció del dret de l'Ajuntament a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació corresponent relativa a una obligació tributària determinarà, així mateix, la interrupció del termini de prescripció dels drets al fet que es refereixen les lletres a) i c) de l'article 40 d'aquesta Ordenança relatives a les obligacions tributàries connexes del propi obligat tributari regulat a l'apartat 9 de l'article 68 de la Llei general tributària.

2.- El termini de prescripció del dret de l'Ajuntament per exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats i autoliquidats s'interromprà per les accions que estableix l'apartat segon de l'article 68 de la Llei general tributària.

3.- El termini de prescripció del dret a sol·licitar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reemborsament del cost de les garanties s'interromprà per les accions que estableix l'apartat tercer de l'article 68 de la Llei general tributària.

4.- El termini de prescripció del dret a obtenir les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reemborsament del cost de les garanties, s'interromprà per les accions que estableix l'apartat quart de l'article 68 de la Llei general tributària.

5.- Produïda la interrupció, s'iniciarà de nou el còmput del termini de prescripció a partir de la data d'interrupció, llevat dels supòsits especials que estableix l'apartat 7 de l'esmentat article 68 de la Llei general tributària.

6.- Interromput el termini de prescripció per a un obligat tributari, l'esmentat efecte es fa extensiu a la resta d'obligats, inclosos els responsables.

Tanmateix, si l'obligació és mancomunada i únicament es reclama a un dels obligats tributaris la part que li correspon, el termini no s'interromp per als altres obligats.

Si existeixen diversos deutes liquidats a càrrec d'un mateix obligat al pagament, la interrupció de la prescripció solament afectarà al deute a què es refereix.

Article 43.- Extinció i efectes de la prescripció

1.- La prescripció guanyada beneficia per igual a tots els obligats al pagament del deute tributari, llevat d'allò que disposa l'apartat 6 de l'article anterior.

2.- La prescripció s'aplica d'ofici i extingeix el deute tributari.

Secció 4a. Altres formes d'extinció del deute tributari

Article 44.- La compensació

1.- Els deutes tributaris, en període voluntari o executiu de pagament, es poden extingir totalment o parcialment per compensació amb els crèdits següents:

a) Els reconeguts per un acte administratiu ferm a favor de l'obligat tributari en concepte de devolucions d'ingressos indeguts per qualsevol tribut.

b) Altres crèdits reconeguts per un acte administratiu ferm a favor de l'obligat tributari.

2.- La compensació es pot fer d'ofici o a instància de part.

Article 45.- Compensació d'ofici

1.- L'Administració tributària municipal ha de compensar d'ofici els deutes tributaris vençuts, líquids i exigibles que es trobin en període executiu. L'extinció del deute tributari es produirà en el moment d'inici del període executiu o, quan es compleixin els requisits exigits pels deutes i els crèdits, si aquest moment fos posterior. L'acord de compensació declararà l'extinció.

2.- Durant el termini d'ingrés en període voluntari s'han de compensar d'ofici les quantitats a ingressar i a retornar que resultin d'un mateix procediment de comprovació limitada o d'inspecció o d'una nova liquidació per haver estat anul·lada una altra anterior per resolució administrativa o judicial.

Així mateix es compensarà d'ofici al llarg del termini d'ingrés en període voluntari les quantitats a ingressar i a retornar que resultin de l'execució de la resolució a la que es refereixen els articles 225.3 i 239.7 de la Llei general tributària.

3.- Són compensables d'ofici, una vegada transcorregut el termini d'ingrés en període voluntari, els deutes tributaris vençuts, líquids i exigibles que els ens de dret públic tinguin amb l'Ajuntament de Sabadell. L'inici del procediment de compensació es notificarà a l'entitat corresponent indicant el deute i el crèdit que seran objecte de compensació en la quantitat concurrent.

Article 46.- La compensació a instància de l'obligat tributari

1.- L'obligat tributari pot sol·licitar la compensació dels deutes tributaris que estiguin tant en període voluntari com en període executiu de pagament.

La sol·licitud de compensació ha de recollir les dades següents:

- a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili fiscal de l'obligat al pagament i, si s'escau, de la persona que el representi.
- b) Identificació del deute tributari, la compensació del qual se sol·licita, amb indicació si més no de l'import, concepte i data de venciment del termini d'ingrés en període voluntari.
- c) Identificació del crèdit reconegut per l'Administració tributària municipal a favor del sol·licitant, la compensació del qual s'ofereix, indicant, almenys, el seu import, concepte, naturalesa i òrgan gestor. És necessari adjuntar la notificació de l'acte administratiu justificatiu de la fermesa del crèdit contra l'Ajuntament.
- d) Declaració expressa de no haver cedit el crèdit.
- e) Lloc, data i signatura del sol·licitant.

2.- A la sol·licitud de compensació, s'hi ha d'adjuntar els documents següents:

- a) Si el deute tributari, la compensació del qual se sol·licita ha estat determinat mitjançant autoliquidació, el model oficial d'aquesta degudament emplenat, o bé, en el seu defecte, la indicació de la identificació del document i data de pagament.
- b) Justificació d'haver sol·licitat certificació en què es reflecteixi l'existència del crèdit reconegut pendent de pagament, la data del seu reconeixement, i la suspensió, a instància de l'interessat, dels tràmits per al seu abonament mentre no es comuniqui la resolució del procediment de compensació.

Si el crèdit reconegut ofert en compensació deriva d'un ingrés indegut per qualsevol tribut, en lloc de la certificació s'hi haurà d'adjuntar còpia de l'acte, resolució o sentència que el reconegui.

3.- Si la sol·licitud de compensació es presenta en període voluntari i en acabar aquest termini està pendent de resolució, no s'iniciarà el període executiu del deute que concorre amb el crèdit ofert. Tanmateix, es meritara l'interès de demora que pugui correspondre, si s'escau, fins a la data del reconeixement del crèdit. Si la sol·licitud es presenta en període executiu, se suspendran cautelarment les actuacions de cobrament fins a la resolució de la sol·licitud.

4.- L'extinció del deute tributari es produeix en el moment de la presentació de la sol·licitud o quan es compleixin els requisits exigits per als deutes i crèdits, si aquest

moment fos posterior a aquesta presentació. L'acord de compensació ha de declarar l'esmentada extinció.

5.- La sol·licitud de compensació no impedeix la sol·licitud d'ajornaments o fraccionaments del deute restant.

6.- La resolució de les sol·licituds de compensació s'ha de notificar en el termini de 6 mesos a comptar des del dia de presentació de la sol·licitud al Registre General. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi dictat cap resolució, la sol·licitud es podrà considerar desestimada als efectes d'interposar el recurs corresponent o esperar la resolució expressa. Si la resolució fos denegatòria, els efectes seran els determinats en l'article 56.5 del Reglament general de recaptació.

Article 47.- Efectes de la compensació

1.- Un cop acordada la compensació, el crèdit i el deute queden extingits en la quantitat concurrent. L'Administració tributària municipal ha de notificar l'acord pel qual es declari extingit el crèdit compensat a l'interessat que servirà com a justificant de l'extinció del deute tributari i ha de practicar les operacions comptables que siguin necessàries.

2.- Quan el crèdit sigui superior a l'import del deute tributari, l'Administració tributària municipal ha de practicar la liquidació minorant el crèdit i s'abonarà la diferència a l'interessat.

3.- Quan el crèdit sigui inferior a l'import del deute tributari, la part de deute tributari no compensada seguirà el règim ordinari, i es procedirà al constreyniment, si no és ingressada en el termini establert en l'article 108 d'aquesta Ordenança, o es continuarà el procediment, si el deute ja estava constret, amb la possibilitat de practicar compensacions successives amb els crèdits que posteriorment poguessin reconèixer-se a favor de l'obligat al pagament.

Article 48.- Insolvència

1.- Els deutes que no s'han pogut fer efectius en els procediments de recaptació per insolvència provada, total o parcial, dels obligats tributaris i els responsables restants, s'han de declarar provisionalment extingits en la quantia procedent mentre no es rehabilitin dins els terminis de prescripció, d'acord amb allò establert en l'article 140 d'aquesta Ordenança.

2.- Si un cop vençut el termini de prescripció el deute no ha estat rehabilitat, queda definitivament extingit.

Article 49.- Condonació

Els deutes només poden ser objecte de condonació, rebaixa o perdó en virtut de llei, en la quantia i amb els efectes que es determinin en la mateixa.

Article 50.- Confusió de drets

1.- El deute tributari municipal s'extingeix per confusió de drets del creditor i del deutor.

2.- Hi ha confusió de drets quan recau en una mateixa persona la condició de deutor i creditor.

Secció 5a. Les garanties del deute tributari

Article 51.- Dret de prelació de la Hisenda municipal

1.- La Hisenda municipal gaudeix del dret de prelació per al cobrament dels crèdits tributaris vençuts i no satisfets, sempre que hi concorri amb creditors que no siguin de domini, penyora, hipoteca o qualsevol altre dret real degudament inscrit en el registre corresponent, abans de la data en què s'hi hagi consignat el dret de la Hisenda municipal, sense perjudici del que disposen els articles 52 i 53 de la present Ordenança.

2.- En el procés concursal, els crèdits tributaris se sotmetran al que disposa la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Article 52.- Hipoteca legal tàcita

En els tributs que graven periòdicament els béns o els drets inscripibles en un registre públic o els seus productes directes, certs o presumptes, la Hisenda municipal té preferència sobre qualsevol altre creditor o adquiridor, encara que aquests hagin inscrit els seus drets, per cobrar els deutes meritats i no satisfets corresponents a l'any natural en què s'exigeixi el pagament i a l'any immediatament anterior.

Article 53.- Afecció de béns

1.- Els adquiridors de béns afectes per llei al pagament del deute tributari han de respondre subsidiàriament amb aquests béns, per derivació de l'acció tributària, si el deute no es paga.

2.- Els béns i drets transmesos estan afectes a la responsabilitat del pagament de les quantitats, liquidades o no, corresponents als tributs que gravin les esmentades transmissions, qualsevol qui en sigui el posseïdor, llevat que aquest posseïdor resulti ser un tercer protegit per la fe pública registral o es justifiqui l'adquisició dels béns amb bona fe i just títol.

Article 54.- Mesures cautelars

1.- Per assegurar el cobrament del deute tributari, l'Administració tributària municipal podrà adoptar mesures cautelars de caràcter provisional quan hi hagi indicis racionals que l'esmentat cobrament es pugui veure frustrat o greument dificultat. La mesura cautelar s'ha de notificar a l'interessat amb l'expressió dels motius que en justifiquen la seva aplicació.

2.- Les mesures cautelars han de ser proporcionades al dany que es pretén evitar i en la quantia estrictament necessària per assegurar el cobrament del deute. En cap cas s'han d'adoptar mesures que puguin produir un perjudici de difícil o impossible reparació.

3.- Les mesures cautelars podran consistir en:

- a) La retenció del pagament de devolucions tributàries o d'altres pagaments que hagi de realitzar l'Administració tributària municipal.

- b) L'embargament preventiu de béns i drets, del qual es practicarà, en el seu cas, anotació preventiva en el Registre corresponent.
- c) La prohibició d'alienar, gravar o disposar de béns i drets.
- d) Qualsevol altra legalment prevista.

Els efectes cessaran en el termini de sis mesos des de la seva adopció, llevat en els supòsits establerts en l'article 81.7 de la Llei general tributària.

Article 55.- Garanties per a l'ajornament o fraccionament del deute tributari

Quan s'acordi el fraccionament o l'ajornament del deute tributari, l'Administració tributària municipal pot exigir la constitució de les garanties establertes en l'article 118 de la present Ordenança.

CAPÍTOL VI

DRETS I GARANTIES DELS OBLIGATS TRIBUTARIS. OBLIGACIONS I DEURES DE L'ADMINISTRACIÓ TRIBUTÀRIA MUNICIPAL

Secció 1a. Drets i garanties del obligats tributaris

Article 56.- Drets i garanties dels obligats tributaris

Constitueixen drets dels obligats tributaris, entre d'altres, els següents:

- a) Dret a ser informats i assistits per l'Administració tributària municipal sobre l'exercici de llurs drets i en el compliment de llurs obligacions tributàries.
- b) Dret a obtenir les devolucions derivades de la normativa de cada tribut i les devolucions d'ingressos indeguts que siguin procedents amb abonament de l'interès de demora previst a l'article 12 d'aquesta Ordenança, sense necessitat de requerir-ho a l'Administració tributària municipal.
- c) Dret a ser reemborsats de la manera que fixa la Llei general tributària, del cost dels avals i altres garanties aportades per suspendre l'execució d'un deute tributari, ajornar o fraccionar el pagament del deute, si l'acte o el deute és declarat totalment o parcialment improcedent per sentència o resolució administrativa ferma, amb abonament de l'interès legal, sense necessitat d'efectuar-ne requeriment, així com a la reducció proporcional de la garantia aportada en els supòsits d'estimació parcial del recurs o de la reclamació interposada.
- d) Dret a utilitzar les llengües oficials a Catalunya, d'acord amb allò previst a l'ordenament jurídic.
- e) Dret a conèixer l'estat de tramitació dels procediments en què siguin part.
- f) Dret a conèixer la identitat de les autoritats i persones al servei de l'Administració tributària municipal, sota la responsabilitat de les quals es tramiten les actuacions i els procediments tributaris en què tinguin la condició d'interessats.
- g) Dret a sol·licitar certificació i còpia de les declaracions presentades, així com dret

a obtenir còpia segellada dels documents presentats davant l'Administració, sempre que els aportin juntament amb els originals per a la seva confrontació, i dret a la devolució dels originals dels documents esmentats, en el supòsit que no hagin de constar a l'expedient.

h) Dret a no aportar els documents ja presentats per ells mateixos i que estiguin en poder de l'Administració actuant, sempre que l'obligat tributari indiqui el dia i procediment en què els va presentar.

i) Dret, en els termes legalment previstos, al caràcter reservat de les dades, informes o antecedents obtinguts per l'Administració tributària municipal, els quals només poden ser utilitzats per a l'efectiva aplicació dels tributs o recursos, la gestió dels quals tingui encomanada aquesta Administració i per a la imposició de sancions, sense que puguin ser cedits o comunicats a tercers, amb l'excepció dels supòsits previstos per la llei.

j) Dret a ser tractat amb respecte i consideració pel personal al servei de l'Administració tributària municipal.

k) Dret al fet que les actuacions de l'Administració tributària municipal que requereixin llur intervenció es duguin a terme de la forma menys costosa, sempre que això no perjudiqui el compliment de les seves obligacions tributàries.

l) Dret a formular al·legacions i a aportar documents que hagin de ser tinguts en compte pels òrgans competents, en redactar la proposta de resolució corresponent.

m) Dret a ser escoltat en el tràmit d'audiència, amb caràcter previ a la proposta de resolució. Es pot prescindir d'aquest tràmit quan se subscriguin actes amb acord o quan en la norma reguladora del procediment estigui previst un tràmit d'al·legacions posterior a l'esmentada proposta. En aquest últim cas, l'expedient es posarà de manifest en el tràmit d'al·legacions, que no podrà tenir una durada inferior a 10 dies, ni superior a 15.

n) Dret a ser informat dels valors dels béns immobles que hagin de ser objecte d'adquisició o transmissió.

o) Dret a ser informat, a l'inici de les actuacions de comprovació o inspecció, sobre la naturalesa i l'abast d'aquestes actuacions, així com de llurs drets i obligacions, en el curs de les actuacions, que s'han de desenvolupar en els terminis legalment establerts.

p) Dret al reconeixement dels beneficis o règims fiscals aplicables.

q) Dret a formular queixes i suggeriments en relació al funcionament de l'Administració tributària municipal.

r) Dret al fet que les manifestacions amb rellevància tributària dels obligats es recullin a les diligències esteses als procediments tributaris.

s) Dret dels obligats a presentar davant l'Administració tributària municipal la documentació que estimin convenient i que pugui ser rellevant per a la resolució del procediment tributari que s'estigui desenvolupant.

t) Dret a obtenir còpia, al seu càrrec, dels documents que integrin l'expedient administratiu en el tràmit de posada de manifest d'aquest expedient.

Aquest dret es pot exercir en qualsevol moment en el procediment de constrenyiment.

Article 57.- Dret d'informació i assistència

L'Administració municipal donarà als obligats tributaris la necessària informació i assistència sobre els seus drets i obligacions mitjançant les actuacions següents:

- a) Assistència als obligats en la realització de declaracions, autoliquidacions i comunicacions tributàries.

Quan l'assistència es materialitzi en la confecció de declaracions, autoliquidacions i comunicacions de dades a sol·licitud de l'obligat tributari, l'actuació de l'Administració tributària municipal consistirà en la transcripció de les dades aportades pel sol·licitant i en la realització dels càlculs corresponents. Emplenat el model es lliurarà per a la seva revisió, per a la verificació de la correcta transcripció de les dades i la signatura per l'obligat tributari, si ho considera oportú. Les dades contingudes a les declaracions, autoliquidacions o comunicacions de dades confeccionades per l'obligat tributari amb l'assistència de l'Administració tributària municipal no la vincularan en l'exercici de les competències de comprovació i inspecció que puguin desenvolupar-se amb posterioritat.

- b) Comunicacions i actuacions d'informació.

- c) Respostes a consultes escrites.

- d) Publicació en el Butlletí Oficial de la Província dels textos de les ordenances fiscals i de les seves modificacions, així com dels decrets d'Alcaldia pels quals es poden emetre disposicions interpretatives i aclaridores pel que fa a aquesta Ordenança i a les ordenances reguladores de cada tribut.

- e) Difusió per mitjans electrònics, a través de la pàgina web, seu electrònica, de l'Ajuntament de Sabadell, dels textos de les ordenances fiscals i de les normes tributàries.

Article 58.- Consultes tributàries escrites

1.- Els obligats tributaris poden formular consultes degudament documentades a l'Administració tributària municipal pel que fa al règim, la classificació o la qualificació tributària que els correspongui en cada cas, en la forma, l'abast i efectes previstos en els articles 88 i 89 de la Llei general tributària i en els articles 65 a 68 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària.

2.- Igualment, poden formular consultes, sempre que estiguin degudament documentades, els col·legis professionals, les cambres oficials, les organitzacions patronals, els sindicats, la federació d'associacions de veïns, les associacions de consumidors, les associacions o fundacions que representin interessos de persones amb discapacitat, les associacions empresarials i les organitzacions professionals, així com les federacions que agrupin els organismes o les entitats esmentats, quan es refereixin a qüestions que afectin la generalitat dels seus membres o associats.

3.- Sens perjudici del seu caràcter vinculant per a l'Administració tributària municipal en la seva relació amb el consultant, d'acord amb el que disposa l'article 89.1 de la Llei general tributària, la contestació a les consultes tributàries escrites té caràcter informatiu per a l'obligat tributari, el qual no podrà interposar-hi cap recurs.

Tanmateix, sí que podrà fer-ho contra l'acte o actes administratius que es dictin posteriorment en aplicació dels criteris manifestats en la contestació.

4.- La competència per evacuar les consultes esmentades recau en l'òrgan responsable de l'àmbit tributari.

Secció 2a. Deures i obligacions de l'Administració tributària municipal

Article 59.- Obligacions de l'Administració tributària municipal de contingut econòmic

L'Administració tributària municipal està subjecta al compliment de les obligacions de contingut econòmic establertes en la Llei general tributària. Tenen aquesta naturalesa l'obligació de realitzar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, la de retornar ingressos indeguts, la de reemborsar els costos de les garanties i la de satisfer interessos de demora, en els termes establerts a la Llei general tributària i en aquesta Ordenança.

Article 60.- Devolucions derivades de la normativa de cada tribut

1.- L'Administració tributària ha de retornar les quantitats que siguin procedents d'acord amb el que preveu la normativa de cada tribut.

Són devolucions derivades de la normativa de cada tribut les corresponents a quantitats ingressades o suportades degudament com a conseqüència de l'aplicació del tribut.

2.- Transcorregut el termini fixat en les normes reguladores de cada tribut i, en tot cas, el termini de sis mesos, sense que s'hagi ordenat el pagament de la devolució per causa imputable a l'Administració tributària municipal, aquesta ha d'abonar l'interès de demora que regula l'article 12 d'aquesta Ordenança, sense necessitat que l'obligat el sol·liciti. A aquests efectes, l'interès de demora es merita des de l'acabament del termini esmentat fins a la data en què s'ordeni el pagament de la devolució.

A l'efecte del càlcul dels interessos a què es refereix el paràgraf anterior, no es computaran les dilacions en el procediment per causa no imputable a l'Administració. En el cas en què s'acordi la devolució en un procediment d'inspecció, a l'efecte del càlcul d'interessos no es computaran els dies a què es refereix l'apartat 4 de l'article 150 de la Llei general tributària, ni els períodes d'extensió als quals es refereix l'apartat 5 del mateix article.

3.- Quan s'abonin interessos de demora d'acord amb el que estableixen els articles 31.2 de la Llei general tributària i 125.2 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària, la base sobre la qual s'aplica el tipus d'interès té com a límit l'import de la devolució sol·licitada en l'autoliquidació, comunicació de dades o sol·licitud.

Article 61.- Devolució ingressos indeguts

1.- L'Administració tributària ha de retornar als obligats tributaris, als subjectes infractors o als successors dels uns i dels altres, els ingressos que indegudament s'hagin efectuat a les arques municipals en ocasió del compliment de les seves obligacions tributàries o del pagament de sancions, de conformitat amb el que

estableix l'article 221 de la Llei general tributària.

2.- Amb la devolució d'ingressos indeguts l'Administració tributària municipal ha d'abonar l'interès de demora que regula l'article 12 d'aquesta Ordenança, sense necessitat que l'obligat tributari el sol·liciti. A aquests efectes, l'interès de demora es merita des de la data en què s'hagi realitzat l'ingrés indegut fins a la data en què s'ordeni el pagament de la devolució. Quan l'ingrés indegut s'hagi fet per la via de constrenyiment també caldrà retornar el recàrrec, les costes i els interessos satisfets.

A l'efecte del càlcul dels interessos a què es refereix el paràgraf anterior, no es computaran les dilacions en el procediment per causa no imputable a l'Administració. En el cas en què s'acordi la devolució en un procediment d'inspecció, a l'efecte del càlcul d'interessos no es computaran els dies a què es refereix l'apartat 4 de l'article 150 de la Llei general tributària, ni els períodes d'extensió als quals es refereix l'apartat 5 del mateix article.

3.- Les dilacions en el procediment per causa imputable a l'interessat no es tenen en compte a efectes del còmput del període a què es refereix l'apartat segon.

Quan es procedeixi a la devolució d'un ingrés indegut derivat d'una autoliquidació ingressada en diversos terminis, s'entén que la quantitat retornada es va ingressar en l'últim termini i, si no resulta una quantitat suficient, la diferència es considera satisfeta en els terminis immediatament anteriors.

Article 62.- Supòsits de devolució d'ingressos indeguts

El dret a obtenir la devolució d'ingressos indeguts es pot reconèixer:

1.- En el procediment per al reconeixement del dret a la devolució d'ingressos indeguts iniciat d'ofici o a instància de l'interessat, en els supòsits següents:

- a) Quan s'hagi produït una duplicitat en el pagament de deutes tributaris o sancions.
- b) Quan la quantitat pagada hagi estat superior a l'import a ingressar resultant d'un acte administratiu o d'una autoliquidació.
- c) Quan s'hagin ingressat quantitats corresponents a deutes o sancions tributàries després d'haver transcorregut els terminis de prescripció.
- d) Quan així ho estableixi la normativa tributària.

2.- En un procediment especial de revisió, regulat al Capítol XI d'aquesta Ordenança. En aquest sentit, quan l'acte d'aplicació dels tributs o imposició de sancions en virtut del qual es va realitzar l'ingrés indegut hagi adquirit fermesa, es pot sol·licitar únicament la seva devolució instant o promovent la revisió de l'acte mitjançant algun dels procediments especials de revisió que estableixen els apartats a), c) i d) de l'article 216 de la Llei general tributària i mitjançant el recurs extraordinari de revisió de l'article 244 de la mateixa Llei.

3.- En virtut de la resolució d'un recurs administratiu o d'una resolució judicial ferma.

4.- En un procediment d'aplicació dels tributs.

5.- En un procediment de rectificació d'autoliquidacions, d'acord amb el que disposa l'article 120.3 de la Llei general tributària.

6.- Per qualsevol altre procediment establert en la normativa tributària.

Article 63.- Reemborsament del cost de les garanties

1.- L'Administració tributària ha de reemborsar, amb l'acreditació prèvia del seu import, el cost de les garanties aportades per suspendre l'execució d'un acte o per ajornar o fraccionar el pagament d'un deute si l'acte o el deute esmentat és declarat improcedent per sentència o resolució administrativa ferma. Quan l'acte o el deute es declari parcialment improcedent, el reemborsament ha d'assolir la part corresponent del cost de les garanties.

2.- Amb el reemborsament dels costos de les garanties, l'Administració tributària ha d'abonar l'interès legal vigent al llarg del període en què es meriti sense necessitat que l'obligat tributari el sol·liciti. A aquests efectes, l'interès legal es merita des de la data degudament acreditada en què s'hagi incorregut en els costos esmentats fins a la data en què s'ordeni el pagament.

3.- El que disposa aquest article no és aplicable respecte de les garanties que estableix la normativa pròpia de cada tribut per respondre del compliment de les obligacions tributàries.

Article 64.- Obligacions i deures de l'Administració tributària municipal en els procediments tributaris

1.- En el desplegament de les actuacions i procediments tributaris, l'Administració tributària municipal sempre ha de facilitar als obligats tributaris l'exercici dels drets i el compliment de les seves obligacions, en els termes que preveu l'article 99 de la Llei general tributària i els articles 87 i següents del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària.

2.- La tramitació d'expedients estarà guiada per criteris de racionalitat i eficàcia, i es procurarà simplificar els tràmits que hagi de realitzar el ciutadà i facilitar-li l'accés a la informació administrativa.

3.- L'Administració tributària municipal ha d'utilitzar i impulsar els mitjans electrònics, informàtics i telemàtics en el desenvolupament de les seves activitats, procediments i relacions amb els contribuents i els seus representants.

Article 65.- Obligació de resoldre i efectes del silenci

1.- Pel que fa a l'obligació de resoldre, l'Administració tributària municipal està obligada a resoldre expressament totes les qüestions que es plantegin en els procediments d'aplicació dels tributs iniciats d'ofici o a instància de part, així com a notificar la resolució expressa, llevat dels procediments relatius a l'exercici dels drets que únicament hagin de ser objecte de comunicació per l'obligat tributari i quan es produeixi la caducitat, la pèrdua sobrevinguda de l'objecte del procediment, la renúncia o el desistiment dels interessats. Amb tot, quan l'interessat sol·liciti expressament que l'Administració tributària municipal declari que s'ha produït alguna de les circumstàncies esmentades, l'Administració restarà obligada a resoldre aquesta petició.

2.- Els actes de liquidació, els de comprovació de valor, els que imposin una

obligació, els que deneguin un benefici fiscal o la suspensió de l'execució d'actes d'aplicació dels tributs, els que resolguin recursos i reclamacions, així com aquells altres que es prevegin en la normativa vigent, han de ser motivats amb referència als fets i fonaments de dret.

3.- El termini màxim en què s'haurà de notificar la resolució serà de 6 mesos, llevat que la normativa aplicable fixi un termini diferent. El termini s'ha de comptar:

- a) En els procediments iniciats d'ofici, des de la data de notificació de l'acord d'inici.
- b) En els procediments iniciats a instància de l'interessat, des de la data en què el document hagi tingut entrada en registres d'entrada de l'Ajuntament.

Queda exclòs el procediment de constrenyiment, les actuacions del qual es podran estendre fins al termini de prescripció del dret de cobrament.

Als únics efectes d'entendre complerta l'obligació de notificar dins del termini màxim de durada dels procediments, és suficient acreditar que s'ha realitzat un intent de notificació que contingui el text íntegre de la resolució.

Els períodes d'interrupció justificada i les dilacions en el procediment per causa no imputable a l'Administració tributària municipal no s'han d'incloure en el còmput del termini de resolució.

4.- Els efectes de la manca de resolució expressa, en els procediments iniciats a instància de part, seran els que determini la normativa aplicable

S'entenen desestimats quan no es notifica resolució expressa, transcorregut el termini establert per resoldre'ls, els procediments següents:

- a) Les sol·licituds de concessió d'ajornaments i fraccionaments per al pagament de deutes tributaris, als 6 mesos des de la petició.
- b) Les sol·licituds de compensació de deutes i crèdits de la Hisenda municipal, a instància de l'interessat, als 6 mesos des de la seva petició.
- c) Les sol·licituds de beneficis fiscals, als 6 mesos des de la petició.
- d) El recurs potestatiu de reposició interposat contra els actes que posen fi a la via administrativa previ a la via contenciosa administrativa, al mes des de la interposició.
- e) Les sol·licituds de devolució d'ingressos indeguts, als 6 mesos des de la petició.
- f) Les sol·licituds de reemborsament del cost de les garanties, als 6 mesos des de la petició.
- g) Les sol·licituds de suspensió a les que no s'acompanyi garantia suficient, als 6 mesos des de la petició.

5.- En els procediments iniciats d'ofici, quan no es notifiqui una resolució expressa, transcorregut el termini establert per resoldre i es tracti de procediments dels quals es pogués derivar el reconeixement, la constitució de drets o altres situacions jurídiques individuals, els obligats tributaris poden entendre desestimats per silenci administratiu els possibles efectes favorables derivats del procediment.

Article 66.- Notificacions en matèria tributària

El règim de les notificacions és el previst a les normes administratives generals, amb les especialitats establertes en la normativa tributària i en els articles següents.

Article 67.- Lloc de pràctica de les notificacions

1.- En els procediments iniciats a sol·licitud de l'interessat, la notificació es practica en el lloc assenyalat a aquest efecte per l'obligat tributari o el seu representant, o, si no ho han fet, en el domicili fiscal de l'un o de l'altre.

2.- En els procediments iniciats d'ofici, la notificació pot practicar-se en el domicili fiscal de l'obligat tributari o el seu representant, en el centre de treball, en el lloc on es desenvolupi l'activitat econòmica o en qualsevol altre lloc adequat per a aquesta finalitat.

Article 68.- Persones legitimades per rebre les notificacions

1.- Quan la notificació es practiqui en el lloc assenyalat a aquest efecte per l'obligat tributari o pel seu representant, o en el domicili fiscal de l'un o de l'altre, si no es troben presents en el moment del lliurament, pot fer-se càrrec de la notificació qualsevol persona que es trobi en aquest lloc o domicili i faci constar la seva identitat, així com els empleats de la comunitat de veïns o de propietaris on radiqui el lloc assenyalat a efectes de notificacions o el domicili fiscal de l'obligat o el seu representant.

2.- El rebuig de la notificació per part de l'interessat o el seu representant implica que aquesta es tingui per efectuada.

Article 69.- Notificació per compareixença

1.- Quan no sigui possible efectuar la notificació a l'interessat o al seu representant per causes no imputables a l'Administració tributària municipal, i s'hagi intentat fer, almenys dues vegades, en el domicili fiscal, o en el designat per l'interessat, si es tracta d'un procediment iniciat a sol·licitud seva, s'ha de fer constar a l'expedient les circumstàncies dels intents de notificació. Només cal un intent quan el destinatari consti com a desconegut en aquest domicili o lloc.

En aquest supòsit se citarà a l'interessat o al seu representant per ser notificats per compareixença mitjançant anuncis que es publicaran, per una sola vegada per a cada interessat, en el *Butlletí Oficial de l'Estat*.

La publicació en el *Butlletí Oficial de l'Estat* s'efectuarà els dilluns, dimecres i divendres de cada setmana.

L'Administració tributària municipal també publicarà, prèviament al *Butlletí Oficial de l'Estat*, els esmentats anuncis en el taulell d'edictes en la seu electrònica de l'Ajuntament.

Els anuncis romandran a la seu electrònica municipal durant un mínim de 15 dies naturals a comptar des de l'endemà de la seva inserció.

2.- En la publicació en el *Butlletí Oficial de l'Estat* i en la seu electrònica hi constarà la data d'inserció de l'anunci, la relació de notificacions pendents amb indicació de l'obligat tributari o del seu representant, el procediment que les motiva, l'òrgan competent per a la seva tramitació així com el lloc i el termini en que el seu destinatari haurà de comparèixer per a ser notificat.

En qualsevol cas, la compareixença s'ha de produir en el termini de 15 dies naturals, comptats des de l'endemà de la publicació de l'anunci en el *Butlletí Oficial de l'Estat*. Transcorregut aquest termini sense compareixença, la notificació s'entendrà produïda a tots els efectes legals l'endemà del venciment del termini assenyalat.

3.- Quan l'inici d'un procediment o qualsevol dels seus tràmits s'entenguin notificats perquè no ha comparegut l'interessat o el seu representant, se l'ha de tenir per notificat de les successives actuacions i diligències del procediment, amb independència del dret que l'assisteix a comparèixer en qualsevol moment del procediment.

Això no obstant, les liquidacions que es dictin en el procediment i els acords d'alienació dels béns embargats han de ser notificats segons allò que s'estableix en els articles precedents.

Secció 3a. Utilització de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics

Article 70.- Ús de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics

1.- L'Administració tributària municipal ha d'utilitzar els mitjans electrònics, informàtics i telemàtics en el desenvolupament de les seves activitats, procediments i relacions amb els contribuents i els seus representants, conforme el que disposen el títol III de la Llei 39/2015 d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques; l'article 96 de la Llei general tributària; articles 43 i concordants de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i procediment de les administracions públiques de Catalunya; i els articles 2 i concordants de la Llei 29/2010, de 3 d'agost de l'ús dels mitjans electrònics al sector públic de Catalunya.

2.- Mitjançant la utilització i l'impuls dels mitjans electrònics, l'Administració tributària municipal pretén promoure una administració pública més transparent, accessible, eficaç i eficient.

Ahora, es vol facilitar als ciutadans la realització de tràmits i consultes, garantint el compliment dels principis següents:

- a) Proximitat- per fer que l'Administració tributària sigui més propera i adaptada a les necessitats dels ciutadans i ciutadanes, reduint costos i càrregues.
- b) Accessibilitat- a l'adoptar les mesures necessàries per evitar que l'ús dels mitjans electrònics ocasioni discriminacions per raó del mitjà emprat o per raó de les discapacitats o de les dificultats especials dels destinataris.
- c) Seguretat- al garantir que l'ús dels mitjans electrònics assegura la identitat, la integritat, la conservació i la confidencialitat de la informació i les transaccions que es duen a terme.
- d) Qualitat- al procurar que la tramitació dels procediments administratius per mitjans electrònics satisfacin les necessitats de llurs destinataris.

e) Proporcionalitat- a l'exigir, només, les garanties i mesures de seguretat necessàries en la incorporació dels mitjans electrònics i també en la petició de dades als ciutadans per dur a terme els tràmits competència de l'Administració tributària municipal.

3.- L'Administració tributària municipal ajustarà les seves actuacions d'obtenció i tractament de documents i expedients electrònics a les normes d'interoperabilitat deduïdes del Real Decret 4/2010 i normativa que el desenvolupa.

Article 71.- Seu electrònica

1.- L'Administració tributària municipal impulsa la utilització preferent de mitjans electrònics en els procediments administratius, mitjançant la progressiva implantació, a través de la seu electrònica municipal, de les comunicacions, els tràmits, els informes, les resolucions i altres actuacions que siguin de la seva competència; tot allò sens perjudici del dret dels ciutadans a utilitzar altres mitjans de relació.

2.- La seu electrònica municipal es regula en el Reglament de funcionament de la seu electrònica de l'Ajuntament de Sabadell, aprovat pel Ple de l'Ajuntament.

3.- A la seu electrònica s'hi accedeix mitjançant l'adreça electrònica <https://seu.sabadell.cat>.

4.- A la seu electrònica es poden realitzar consultes, tràmits i gestions que es regulen a la present Ordenança. Les actuacions dutes a terme davant la seu electrònica tenen la mateixa validesa que si s'haguessin realitzat a una Oficina presencial.

5.- En la seu electrònica municipal es contindrà informació sobre l'estructura organitzativa i directiva de l'Administració tributària municipal, les seves competències i en particular les dades actualitzades sobre els procediments i actuacions de major interès per als ciutadans.

6.- A la seu electrònica es publicaran els anuncis i edictes tributaris.

7.- Mitjançant l'accés a la seu electrònica, els interessats poden conèixer detalladament les característiques i funcionalitats que es posen a disposició dels ciutadans i d'altres administracions.

Article 72.- Ús de la signatura electrònica

1.- La realització pels ciutadans i ciutadanes per mitjans electrònics, de consultes i tràmits tributaris que afectin dades personals, requereix l'ús de signatura electrònica.

Es podran utilitzar els següents sistemes de signatura electrònica:

- a) Sistemes incorporats al document nacional d'identitat.
- b) Sistemes de signatura electrònica avançada basats en certificats electrònics reconeguts a la normativa de procediment administratiu.
- c) Altres sistemes de signatura electrònica, tals com la utilització de claus concertades en un registre previ, o l'aportació d'informació coneguda per l'Administració tributària municipal i l'interessat/da, o altres sistemes no criptogràfics.

2.- D'acord amb el principi de proporcionalitat, l'òrgan responsable de l'àmbit tributari municipal aprovarà els sistemes d'identificació i autenticació electrònica determinats en la lletra c) de l'apartat anterior.

Els esmentats sistemes permetran la identificació i autenticació dels ciutadans i ciutadanes no només en la realització d'accions a través de la seu electrònica, sinó també quan aquelles es produeixin per via telemàtica o, en el seu cas, a través d'altres canals electrònics que puguin trobar-se disponibles.

Article 73.- Registre electrònic

1.- El registre electrònic municipal és el mecanisme habilitat per a la recepció i remissió electrònica de sol·licituds, escrits i comunicacions corresponents a serveis, procediments i tràmits de la seva competència, i entre ells els tributaris.

2.- El seu funcionament ve determinat en el Reglament regulador del registre electrònic de l'Ajuntament de Sabadell, aprovat pel Ple municipal.

3.- L'accés al registre electrònic es farà a través de la seu electrònica municipal.

4.- L'Administració tributària municipal impulsarà la incorporació de tràmits i l'aprovació de formularis normalitzats en el registre electrònic municipal.

Article 74.- Realització de consultes i tràmits

1.- Amb caràcter general, l'Administració tributària municipal procurarà i posarà a l'abast dels ciutadans tots els mitjans possibles de forma que per fer qualsevol gestió tributària o de recaptació l'interessat no s'hagi de desplaçar personalment a les Oficines, sinó que pugui resoldre el seu cas o cercar una primera informació per internet, per correu electrònic o telefònicament.

2.- En virtut del que disposa l'article 14 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú, l'Administració tributària municipal, mitjançant reglament, podrà establir l'obligatorietat de comunicar-se amb els seus serveis utilitzant només mitjans electrònics, quan els interessats es corresponguin amb persones jurídiques o col·lectius de persones físiques que per raó de la seva capacitat econòmica o tècnica, dedicació professional o altres motius acreditats tinguin garantit l'accés i la disponibilitat dels mitjans tecnològics necessaris.

3.- En la seu electrònica municipal s'informa detalladament dels serveis als que, per mitjans electrònics, poden accedir els interessats.

Article 75.- Notificacions telemàtiques

1.- L'Administració tributària municipal impulsarà la utilització de la notificació electrònica.

2.- Altres persones podran sol·licitar o consentir que les notificacions que els afectin es tramitin per mitjans electrònics.

3.- El sistema de notificació establert per l'Administració tributària municipal acreditarà la data i hora de la notificació en l'adreça electrònica assignada a l'interessat i l'accés d'aquest al contingut del missatge de notificació, així com qualsevol causa tècnica que impossibiliti l'accés.

Quan existint constància de la recepció de la notificació en l'adreça electrònica, transcorrin deu dies naturals sense que accedeixin al seu contingut, s'entendrà que la notificació ha estat refusada, donant per efectuat el tràmit de notificació i seguint el procediment en compliment de l'article 41.5 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

4.- Es procurarà informar a tots els ciutadans dels avantatges de sol·licitar, o consentir, l'assignació d'adreça electrònica en ordre a rebre amb puntualitat i seguretat les notificacions de forma telemàtica.

La sol·licitud i el consentiment es podran emetre i recaptar per mitjans electrònics.

5.- En la seu electrònica municipal es continuarà l'explicació detallada i actualitzada del procediment de notificació telemàtica, amb particular referència als casos en què la seva recepció és obligatòria

CAPÍTOL VII

LA GESTIÓ TRIBUTÀRIA MUNICIPAL

Secció 1a. Normes generals

Article 76.- Actuacions de gestió tributària

La gestió tributària municipal consisteix en l'exercici de les funcions administratives dirigides a:

- a) La recepció i tramitació de declaracions, autoliquidacions, comunicacions de dades i altres documents amb transcendència tributària.
- b) La comprovació i realització de les devolucions previstes en la normativa tributària.
- c) El reconeixement i la comprovació de la procedència dels beneficis fiscals d'acord amb la normativa reguladora del corresponent procediment.
- d) La realització d'actuacions de control del compliment de l'obligació de presentar declaracions tributàries i d'altres obligacions formals.
- e) La realització d'actuacions de verificació de dades.
- f) La realització d'actuacions de comprovació de valors.
- g) La realització d'actuacions de comprovació limitada.
- h) La pràctica de liquidacions tributàries derivades de les actuacions de verificació i comprovació realitzades.
- i) L'emissió de certificats tributaris.
- j) L'elaboració i el manteniment dels censos i padrons tributaris.
- k) La informació i l'assistència tributària.
- l) La realització de les altres actuacions d'aplicació dels tributs no integrades en les funcions d'inspecció i recaptació.

Article 77.- Formes d'iniciació de la gestió tributària

La gestió tributària s'inicia:

- a) Per una autoliquidació, per una comunicació de dades o per qualsevol classe de declaració.
- b) Per una sol·licitud de l'obligat tributari.
- c) D'ofici, per l'Administració tributària municipal.

Article 78.- La declaració tributària

1.- Té la consideració de declaració tributària qualsevol document per mitjà del qual es manifesti o es reconegui davant l'Administració municipal la realització de qualsevol fet rellevant per a l'aplicació dels tributs municipals.

2.- També es considera declaració tributària la presentació dels documents que continguin el fet imposable d'un tribut municipal o que el constitueixin.

3.- L'Administració tributària municipal pot reclamar declaracions, i l'ampliació d'aquestes, així com la correcció dels defectes advertits, quan sigui necessari per a la liquidació i la comprovació del tribut, com també la informació suplementària que hi escaigui.

Article 79.- L'autoliquidació

1.- L'autoliquidació és una declaració en què l'obligat tributari, a més de comunicar a l'Administració les dades necessàries per a la liquidació del tribut i altres de contingut informatiu, realitza per sí mateix les operacions de qualificació i quantificació necessàries per a determinar i ingressar l'import del deute tributari o, si s'escau, determinar la quantitat que s'hagi de retornar o compensar.

2.- Els obligats tributaris, en aquells tributs en què l'ordenança reguladora hagi establert, d'acord amb la Llei, el sistema d'autoliquidació, han de presentar una declaració-liquidació del deute tributari i han d'ingressar-ne l'import a les entitats col·laboradores autoritzades dins del termini assenyalat a l'ordenança específica o, si no hi consta, en l'assenyalat a l'article 108 de la present Ordenança.

3.- L'ordenança fiscal de cada tribut podrà establir, quan la complexitat del tribut així ho requereixi, que per practicar l'autoliquidació l'obligat tributari efectui una sol·licitud prèvia, facilitant la documentació acreditativa del fet imposable i de les bases imposable i liquidable.

4.- L'autoliquidació presentada per l'obligat tributari podrà ser objecte de verificació i comprovació. L'Administració tributària municipal ha de practicar, si s'escau, una liquidació d'acord amb les dades consignades en la declaració, els documents que l'acompanyen i els antecedents que li constin. En cas que el subjecte passiu hagi incorregut en una infracció tributària, s'ha d'instruir l'expedient sancionador corresponent. Les autoliquidacions presentades fora de termini es regeixen segons allò que estableix l'article 13 d'aquesta Ordenança.

5.- Quan un obligat tributari consideri que una autoliquidació ha perjudicat d'alguna manera els seus interessos legítims, pot instar la seva rectificació, d'acord amb el

procediment previst en els articles 126 a 128 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària. No obstant, quan ho prevegi la normativa pròpia del tribut, la rectificació es realitzarà per l'obligat tributari mitjançant la presentació d'una autoliquidació rectificativa d'acord al que disposa l'apartat 6 d'aquest article.

Quan l'obligat tributari sol·liciti la rectificació per considerar que li és aplicable un benefici fiscal, s'ha d'entendre que aquesta sol·licitud equival a la sol·licitud del benefici.

La sol·licitud de rectificació d'una autoliquidació només es pot fer una vegada presentada la corresponent autoliquidació i abans que l'Administració tributària municipal hagi practicat la liquidació definitiva o, en el seu defecte, abans que hagi prescrit el dret de l'Administració tributària municipal a determinar el deute tributari mitjançant liquidació o el dret a sol·licitar la devolució corresponent.

Quan la rectificació d'una autoliquidació origini una devolució derivada de la normativa del tribut i hagin transcorregut 6 mesos sense que s'hagi ordenat el pagament per causa imputable a l'Administració tributària municipal, aquesta ha d'abonar l'interès de demora de l'article 12 d'aquesta Ordenança sobre l'import de la devolució que procedeixi, sense necessitat que l'obligat ho sol·liciti. A aquests efectes, el termini de 6 mesos es comença a comptar des de la finalització del termini per a la presentació de l'autoliquidació o, si aquest ha finalitzat, a partir de la presentació de la sol·licitud de rectificació o de l'autoliquidació rectificativa.

Quan la rectificació d'una autoliquidació origini la devolució d'un ingrés indegut, l'Administració tributària municipal ha d'abonar l'interès de demora en els terminis previstos a l'article 32.2 de la Llei general tributària. No obstant, quan la rectificació d'una autoliquidació impliqui una minoració de l'import a ingressar de l'autoliquidació prèvia i no origini una quantitat a tornar, es mantindrà l'obligació de pagament fins al límit de l'import a ingressar resultant de la rectificació.

6. Quan ho estableixi la normativa pròpia del tribut, l'obligat tributari haurà de presentar una autoliquidació rectificativa, amb la finalitat de rectificar, completar o modificar una altra liquidació presentada amb anterioritat.

7.- En les exaccions de cobrament periòdic, llevat que l'ordenança de cada tribut estableixi el contrari, el pagament de l'autoliquidació comporta l'alta en el registre, el padró o la matrícula corresponent, i té els efectes de notificació.

Article 80.- La liquidació tributària: concepte i classes

1.- La liquidació tributària és l'acte resolutori mitjançant el qual l'Administració tributària municipal realitza les operacions de quantificació necessàries i determina l'import del deute tributari o de la quantitat que, si s'escau, resulti per retornar o per compensar.

2.- Les liquidacions tributàries són provisionals o definitives.

3.- Tenen la consideració de definitives:

- a) Les practicades en el procediment inspector amb la comprovació i investigació prèvies de la totalitat dels elements de l'obligació tributària.
- b) Les altres a les quals la normativa tributària atorgui aquest caràcter.

4.- En els altres casos, les liquidacions tributàries tenen el caràcter de provisionals.

5.- Les exaccions que recaiguin sobre fets imposables que tinguin continuïtat en el temps, és a dir, tributs de cobrament o venciment periòdic, podran ser liquidades per padrons, matrícules i registres. Les que recaiguin sobre fets imposables ocasionals es liquidaran per liquidació expressa o d'ingrés directe, sens perjudici dels supòsits de presentació d'autoliquidacions.

No obstant l'anterior, en relació als tributs de cobrament periòdic es practicarà liquidació d'ingrés directe quan:

- a) Per primera vegada han ocorregut els fets o actes que poden originar l'obligació de contribuir.
- b) L'Administració tributària municipal coneix per primera vegada l'existència del fet imposable, encara que s'hagi acreditat el tribut amb anterioritat i sense perjudici de les sancions que poguessin correspondre.
- c) S'han produït modificacions en els elements essencials del tribut diferents de les aprovades amb caràcter general en la Llei de pressupostos de l'Estat i de la variació de tipus impositius recollida en les Ordenances fiscals.

6.- L'Administració tributària municipal no està obligada a ajustar les liquidacions a les dades consignades pels obligats tributaris en les autoliquidacions, declaracions, comunicacions, sol·licituds o qualsevol altre document.

7.- Per raons de cost i eficàcia, tant sols es practicaran liquidacions quan resultin quotes líquides inferiors a 13 euros en el cas de l'Impost sobre vehicles de tracció mecànica, Impost sobre activitats econòmiques, taxes i preus públics.

8. En el cas que resultin quotes d'import inferior a 13 euros, no s'efectuarà desglossament de quotes entre diferents obligats al pagament.

Article 81.- Notificació de les liquidacions tributàries

1.- Les liquidacions tributàries s'han de notificar als obligats tributaris en els termes que preveuen els articles 66 i següents d'aquesta Ordenança i han d'indicar:

- a) La identificació de l'obligat tributari.
- b) Els elements determinants de la quantia del deute tributari.
- c) La motivació, quan la liquidació no s'ajusti a les dades consignades per l'obligat tributari o a l'aplicació o interpretació de la normativa realitzada per aquest, amb expressió dels fets i elements essencials que les originen, així com dels corresponents fonaments de dret.
- d) Els mitjans d'impugnació que puguin ser exercits, amb indicació dels terminis i dels òrgans davant dels quals han de ser interposats.
- e) El lloc, el termini i la forma en què s'ha de satisfer el deute tributari.
- f) El seu caràcter de provisional o definitiva.

2.- En el cas de tributs municipals de cobrament periòdic per rebut, i d'acord amb el que estableixi l'ordenança fiscal de cada tribut, s'ha de notificar individualment la liquidació corresponent a l'alta en el padró, la matrícula o el registre respectius, mentre que les liquidacions successives es poden notificar col·lectivament mitjançant la publicació d'edictes que així ho adverteixin, amb la indicació dels recursos corresponents.

3.- L'increment de la base imposable sobre la resultant de les declaracions s'ha de notificar al subjecte passiu amb expressió concreta dels fets i els elements addicionals que l'hagin motivat, excepte quan la modificació tingui origen en actualitzacions o revisions de caràcter general autoritzades per les lleis.

Secció 2a. Padrons, matrícules i registres tributaris

Article 82.- Àmbit i contingut

1.- Poden ser objecte de padró, matrícula o registre, llevat del que l'ordenança fiscal de cada tribut estableixi, els tributs municipals, en els quals, per la seva naturalesa, hi hagi una continuïtat dels pressupòsits determinants de l'exigibilitat del tribut.

2.- Els padrons, les matrícules o els registres en suport documental o magnètic han de contenir, a més de les dades específiques que cadascun requereixi, segons les característiques del tribut, les dades següents:

- a) Noms i cognoms o raó social o denominació complerta de l'obligat tributari.
- b) Número d'identificació fiscal de l'obligat tributari.
- c) Domicili fiscal o, si s'escau, domicili a l'estranger.
- d) Finca, establiment industrial o comercial o element objecte del tribut.
- e) Identificació de l'objecte fiscal (número de matrícula, referència cadastral, activitat, etc.).
- f) Base imposable.
- g) Base liquidable.
- h) Tipus de gravamen o tarifa.
- i) Reduccions i beneficis fiscals.
- j) Quota assignada.

Article 83.- Formació de padrons

1.- La formació dels padrons, matrícules o registres competència de l'Administració tributària municipal ha de prendre com a base:

- a) Les dades fiscals dels arxius municipals.
- b) Les declaracions i autoliquidacions dels obligats tributaris o els seus representants.

- c) Les dades fiscals lliurades per altres administracions o registres públics.
- d) Les dades resultants de les funcions de comprovació i investigació.

2.- Quan els períodes de cobrament de diferents tributs de venciment periòdic siguin coincidents, es podrà exigir el pagament de les quotes respectives mitjançant un únic rebut, en el que constaran degudament separats els conceptes d'ingrés.

Article 84.- Aprovació i notificació

1.- Cada any, els padrons, les matrícules o els registres són sotmesos a l'aprovació de l'Alcaldia o òrgan en qui delegui i s'han de publicar mitjançant edicte al Butlletí Oficial de la Província, produint els efectes de notificació col·lectiva de les liquidacions i en la seu electrònica de l'Administració tributària municipal.

D'acord amb el previst en l'article 107.3 d'aquesta Ordenança l'anunci del calendari fiscal podrà complir la funció de donar a conèixer en conjunt l'exposició al públic de padrons tributaris, la matrícula de l'Impost sobre Activitats Econòmiques, i a l'anunci de cobrament.

2.- El termini d'exposició pública dels padrons serà de 20 dies naturals, comptats a partir de 10 dies abans del primer dia d'inici del període de cobrament en voluntària. En el cas de padrons que continguin rebuts mensuals, el període d'exposició pública s'iniciarà al dia següent de la publicació del padró.

3.- El termini d'exposició pública de la matrícula de l'Impost sobre Activitats Econòmiques, serà de l'1 al 15 d'abril de cada any.

4. Els obligats tributaris podran examinar les dades contingudes en els padrons o matrícules en els terminis esmentats respectivament en els apartats 2n i 3r anteriors i podran presentar en el termini d'un mes a comptar de la finalització del període d'exposició pública, si s'escau, els corresponents recursos de reposició conforme s'estableix a l'article 14.2.c) de la Llei reguladora de les hisendes locals.

5.- Els interessats podran consultar les dades del padró, telemàticament i presencialment, on s'especifiqui a l'anunci publicat al Butlletí Oficial de la Província.

Article 85.- Altes i baixes

1.- Les altes per declaració dels interessats o descobertes per l'acció investigadora de l'Administració tributària municipal tenen efectes a partir de la data en què neix l'obligació a contribuir per disposició de cada ordenança fiscal i són incorporades definitivament al padró, la matrícula o el registre de l'any següent, llevat les excepcions que s'estableixin en cada ordenança.

2- Les baixes o alteracions han de ser formulades pels obligats tributaris i comporten, en caire general, l'eliminació o rectificació del padró, la matrícula o el registre a partir del període següent a aquell en què hagin estat presentades, llevat les excepcions que s'estableixin en cada ordenança, independentment de la comprovació per part de la inspecció.

Secció 3a. Exempcions, reduccions i bonificacions.

Article 86.- Establiment

No es poden concedir altres exempcions, bonificacions o reduccions que aquelles que la Llei hagi autoritzat de manera concreta.

Les bonificacions són compatibles entre sí, llevat que l'ordenança pròpia del tribut o d'altra normativa aplicable estableixi el contrari.

Article 87.- Interpretació

1.- Les exempcions, bonificacions i reduccions s'han d'interpretar en sentit estricte. No es poden aplicar a altres persones que les taxativament previstes i només per a les seves obligacions tributàries pròpies i directes. Tampoc es poden estendre a altres supòsits que els específicament assenyalats.

2.- Quan les ordenances respectives declarin l'Estat o Generalitat de Catalunya exempt del pagament dels tributs, aquest benefici no pot comprendre les entitats o organismes que, qualsevulla que sigui la seva relació o dependència amb l'Estat o Generalitat de Catalunya, gaudeixin de personalitat jurídica pròpia i independent i no tinguin reconeguda per la llei cap exempció especial.

Article 88.- Terminis de sol·licitud

1.- Els subjectes passius han de sol·licitar l'aplicació de les exempcions, bonificacions o reduccions en els terminis següents, llevat que l'ordenança reguladora de cada tribut o d'altra normativa aplicable n'estableixi uns altres:

- a) Si es tracta de liquidacions que tenen origen en les declaracions dels subjectes passius, en formular la declaració.
- b) Si es refereixen a exaccions municipals que, per la continuïtat del fet imposable, siguin objecte de padró, matrícula o registre, abans que finalitzi el termini de pagament en període voluntari.
- c) En el cas d'exaccions subjectes al sistema d'autoliquidació, els interessats podran formular la sol·licitud de benefici fiscal al presentar l'autoliquidació corresponent aplicant-hi, amb caràcter provisional, la bonificació o l'exempció que, segons el seu parer, hi escaigui, i independentment de les responsabilitats en què poden incórrer si falsegen les dades justificatives del benefici fiscal o si és evident que la causa invocada no es pot considerar inclosa en les normes que hi són aplicables.

Juntament amb el document de declaració-liquidació, cal formular la sol·licitud del benefici fiscal.

- d) En els altres casos, en el termini de reclamació a l'Administració tributària municipal de la liquidació practicada.

2.- Els beneficiaris d'exempcions o bonificacions han de comunicar a l'Administració tributària municipal els fets que impliquen l'extinció del benefici fiscal.

3.- Amb caràcter general, la concessió de beneficis fiscals pregats no tindrà caràcter retroactiu, per aquest motiu, en cas de concedir-se, els seus efectes començaran a operar des del moment en què per primera vegada tingui lloc la meritació del tribut amb posterioritat a la data de sol·licitud del benefici fiscal.

No obstant l'anterior, quan la sol·licitud es formuli abans de la finalització del termini de pagament en voluntària, podrà produir efectes en el mateix exercici, sempre que en la data de meritació del tribut concorrin els requisits que habiliten al seu gaudiment.

4.- El reconeixement de beneficis fiscals és provisional quan estigui condicionat al compliment de condicions futures o a l'efectiva concurrència de determinats requisits no comprovats en l'expedient. La seva aplicació està condicionada a la concurrència, en tot moment, de les condicions i requisits previstos a la normativa aplicable.

5.- L'incompliment dels requisits exigits per l'aplicació del benefici fiscal determinarà la pèrdua del dret a la seva aplicació des del moment que estableixi la normativa específica o, en el seu defecte, des de que es produeixi el citat incompliment, sense necessitat de declaració administrativa prèvia. Sens perjudici de la incoació del corresponent procediment sancionador.

6.- Els beneficis fiscals que es puguin estendre a exercicis successius al del seu reconeixement, mantindran la seva vigència per a exercicis futurs sempre i quan se'n prevegi la concessió a l'ordenança fiscal corresponent a l'any en qüestió i es mantinguin les circumstàncies que van donar lloc a la concessió.

Així mateix, la quantia i l'abast del benefici fiscal seran els que determini l'ordenança fiscal vigent per a cada exercici.

Article 89.- Terminis de resolució i efectes

D'acord amb l'article 136, apartat 4, paràgraf segon del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària, el procediment per a la concessió de beneficis fiscals pregats s'ha de resoldre en el termini de sis mesos, llevat que la normativa específica n'assenyali un altre. Transcorregut aquest termini per resoldre sense que s'hagi notificat la resolució expressa, la sol·licitud s'entendrà desestimada, tal com s'estableix a l'apartat primer de la disposició addicional primera de l'esmentat Reial decret.

Secció 4a. Procediments de gestió tributària

Article 90.- Procediments de gestió tributària municipal

Són procediments de gestió tributària municipal, entre d'altres, els següents:

- a) El procediment de devolució.
- b) El procediment iniciat mitjançant declaració.
- c) El procediment de verificació de dades.
- d) El procediment de comprovació de valors.
- e) El procediment de comprovació limitada.

Article 91.- Procediment de devolució

1.- El procediment de devolució s'ha d'iniciar mitjançant la presentació d'una autoliquidació de la qual resulti quantitat a retornar, mitjançant la presentació d'una sol·licitud de devolució o mitjançant la presentació d'una comunicació de dades.

2.- Quan de la presentació d'una autoliquidació resulti una quantitat a retornar, el termini per efectuar la devolució comença a comptar-se des de l'acabament del termini previst per a la presentació de l'autoliquidació o bé a partir de la presentació de l'autoliquidació extemporània.

Quan el procediment de devolució s'iniciï mitjançant la presentació d'una sol·licitud davant l'Administració tributària municipal o, tractant-se d'obligats tributaris que no tinguin obligació de presentar autoliquidació, mitjançant la presentació d'una comunicació de dades, el termini per practicar la devolució comença a comptar-se des de la presentació de la sol·licitud o des de la finalització del termini previst per a la presentació de la comunicació de dades.

3.- El procediment de devolució acaba per l'acord en què es reconegui la devolució sol·licitada, per caducitat o per l'inici d'un procediment de verificació de dades, de comprovació limitada o d'inspecció.

4.- El fet d'haver-se acordat la devolució no impedeix la posterior comprovació de l'obligació tributària mitjançant els procediments de comprovació o investigació.

5.- Quan es tracti d'una devolució d'ingressos indeguts, es liquidaran a favor de l'obligat tributari interessos de demora en el termes establerts a l'article 32.2 de la Llei general tributària. No obstant això, quan es tracti d'una devolució derivada de la normativa d'un tribut, es liquidaran interessos de demora a favor de l'obligat tributari d'acord amb allò previst a l'article 31 de la Llei general tributària i a l'article 125 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària.

Article 92.- Procediment iniciat mitjançant declaració

1.- Quan l'ordenança fiscal de cada tribut així ho estableixi, la gestió del mateix s'iniciarà mitjançant la presentació d'una declaració per l'obligat tributari en què manifesti la realització del fet imposable i comuniqui les dades necessàries perquè l'Administració tributària municipal quantifiqui l'obligació tributària mitjançant la pràctica d'una liquidació provisional.

2.- El procediment s'iniciarà, es tramitarà i s'acabarà d'acord amb el que estableix l'article 128 i següents de la Llei general tributària i d'altra normativa d'aplicació.

3.- En cas que el subjecte passiu hagi incorregut en una infracció tributària, es podrà instruir l'expedient sancionador corresponent.

Article 93.- Procediment de verificació de dades

1.- El procediment de verificació de dades té per objecte l'aclariment o justificació de les discrepàncies observades en les declaracions o autoliquidacions presentades per l'obligat tributari o de les dades relatives a aquestes declaracions o autoliquidacions.

2.- El procediment de verificació de dades s'iniciarà, tramitarà i acabarà d'acord amb el que estableix l'article 131 i següents de la Llei general tributària i d'altra normativa d'aplicació.

Article 94.- Procediment de comprovació de valors

1.- El procediment de comprovació de valors té per objecte comprovar el valor de les rendes, productes, béns i altres elements determinants de l'obligació tributària, per algun dels mitjans que preveu l'article 57 de la Llei general tributària.

2.- El procediment de comprovació de valors s'iniciarà, tramitarà i acabarà d'acord amb el que estableix l'article 134 i següents de la Llei general tributària i d'altra normativa d'aplicació.

Article 95.- Procediment de comprovació limitada

1.- En el procediment de comprovació limitada l'Administració tributària municipal podrà comprovar els fets, actes, elements, activitats, explotacions i restants circumstàncies determinants de l'obligació tributària i només podrà realitzar les següents actuacions:

a) Examen de les dades consignades pels obligats tributaris en llurs declaracions i dels justificants presentats o que es requereixin.

b) Examen de les dades i antecedents en poder de l'Administració tributària municipal que posin de manifest la realització del fet imposable o del pressupòsit d'una obligació tributària, o l'existència d'elements determinants d'aquesta obligació no declarats o diferents dels declarats per l'obligat tributari.

c) Examen dels llibres, registres i altres documents exigits per la normativa tributària o qualsevol altre de caràcter oficial, amb excepció de la comptabilitat mercantil, així com de les factures o documents justificatius de les operacions incloses en els esmentats llibres, registres i documents.

L'examen de la comptabilitat es limitarà a constatar la coincidència entre allò que figura en la mateixa i la informació que es troba en poder de l'Administració tributària, inclosa l'obtinguda en el procediment. Aquest examen de documentació no impedirà ni limitarà la posterior comprovació de les operacions a que es refereixi en un procediment d'inspecció.

La comptabilitat haurà de ser examinada en el domicili, local, despatx o oficina de l'obligat tributari, en presència del mateix o de la persona que designi, excepte que aquell consenti el seu examen en les oficines públiques. No obstant, l'Administració podrà analitzar en les seves oficines les còpies de la comptabilitat en qualsevol suport.

d) Requeriments a tercers per tal que aportin la informació que estan obligats a subministrar, excepte informació sobre moviments financers, si bé podrà sol·licitar-se a l'obligat tributari la justificació documental d'operacions financeres que tinguin incidència en la base o en la quota d'una obligació tributària.

2.- Les actuacions de comprovació limitada s'iniciaran, tramitaran i finalitzaran d'ofici,

per resolució de l'òrgan responsable de l'àmbit tributari, conforme estableix l'article 136 i següents de la Llei general tributària i altra normativa d'aplicació.

3.- L'inici de les actuacions de comprovació limitada es notificarà als obligats tributaris mitjançant comunicació que contindrà la figura tributària objecte de comprovació, període, naturalesa i l'abast d'aquestes i informarà dels seus drets i obligacions en el decurs de les actuacions.

Quan les dades en poder de l'Administració tributària municipal siguin suficients per formular la proposta de liquidació, el procediment podrà iniciar-se mitjançant la notificació de la proposta.

4.- Abans de l'adopció de la resolució, l'Administració tributària municipal haurà de notificar a l'obligat tributari la proposta de resolució o de liquidació per que en el termini de deu dies, comptats a partir del següent al de la notificació de la proposta, al·legui el que convingui al seu dret.

5.- Les liquidacions tindran caràcter provisional i resten subjectes a comprovació posterior, fins i tot respecte dels elements revisats, sempre que es fonamenti en el descobriment de nous fets o circumstàncies que resultin d'actuacions distintes a les realitzades en el procediment de comprovació.

6.- Als efectes de les reduccions adients de les sancions que corresponguin, s'entendrà produïda la conformitat de l'interessat a la proposta de regularització quan la liquidació provisional no sigui objecte de recurs administratiu.

CAPÍTOL VIII

LA INSPECCIÓ TRIBUTÀRIA MUNICIPAL

Article 96.- La inspecció tributària

1.- La inspecció de tributs té encomanades les funcions de comprovar i investigar el compliment acurat de les obligacions tributàries que estableix el sistema tributari local. L'exercici d'aquestes funcions comporta, si procedeix, regularitzar la situació tributària dels obligats mitjançant la pràctica d'una o més liquidacions.

2.- En l'exercici d'aquestes funcions administratives, li correspon realitzar les actuacions següents:

- a. La investigació dels supòsits de fet de les obligacions tributàries municipals per tal de descobrir els fets ignorats per l'Administració tributària local.
- b. La comprovació de la veracitat i exactitud de les declaracions i autoliquidacions presentades pels obligats tributaris, així com l'aplicació correcta de les normes.
- c. La realització d'actuacions d'obtenció d'informació relacionades amb l'aplicació dels tributs municipals, d'acord amb el que estableixen els articles 93 i 94 de la Llei general tributària.

- d. La comprovació del valor de drets, rendes, productes, béns, patrimonis, empreses i altres elements, quan sigui necessari per a la determinació de les obligacions tributàries.
- e. La comprovació de l'acompliment dels requisits exigits per a la concessió o gaudiment de qualsevol benefici o incentiu fiscal i devolucions tributàries.
- f. La informació als subjectes passius i altres obligats tributaris sobre el contingut i naturalesa de les actuacions inspectores que s'iniciïn, sobre els drets i deures que els hi pertocuin, sobre les normes fiscals en general i sobre l'abast de les obligacions i drets que se'n derivin.
- g. La pràctica de les liquidacions tributàries que resultin de les seves actuacions de comprovació i investigació.
- h. La realització d'actuacions de comprovació limitada, d'acord amb el que estableix la normativa corresponent de la Llei general tributària, i altra normativa d'aplicació.
- i. L'assessorament i informe als altres òrgans de l'Administració Municipal.
- j. Totes les altres actuacions que dimanin dels particulars procediments de comprovació de tributs locals que la normativa estableixi en cada cas, procurant amb especial interès la correcta inclusió en els censos d'aquells subjectes passius que hi han de figurar.
- k. Les demés funcions que s'estableixin en altres disposicions o se li encomanin per les autoritats competents.

Les actuacions de comprovació i investigació es podran realitzar encara que afecti a exercicis o períodes i conceptes tributaris respecte dels que s'hagi produït la prescripció regulada en l'article 40 i següents d'aquesta Ordenança o en l'article 66 i següents de la Llei general tributària, sempre que tal comprovació o investigació resulti necessària en relació amb la d'alguns dels drets als que es refereix l'article 66 de la Llei general tributària que no hagin prescrit, excepte en els supòsits regulats a l'article 66 bis de la Llei general tributària, en els que resultarà aplicable el límit de 10 anys de prescripció. En particular, dites comprovacions e investigacions podran referir-se a fets, actes, activitats, explotacions i negocis que, ocorreguts, realitzats, desenvolupats o formalitzats en exercicis o períodes tributaris respecte dels que s'hagués produït la prescripció regulada en l'article 40.1.a) d'aquesta ordenança o en l'article 66.a) de la Llei general tributària, hagin de sortir efectes fiscals en exercicis o períodes en els que dita prescripció no s'hagi produït.

3.- És d'aplicació, si cal, el règim d'infraccions i sancions establert a la Llei general tributària i en les disposicions que la desenvolupen, especialment l'ara vigent Reglament de règim sancionador tributari, o la disposició que el substitueixi, així com qualsevol altra normativa que s'aprovi al respecte.

Article 97.- Personal inspector

1.- L'exercici de les funcions inspectores es realitzarà pels funcionaris i demés personal al servei de l'Administració tributària municipal que executin els corresponents llocs de treball integrats en els òrgans amb funcions inspectores, sota la

supervisió de qui tingui la direcció, qui dirigirà, impulsarà i coordinarà el funcionament, amb la preceptiva autorització de l'òrgan competent.

2.- Les actuacions preparatòries i les de comprovació o prova de fets o circumstàncies amb transcendència tributària podran encomanar-se al personal al servei de l'Administració tributària municipal que no tingui la condició de funcionari.

3.- Els funcionaris que realitzen funcions d'inspecció són considerats agents de l'autoritat i han d'acreditar la seva condició, si són requerits per fer-ho, fora de les oficines públiques. Les autoritats públiques han de prestar la protecció i l'auxili necessari als funcionaris per a l'exercici de les funcions d'inspecció.

4.- Els funcionaris d'inspecció actuaran sempre amb la màxima consideració, hauran de guardar rigorós secret professional i observar estricta respecte envers dels assumptes que coneguin per raó del seu càrrec. La infracció d'aquests deures constituirà, en tot cas, falta administrativa de caràcter greu.

5.- L'òrgan competent proveirà el personal inspector d'un carnet o una altra identificació que l'acrediti per a l'exercici del seu treball.

Article 98.- Classes d'actuacions

1.- Les actuacions inspectores podran ser:

- a. De comprovació i investigació.
- b. D'obtenció d'informació amb transcendència tributària.
- c. De valoració.
- d. D'informe i assessorament.

2.- L'abast i el contingut d'aquestes actuacions es troben definits en les disposicions detallades a l'article 96 de la present Ordenança.

3.- L'exercici de les funcions pròpies de la Inspecció s'adequarà al corresponent pla d'inspecció aprovat per l'alcalde/essa, o l'òrgan en qui delegui. La vigència del pla d'inspecció serà la que es determini en el mateix i es prorrogarà automàticament fins l'aprovació del següent. El pla d'inspecció, s'integra en el Pla de control tributari i té caràcter reservat.

Article 99.- Lloc i temps de les actuacions

1.- Les actuacions de comprovació i investigació podran desenvolupar-se indistintament, segons determini la inspecció:

- a. A les oficines de l'Ajuntament, quan els antecedents o elements sobre els qual hagin de realitzar-se puguin ser-hi examinats.
- b. Al lloc on el subjecte passiu tingui el seu domicili fiscal, o en aquell on el seu representant tingui el seu domicili, despatx o oficina.
- c. Al lloc on es realitzin total o parcialment les activitats gravades.
- d. Al lloc on existeixi alguna prova, encara que sigui parcial, del fet imposable o dels pressupostos de fet de l'obligació tributària.

2.- La Inspecció determinarà el lloc on hagi de desenvolupar-se l'actuació que correspongui, cosa que es farà constar en la corresponent comunicació o diligència. No obstant això, la Inspecció podrà personar-se sense prèvia comunicació a les empreses, oficines, dependències, instal·lacions o magatzems de l'obligat tributari, entenent-se les actuacions amb aquest o amb l'encarregat o responsable dels locals.

3.- Les actuacions que es desenvolupin a les oficines municipals respectaran preferentment l'horari d'obertura al públic i, en tot, cas, la jornada de treball vigent. Si es fan als locals dels interessats hauran de respectar la jornada laboral d'oficina de l'activitat que s'hi realitzi, sense perjudici de convenir, de mutu acord, que es facin en altres hores o dies.

En casos excepcionals, quan hi hagi perill evident de desaparició d'elements de prova o quan l'expedient s'hagi d'enllestir amb una celeritat especial, l'òrgan competent podrà autoritzar que les actuacions inspectores es duguin a terme fora de la jornada laboral esmentada.

4.- El temps de les actuacions es determinarà d'acord amb el que disposa al respecte la Llei general tributària i la normativa dictada per al seu desplegament.

Article 100.- Iniciació i desenvolupament del procediment d'inspecció

1.- El procediment d'inspecció s'iniciarà:

- a) D'ofici.
- b) A petició de l'obligat tributari, quan vulgui modificar les actuacions de caràcter parcial en curs a caràcter general, respecte de les seves obligacions tributàries i, en el seu cas, períodes afectats. La petició s'haurà de formular dins 15 dies comptadors des de la notificació d'inici d'actuacions i haurà de ser atesa en el termini dels sis mesos següents a la sol·licitud.

2.- Les actuacions inspectores es podran iniciar mitjançant comunicació notificada degudament a l'obligat tributari perquè es personi al lloc, data i hora que s'hi assenyali i tingui a disposició del personal inspector o aporti la documentació i els altres antecedents que se li hagin requerit, o personant-se la Inspecció sense prèvia notificació en les empreses, oficines, dependències, instal·lacions o magatzems d'aquell, i es desenvoluparan amb l'abast, les facultats i els efectes que estableixen la Llei general tributària i la normativa dictada per a desenvolupar-la.

3.- L'abast de les actuacions del procediment d'inspecció tindrà caràcter general quan el seu objecte sigui la verificació de la totalitat de la situació tributària de l'obligat tributari i parcial quan es refereixi a un o varis tributs. Aquest abast s'advertirà en la comunicació d'inici d'actuacions o en la comunicació de modificació de l'abast de les ja iniciades. Quan el procediment finalitzi amb una liquidació provisional, els fets regularitzats en l'actuació no podran tornar a ser objecte d'un nou procediment, excepte que concorri alguna de les circumstàncies a què es refereix el paràgraf a) de l'apartat 4 de l'article 101 de la Llei general tributària i exclusivament en relació amb els elements de l'obligació tributària afectats per dites circumstàncies.

4.- Els obligats tributaris amb capacitat d'obrar podran actuar per mitjà de representant, que haurà d'acreditar degudament aquesta condició per qualsevol mitjà vàlid en dret que en deixi constància fidedigna. En aquest cas, les actuacions corresponents s'entendran realitzades amb l'obligat tributari, fins que aquest no

revoqui fefaentment la representació i n'hagi donat compte expressament a la Inspecció.

5.- El personal inspector podrà entrar a les finques, als locals de negoci i a qualsevol lloc on es desenvolupin activitats sotmeses a gravamen, existeixin béns subjectes a tributació, es produeixin fets imposables supòsits de fet de les obligacions tributàries o n'existeixi alguna prova, quan es consideri necessari per a la pràctica de l'actuació inspectora.

Per a l'accés del personal inspector als llocs esmentats en el paràgraf anterior, es precisarà d'un acord d'entrada de l'òrgan competent de l'àmbit tributari municipal, tret que l'obligat tributari o la persona sota la custòdia de la qual es trobessin atorguin el seu consentiment a l'entrada.

Es considerarà que l'obligat tributari o la persona sota la custòdia, presta la seva conformitat a l'entrada i reconeixement, quan executi els actes normalment necessaris que depenen d'ells per que les actuacions es puguin dur a terme. En cas de revocació del consentiment o oposició del mateix per part de l'obligat tributari podran adoptar-se les mesures cautelars regulades a l'article 146 de la Llei general tributària.

Quan per a l'exercici de les actuacions inspectores sigui necessari entrar en el domicili constitucionalment protegit de l'obligat tributari, es precisarà d'autorització judicial. La sol·licitud d'autorització judicial requerirà incorporar l'acord d'entrada de l'òrgan competent de l'àmbit tributari municipal.

6.- En el desenvolupament de les funcions de comprovació i investigació, la Inspecció qualificarà els fets, actes o negocis realitzats per l'obligat tributari amb independència de la qualificació prèvia que aquest els hagués donat.

7.- En el decurs de la comprovació és podrà examinar si concorren o no en els períodes afectats les condicions o els requisits exigits al seu dia per concedir o reconèixer qualsevol benefici fiscal. Si s'acredités que no hi concorren, la Inspecció podrà regularitzar la situació de l'obligat tributari sense necessitat de procedir a la revisió prèvia de l'acte originari de concessió o reconeixement.

8.- Les actuacions de la inspecció dels tributs es documentaran en diligències, comunicacions, informes i actes i la resta de documents en què s'inclouin actes de liquidació i altres acords resolutoris. Les actes són els documents públics que estén la Inspecció amb la finalitat de recollir-hi els resultats de les seves actuacions, proposant-hi, a més, la regularització que escaigui o declarant que la situació tributària de l'obligat és correcta. Les actes fan prova dels fets que motiven la seva formalització, llevat que s'acrediti el contrari; si els obligats tributaris accepten els fets recollits, aquests es presumeixen certs i només podran rectificar-se mitjançant prova d'haver incorregut en un error de fet.

9.- Als efectes del procediment d'inspecció, s'ha d'entendre que les referències a l'inspector en cap que es fan en la normativa estatal que sigui d'aplicació directa ho són a l'òrgan municipal que exerceixi aquesta funció i, en altre cas, a l'Alcalde/essa.

Article 101.- Terminació de les actuacions inspectores

1.- Les actuacions inspectores hauran de concloure, en un termini màxim de 18 mesos comptadors des de la notificació del seu inici fins que s'hagi d'entendre notificat l'acte administratiu resultant d'aquestes, o de 27 mesos si l'import net de la xifra de negocis de l'obligat tributari és igual o superior al requerit per a auditar els seus comptes o que l'obligat tributari estigui integrat en un grup sotmès al règim de consolidació fiscal o al

règim especial de grup d'entitats i s'informarà d'aquest termini en la comunicació d'inici d'actuacions. No obstant això, aquest termini es podrà suspendre o perllongar motivadament per les circumstàncies previstes als paràgrafs 3r, 4t o 5è de l'article 150 de la Llei general tributària. Així mateix, l'incompliment del termini màxim detallat a l'inici no produirà la caducitat del procediment, que continuarà fins la seva finalització però produirà els efectes detallats a l'apartat 6è de l'article 150 de la Llei general tributària.

2.- Les actuacions inspectores es donaran per acabades quan, a judici de la Inspecció, s'hagin obtingut les dades i les proves necessàries per fonamentar-hi la regularització que calgui o per a considerar correcta la situació tributària de l'obligat. Tot just en aquest moment es notificarà l'inici del tràmit d'audiència previ a la formalització de les actes i, a més, es podrà fixar a la mateixa notificació el lloc, data i hora per a estendre-les.

3.- Les actes d'inspecció seran de conformitat, disconformitat o amb acord. Si l'obligat tributari o el seu representant no compareixen el dia assenyalat o es neguen a rebre-les o a subscriure-les, s'han d'estendre actes de disconformitat. La negativa a signar-les es considerarà un refús de la notificació i en cas d'incompareixença el termini es comptarà fins la data que s'hagi fet un intent de notificació que contingui el text íntegre de la resolució.

4.- Les actes que estengui la inspecció tributària municipal tindran el contingut, tramitació i efectes que estableixen els articles 153, 155, 156 i 157 de la Llei general tributària i la normativa dictada per a desenvolupar-los.

5.- En qualsevol cas, i amb caràcter previ a la formalització de les actes de conformitat o disconformitat es donarà audiència a l'obligat tributari perquè pugui al·legar tot allò que convingui al seu dret en relació amb la proposta de regularització que es vagi a formular.

6.- L'administració tributària inclourà els interessos de demora en les propostes de liquidació consignades en les actes i les emetrà conjuntament amb les liquidacions tributàries que es practiquin, segons estableix, l'article 191 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària.

7.- L'autorització per subscriure un acta amb acord s'ha d'atorgar amb caràcter previ o simultani per l'òrgan competent per liquidar o, en altre cas, per l'Alcalde/essa.

CAPÍTOL IX

LA RECAPTACIÓ TRIBUTÀRIA MUNICIPAL

Secció 1a. Disposicions generals

Article 102.- Disposició general

1.- La gestió recaptatòria de la hisenda municipal és competència exclusiva de l'Ajuntament de Sabadell i consisteix en l'exercici de la funció administrativa conduent al cobrament dels deutes i sancions tributàries i altres recursos municipals de naturalesa pública que hagin de satisfer els obligats al pagament.

2.- La gestió recaptatòria podrà realitzar-se en període voluntari o executiu d'acord

amb la normativa vigent.

3.- Les respectives competències en matèria de gestió de la recaptació seran les que estableixin les lleis, els reglaments, les ordenances i els acords presos pels òrgans de govern de l'Ajuntament.

4.- L'Ajuntament pot demanar la col·laboració de l'Agència Tributària de Catalunya i de l'Agència Espanyola d'Administració Tributària per a la recaptació executiva dels ingressos quan no s'hagi pogut recaptar els deutes perquè no es coneix l'existència de béns embargables situats dins l'àmbit del municipi.

Article 103.- Deure de col·laboració amb l'administració

1.- Tota persona natural o jurídica, pública o privada, està obligada a proporcionar a l'Administració tributària municipal les dades i els antecedents necessaris per al cobrament de les quantitats que com a ingressos de dret públic aquesta hagi de rebre.

2.- En particular les persones o entitats dipositàries de diner en efectiu o en comptes, valors i altres béns de deutors a l'Administració Municipal en període executiu, estan obligats a informar als òrgans de recaptació i a complir els requeriments que, en exercici de les funcions legals, s'efectuïn.

3.- Les persones jurídiques o entitats hauran de comunicar a l'administració tributària la identificació dels titulars reals de les mateixes. A tal efecte, tindran la consideració de titulars reals els definits conforme a l'apartat 2 de l'article 4 de la Llei 10/20210, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

4.- L'incompliment de les obligacions de prestar col·laboració, a què es refereix aquest article, podrà originar la imposició de sancions, segons el que estableix la Llei general tributària i aquesta Ordenança.

Article 104.- Paralització cautelar del procediment recaptatori

1.- El procediment de recaptació només es suspendrà pels supòsits previstos a la Llei general tributària.

2.- L'Administració tributària municipal podrà paraitzar les actuacions recaptatòries en els casos següents:

- a) Quan es sol·liciti una compensació de deutes.
- b) Quan es sol·licitin ajornaments o fraccionaments.
- c) Durant la tramitació dels procediments concursals.
- d) Quan es sol·liciti una condonació.
- e) Quan es sol·liciti una suspensió.

Article 105.- Competència per al cobrament

- 1.- Els òrgans recaptatoris de la hisenda municipal i les entitats col·laboradores autoritzades són els únics que tenen competència per cobrar els deutes municipals.
- 2.- La recaptació dels recursos d'aquest Ajuntament és exercida per l'òrgan o òrgans que determina el Reglament orgànic municipal i es fa sota la direcció immediata del tesorer, de tal manera que l'interventor exerceixi la fiscalització dels serveis.
- 3.- Els òrgans de recaptació municipals tenen les facultats reconegudes en l'article 10 del Reglament general de recaptació.
- 4.- Són entitats col·laboradores en la recaptació municipal les entitats de crèdit que l'Ajuntament autoritzi per a exercir la col·laboració esmentada. Les entitats col·laboradores en cap cas tindran caràcter d'òrgan de recaptació.
- 5.- Els cobraments practicats per òrgans, entitats o persones no competents no alliberen de l'obligació de pagament, sense exclusió de les responsabilitats de tota mena en què el perceptor no autoritzat pot incórrer. L'Ajuntament no assumeix cap responsabilitat en els casos d'usurpació de la funció recaptatòria.

Article 106.- Forma de pagament

El pagament dels deutes municipals es podrà fer pels mitjans que s'estableixen a l'article 111 d'aquesta ordenança.

Article 107.- Calendari fiscal

- 1.- Mitjançant l'aprovació d'un calendari fiscal s'establiran els períodes de pagament/cobrament dels tributs de venciment periòdic.
 - 2.- El calendari fiscal es publicarà en el Butlletí Oficial de la Província i en el tauler d'anuncis de la seu electrònica municipal.
- Al llarg de tot l'any, els interessats podran consultar en la seu electrònica municipal el text de l'anunci de calendari fiscal publicat al Butlletí Oficial de la Província.
- 3.- El calendari fiscal podrà complir la funció de donar a conèixer l'exposició al públic de padrons i els anuncis de cobrament a què es refereix l'article 24 del Reglament general de recaptació, si conté els requisits que determina l'esmentat article.

Article 108.- Terminis de pagament en període voluntari

- 1.- El termini de pagament, en període voluntari, dels deutes de tributs de venciment periòdic i notificació col·lectiva, serà el que es determini en el calendari fiscal esmentat en l'article anterior, no podent ser inferior a 2 mesos.

En les ordenances dels tributs o en el calendari fiscal es podrà establir, per als tributs que així es determini, un pagament fraccionat, sense interessos, consistent en la divisió en vàries fraccions del rebut, sempre que estigui domiciliat el seu pagament.

- 2.- En caràcter general, el termini de pagament en període voluntari dels deutes per

liquidacions practicades per l'Administració, de venciment singular, no compreses en l'apartat anterior, serà el que consti en el document-notificació dirigit al subjecte passiu, sense que pugui ser inferior a l'establert en l'article 62.2 de la Llei general tributària:

- Si la notificació de la liquidació s'efectua entre els dies 1 i 15 de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins al dia 20 del mes posterior o, si aquest dia no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.
- Si la notificació de la liquidació es realitza entre els dies 16 i l'últim de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins al dia 5 del segon mes posterior o, si aquest dia no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.

3.- El pagament en període voluntari de les quotes resultants de les autoliquidacions serà d'un mes a comptar des de la seva presentació, llevat que l'ordenança pròpia del tribut estableixi un altre termini.

4.- Les taxes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic municipal, així com per la prestació de serveis públics o la realització d'activitats administratives de competència local s'han de pagar, en caire general, en el mateix moment de la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic municipal o la prestació del servei o l'activitat, o bé en els terminis establerts per l'ordenança respectiva.

5.- Els deutes per concepte diferents als regulats en els apartats anteriors, es pagaran en els terminis que indiquin les normes d'acord amb les quals s'exigeixen. En el supòsit de no determinació de terminis, s'aplicarà el disposat en aquest article.

Article 109.- Terminis de pagament en període executiu

1.- El termini de pagament una vegada iniciat el període executiu i notificada la provisió de constrenyiment és:

- a) Si la notificació de la provisió es realitza entre els dies 1 i 15 de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins al dia 20 de l'esmentat mes o, si aquest dia no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.
- b) Si la notificació de la provisió es realitza entre els dies 16 i l'últim de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins al dia 5 del mes següent o, si aquest dia no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.

2.- En el supòsit que s'hagi concedit un ajornament o fraccionament del pagament, cal atènr-se a allò que disposen els articles 117 i següents d'aquesta Ordenança.

Article 110.- Ingressos fora de termini sense requeriment previ

1.- Els ingressos corresponents a les autoliquidacions presentades fora de termini sense requeriment previ, així com també les liquidacions derivades de declaracions presentades fora de termini sense requeriment previ, tindran el recàrrec establert en l'article 13 d'aquesta Ordenança.

2.- Quan els obligats tributaris no facin l'ingrés ni presentin sol·licitud d'ajornament, fraccionament o compensació en el moment de l'autoliquidació extemporània, aquests recàrrecs seran compatibles amb els recàrrecs del període executiu previstos a l'article 123 d'aquesta Ordenança.

Article 111.- Mitjans de pagament

1.- El pagament dels deutes i sancions tributàries, així com d'altres ingressos de dret públic que gestioni l'Ajuntament de Sabadell s'efectuarà preferentment, tret que es justifiqui la impossibilitat de fer-ho, utilitzant algun dels mitjans electrònics següents:

- a) Amb caràcter general per domiciliació bancària.
- b) Pagament a través del gir postal en qualsevol de les oficines de Correos.
- c) Mitjançant el TPV virtual a la seu electrònica.
- d) Bizum
- e) Pagament en caixers automàtics amb els avisos de pagament amb codi de barres.
- f) Plataformes en línia de les entitats bancàries la pàgina web de l'Ajuntament de Sabadell.
- g) Transferència bancària amb les condicions i requisits establerts a l'article 113 d'aquesta Ordenança.
- h) Qualsevol dels altres mitjans que s'autoritzi per l'òrgan competent en matèria d'Hisenda Pública.

2.- El pagament en efectiu d'un deute s'entendrà fet, als efectes alliberadors, en la data en què es faci l'ingrés del seu import a les caixes dels òrgans competents i entitats col·laboradores per cobrar els deutes tributaris.

Quan el pagament es realitzi a través d'alguna de les entitats col·laboradores autoritzades, el lliurament a l'obligat tributari del justificant de l'ingrés l'alliberarà des de la data que es consignï en el justificant i per l'import assenyalat. Des d'aquell moment, i per l'import corresponent, restarà l'entitat col·laboradora obligada davant la Hisenda Municipal.

3.- En els supòsits de tributs de venciment periòdic, una vegada notificada l'alta en el corresponent registre, les quotes successives hauran de ser satisfetes en els terminis fixats en el calendari de cobrança, sense que sigui oposable a l'inici de la via de constreyniment la no recepció del document de pagament.

A aquest efecte, s'entendrà per alta en el corresponent registre la primera incorporació del propi objecte tributari. En particular no es consideraran altes els canvis de titularitat dels obligats tributaris.

Article 112.- Xecs

1.- Els xecs per satisfer un deute han de complir, a més dels requisits generals exigits per la legislació mercantil, les característiques següents:

- a) Ser nominatius a favor de l'Ajuntament de Sabadell i creuats.
- b) Estar conformat i certificat per l'entitat emissora, en data i forma.
- c) Tenir consignat el nom i cognoms del signant, i el nom de la persona jurídica, si

escau. En cas que el xec sigui estès per mitjà d'un apoderat, el nom complet del titular del compte corrent o llibreta d'estalvi ha de figurar en l'antesignatura.

2.- L'obligat al pagament restarà alliberat per l'import satisfet, quan el xec sigui fet efectiu. En aquest supòsit, sortirà efectes des de la data en què hagi tingut entrada en la caixa corresponent.

Article 113.- Transferència bancària

1.- El pagament mitjançant transferència bancària s'admetrà únicament, de forma excepcional, quan hagi estat autoritzat pel responsable dels serveis de recaptació, amb les condicions i requisits següents:

- a) Ser nominatives a favor de l'Ajuntament de Sabadell i a abonar en el compte corrent que l'Ajuntament indiqui com a titular.
- b) Ser ordenada a través d'entitats financeres inscrites en els registres oficials i autoritzades per operar a l'Estat.
- c) Ser datades en el mateix dia de l'ordre.
- d) Tenir especificats el concepte del deute a què corresponen i la clau de cobrament.
- e) Tenir consignats el nom i cognoms complets i el NIF de l'ordenant i el nom de la persona jurídica, si s'escau.

2.- Un cop aplicat l'import de la transferència al deute pagat, l'Administració tributària municipal, a sol·licitud del pagador, trametrà el document acreditatiu d'aquest pagament.

3.- Les comissions bancàries o despeses que originin l'ús d'aquest mitjà de pagament seran sempre a càrrec de l'obligat al pagament.

4.- L'obligat al pagament restarà alliberat en el moment que l'import corresponent hagi tingut entrada en l'entitat que, en el seu cas, presti el servei de caixa.

5.- L'Ajuntament establirà, si s'escau, les condicions per utilitzar aquest mitjà de pagament per via telemàtica.

Les transferències no autoritzades o que no reuneixin els requisits esmentats als apartats anteriors no tindran efectes alliberatoris i l'import ingressat serà retornat als ordenants.

Article 114.- Domiciliació en entitat financera

1.- L'obligat al pagament pot ordenar la domiciliació de rebuts en el compte del que és titular o en el compte d'un altre titular que, no essent l'obligat, autoritzi el pagament. La domiciliació s'haurà d'ajustar als següents requisits, tal i com s'especifica:

- a) Els rebuts de cobrament periòdic es poden domiciliar fins un mes abans de la data d'inici del període voluntari de pagament, llevat que el calendari fiscal estableixi altres terminis. Si es sol·licita fora d'aquests terminis, els efectes de la domiciliació es produiran a partir de l'any següent de la seva presentació.
- b) La sol·licitud de domiciliació es pot formalitzar de les maneres següents:
 - Mitjançant comunicació via telemàtica (Internet).
 - Mitjançant comunicació a les entitats financeres col·laboradores assenyalades al

calendari del contribuent.

- Mitjançant comunicació telefònica als serveis municipals d'atenció al ciutadà.
- Mitjançant presentació de l'imprès facilitat a l'efecte per l'Ajuntament.
- Mitjançant comunicació via correu o fax.

c) La domiciliació serà ordenada a través d'entitats financeres inscrites en els registres oficials, autoritzades per operar a l'Estat.

d) Respecte als rebuts de cobrament periòdic, tenen una validesa indefinida, mentre l'obligat al pagament no n'indiqui l'anul·lació o el trasllat a un altre compte o entitat i ho posi en coneixement de l'Administració tributària municipal pels mitjans indicats a la lletra b) .

e) En el calendari fiscal s'inclouran les dates en què es farà el càrrec dels deutors de cobrament periòdic domiciliats.

2.- Els pagaments s'entendran realitzats en la data de càrrec en compte de la domiciliació considerant-se justificant d'ingrés el que expedeixi l'entitat de crèdit on es trobi domiciliat el pagament, llevat que l'obligat al pagament hagi donat ordre de devolució a l'entitat financera del rebut domiciliat. Quan per motius no imputables a l'obligat al pagament no es realitzi el càrrec en compte dels rebuts domiciliats o es realitzi fora de termini, no se li exigiran ni recàrrecs, ni interessos de demora, ni sancions, sense perjudici dels interessos de demora que, en el seu cas, correspongui liquidar i exigir a l'entitat responsable de la demora de l'ingrés.

3.- L'Administració tributària municipal procedirà a la recaptació dels rebuts domiciliats impagats per la via de constreyniment. L'impagament reiterat dels rebuts domiciliats originarà la baixa de la domiciliació.

4.- L'Ajuntament establirà, si s'escau, les condicions per utilitzar aquest mitjà de pagament per via telemàtica.

Article 115.- Pagament amb targeta de crèdit o dèbit

1.- Es podrà fer efectiu el pagament amb targeta de crèdit per Internet, a les oficines de l'òrgan de recaptació i en els caixers automàtics habilitats.

2.- L'Administració tributària municipal podrà establir un límit màxim per rebut per poder fer ús d'aquest mitjà de pagament.

3.- En el cas de pagament amb targeta efectuat per Internet, sense certificat digital, l'Administració tributària municipal sempre pot requerir al seu titular la conformitat amb el seu pagament.

4.- L'obligat tributari restarà alliberat del deute tributari només en el cas que el pagament per targeta sigui autoritzat per l'intermediari financer.

Article 116.- Justificants de pagament

1.- Els subjectes que paguin un deute acordant els requisits establerts pel Reglament general de recaptació poden exigir que se'ls lliuri un justificant del pagament.

2.- Quan s'utilitzin efectes timbrats, el pagament es justifica amb els mateixos efectes degudament inutilitzats.

3.- Pel que fa als pagaments en efectiu, els justificants consisteixen en:

- a) Els rebuts.
- b) Les cartes de pagament subscrietes o validades per òrgans competents o per entitats autoritzades per rebre el pagament.
- c) Les certificacions acreditatives de l'ingrés efectuat.
- d) Qualsevol altre document al qual l'òrgan recaptador atorgui expressament el caràcter de justificant de pagament.

4.- El contingut d'aquests justificants de pagament serà el següent:

- a) Nom i cognoms; raó social o denominació; número d'identificació fiscal, si hi consta; localitat i domicili del deutor.
- b) Concepte, import del deute i període a què es refereix.
- c) Data de cobrament.
- d) Òrgan, persona o entitat que l'expedeix.

Secció 2a. Ajornament i fraccionament de pagament

Article 117.- Sol·licitud

1. La sol·licitud d'ajornament i fraccionament es presentarà al registre de l'ORGT o a qualsevol del registres de Sabadell Atenció Ciutadana.

La sol·licitud d'ajornament i fraccionament es dirigiran a l'òrgan competent per la seva tramitació dins dels terminis següents:

- a) Deutes que es troben en període voluntari d'ingrés o de presentació de les corresponents autoliquidacions: dins del termini fixat per l'ingrés en l'article 62.1, 2 i 3 de la Llei general tributària.
- b) Deutes que es troben en període executiu: en qualsevol moment anterior a la notificació de l'acord d'alienació dels béns.

2. Si s'hagués de resoldre amb altres criteris, diferents dels previstos en aquesta Ordenança, la resolució correspondrà a l'òrgan competent de l'Administració delegant.

3. Serà necessari detallar la garantia que s'ofereix quan sigui preceptiva, o, si escau, la impossibilitat de constituir fiançament, i també fonamentar les dificultats de tresoreria. Els criteris generals de concessió d'ajornaments i fraccionaments són:

- a) Els deutes d'import principal inferior a 1.500 euros es podran ajornar per un període màxim de 18 mesos.

b) El pagament dels deutes d'import principal comprès entre 1.500 euros i 5.000 euros pot ser ajornat o fraccionat fins a un termini de 24 mesos.

c) Si l'import principal excedeix de 5.000 euros, els terminis concedits poden estendre's fins a 36 mesos.

4. Amb caràcter general, la concessió de l'ajornament o fraccionament de pagament requerirà que el sol·licitant domiciliï el pagament del deute, o de les successives fraccions. A tal efecte, en la sol·licitud haurà de constar l'ordre de domiciliació bancària, indicant el número de compte i les dades identificatives de l'entitat de crèdit que hagi d'efectuar el càrrec en compte. Excepcionalment, es podrà concedir l'ajornament o fraccionament sense domiciliació.

5. El procediment en el cas de concessió del fraccionament i/o ajornament serà:

a) Si la sol·licitud es presenta en període voluntari d'ingrés, el fraccionament i/o ajornament es concedirà per l'import del principal més els interessos de demora sobre el deute aplaçat.

b) Si la sol·licitud es presenta en període executiu, es concedirà el fraccionament/ajornament per l'import principal més el recàrrec del període executiu corresponent, més els interessos de demora derivats del mateix.

6. Les sol·licituds d'ajornaments i fraccionaments en cas de concurs de creditors, es regiran per les regles següents:

a) Deutes per crèdits concursals.

a.1.- Les sol·licituds presentades amb anterioritat a la declaració del concurs, pendents de resolució a la data de declaració del concurs, s'arxivaran per pèrdua sobrevinguda de l'objecte del procediment d'acord amb l'establert en la normativa tributària.

a.2.- Les sol·licituds presentades un cop declarat el concurs, no s'admetran a tràmit per carència manifesta de fonament, restant els deutes sotmesos al procés judicial. Aquest tipus de deutes podran ser objecte d'un acord singular en la fase de conveni dins del procediment judicial, d'acord amb la normativa concursal i tributària, i en especial quan es tracti de deutes amb privilegi.

b) Deutes contra la massa meritats després de la data de la interlocutòria de declaració del concurs i abans de la data d'eficàcia d'un conveni. Aquests deutes són inajornables de conformitat amb la normativa tributària i les sol·licituds que es presentin seran objecte d'inadmissió.

c) Deutes meritats després de la data d'eficàcia d'un conveni i durant la seva vigència. En quant deutes que es meriten després del cessament d'efectes del concurs, són deutes ajornables i fraccionables com qualsevol altre deute tributari, sempre que es compleixin els requisits establerts en la normativa tributària.

Les sol·licituds en el cas de deutes que es puguin fraccionar d'acord amb les regles anteriors, requeriran detallar la garantia que s'ofereix, o, si escau, la impossibilitat de constituir finançament, i fonamentar les dificultats de tresoreria, podent fraccionar-se fins un període màxim de 60 mesos.

7. Per raons de cost i eficàcia, no podran ser objecte d'ajornament o fraccionament els deutes d'import per principal inferior a 60 euros.

Article 118.- Garanties i recursos

1. No s'exigirà constitució de garantia quan l'import del principal de l'expedient sigui inferior a 30.000 euros.

2. S'acceptaran les garanties següents:

a) Aval solidari d'entitats de dipòsit que cobreixi l'import del deute en període voluntari, dels interessos de demora que generi l'aplaçament i un 25 per cent de la suma d'ambdues partides. Quan el deute estigui en període executiu, la garantia haurà de cobrir l'import aplaçat incloent el recàrrec del període executiu corresponent, els interessos de demora que generi l'aplaçament, més un 5 per cent de la suma d'ambdues partides.

El termini d'aquest aval haurà d'excedir en sis mesos, com a mínim, dels terminis concedits i estarà degudament intervingut.

b) Qualsevol altres que es considerin suficients.

3. En supòsits de veritable necessitat, diferents dels contemplats a l'apartat 1, es podrà dispensar d'aportar garantia si l'òrgan competent de l'ens públic titular del deute ho ha aprovat.

4. Quan s'hagi realitzat anotació preventiva d'embargament en registre públic de béns de valor suficient, a judici del cap d'unitat competent, es considerarà garantit el deute i no serà necessari aportar una nova garantia.

5. L'obligat al pagament podrà sol·licitar l'adopció de mesures cautelars per constituir la garantia, mitjançant l'anotació preventiva d'embargament de béns que li pertanyin.

6. L'acord de concessió especificarà, si s'escau, la garantia que el sol·licitant haurà d'aportar.

7. La garantia s'haurà d'aportar en el termini de dos mesos comptats a partir del dia següent al de la notificació de l'acord de concessió. Transcorregut aquest termini sense formalitzar la garantia, s'exigirà immediatament per la via de constreyniment el deute amb els seus interessos i els recàrrecs corresponents del període executiu, sempre que hagi conclòs el període reglamentari d'ingrés. Si l'ajornament s'hagués sol·licitat en període executiu, es continuarà el procediment de constreyniment.

8. La resolució de les peticions sobre ajornaments o fraccionaments serà notificada als interessats.

Contra la resolució de les peticions d'ajornament o fraccionament de pagament, podrà interposar-se recurs de reposició davant l'òrgan competent, en el termini d'un mes comptat des del dia següent a la recepció d'aquesta notificació.

Article 119.- Interessos per l'ajornament

1.- Les quantitats, el pagament de les quals s'ajorni o fraccioni, exclòs, si escau, el recàrrec de constreyniment, acreditaran interessos de demora pel temps que duri l'ajornament o fraccionament i al tipus d'interès de demora fixat per la Llei de

pressupostos generals de l'Estat.

2.- En l'aplicació del punt 1, es tindran en compte aquestes regles:

- a) El temps d'ajornament es computa des del venciment del període voluntari i fins a la fi del termini concedit.
- b) En cas de fraccionament, es computaran els interessos acreditats per cada fracció des del venciment del període voluntari fins al venciment del termini concedit, que s'haurà de satisfer juntament amb la fracció. Cas que el fraccionament o ajornament sigui superior a l'any i, per tant, es desconegui el tipus d'interès aplicable, es calcularà aquest en base al tipus vigent i posteriorment es regularitzarà si s'hagués modificat el tipus d'interès aplicable. Si s'ha ordenat la domiciliació, el càrrec per l'import del deute o de cada fracció s'efectuarà per l'import exacte, resultant d'aplicar el tipus d'interès vigent en l'exercici de venciment de la fracció.

3.- Si arribat el venciment del deute ajornat o fraccionat no es realitza el pagament, s'anul·larà la liquidació d'interessos de demora, la qual es practicarà en el moment del pagament i es prendrà com a base de càlcul el principal.

4.- D'acord amb l'article 10 de la Llei reguladora de les hisendes locals no s'exigirà interès de demora als acords d'ajornament o fraccionament de pagament que haguessin estat sol·licitats en període voluntari, sempre que es refereixin a deutes de venciment periòdic i notificació col·lectiva i que el pagament total d'aquests es produeixi en el mateix exercici que el de la seva meritació.

Article 120.- Efectes de la manca de pagament

1. En els ajornaments, la falta de pagament al seu venciment de les quantitats ajornades determinarà:

- a) Si el deute es trobava en període voluntari en el moment en que es va concedir l'ajornament, la seva immediata exigibilitat en període executiu.

S'exigirà el principal del deute, els interessos de demora meritats a partir del dia següent al del venciment del termini d'ingrés en període voluntari fins la data del venciment del termini concedit i el recàrrec del període executiu sobre la suma d'ambdós conceptes. El recàrrec s'aplicarà sobre el principal del deute. Cas de no efectuar-se el pagament en els terminis fixats en l'article 62.5 de la LGT, es procedirà a executar la garantia. En cas d'inexistència o insuficiència de fiança, es continuarà el procediment de constrenyiment per a la realització del deute.

- b) Si el deute es trobava en període executiu, es procedirà a executar la garantia i, en cas d'inexistència o insuficiència, es prosseguirà el procediment de constrenyiment.

2. En els fraccionaments la falta de pagament d'un termini determinarà:

- a) Si el deute es trobava en període voluntari, l'exigibilitat en via de constrenyiment de les quantitats vençudes, extrem que serà notificat al subjecte passiu, a qui es concedirà els terminis de pagament dels deutes en període executiu, previstos a l'article 62.5 de la LGT.

Si s'incomplís l'obligació de pagar en aquest termini, es consideraran vençuts els restants terminis, que s'exigiran també en via de constrenyiment.

b) Si el deute es trobava en període executiu, continuarà el procediment de constrenyiment per a execució del deute impagat.

3. En els fraccionaments de pagament en què s'hagin constituït garanties parcials i independents per cadascun dels terminis, es procedirà així:

a) Quan el fraccionament hagi estat sol·licitat en període voluntari, l'incompliment del pagament d'una fracció determinarà l'exigència per la via de constrenyiment només d'aquesta fracció i dels seus interessos de demora, amb el corresponent recàrrec del període executiu sobre la suma d'ambdós conceptes, i es procedirà a executar la respectiva garantia

b) Quan el fraccionament hagi estat sol·licitat en període executiu, s'executarà la garantia corresponent a la fracció impagada més els interessos de demora produïts.

En tots dos casos, la resta del fraccionament subsistirà en els termes en què es van concedir.

Secció 3a. Recaptació en període voluntari i en període executiu de pagament

Article 121.- Iniciació i finalització de la recaptació en període voluntari

1.- La recaptació en període voluntari s'iniciarà a partir de:

- a) La data de notificació de la liquidació a l'obligat al pagament.
- b) L'obertura del respectiu termini recaptatori quan es tracti de deutes que siguin objecte de notificació col·lectiva i periòdica.
- c) La data d'inici del termini assenyalat per a la seva presentació, quan siguin autoliquidacions.

2.- La recaptació en període voluntari finalitzarà el dia del venciment dels corresponents terminis de pagament.

En el supòsit de deutes a ingressar mitjançant autoliquidació presentada fora de termini, sense realitzar l'ingrés o sense presentar sol·licitud d'ajornament, fraccionament o compensació, finalitzarà el mateix dia de la presentació de l'autoliquidació.

3.- Els obligats al pagament podran satisfer total o parcialment els deutes en període voluntari. Per la quantitat no pagada s'iniciarà el període executiu en els termes dels articles següents.

Article 122.- Iniciació del període executiu

1. El període executiu comença:

- a) Per als tributs de venciment periòdic i per als deutes liquidats i notificats per l'Administració tributària municipal, el dia següent al del venciment del termini de pagament en període voluntari, regulat a l'article 108 d'aquesta Ordenança, sense que hagin estat ingressats.

b) En el cas de deutes a ingressar mitjançant autoliquidació presentada sense practicar el corresponent ingrés, al dia següent de la finalització del termini que estableix l'article 108 esmentat o, si aquest hagués finalitzat, al dia següent a la presentació de l'autoliquidació.

2.- La presentació d'una sol·licitud d'ajornament, fraccionament o compensació en període voluntari impedirà l'inici del període executiu durant la tramitació dels esmentats expedients.

No obstant l'anterior, les sol·licituds a les quals es refereix el paràgraf anterior no impediran l'inici del període executiu quan anteriorment s'hagués denegat, respecte del mateix deute tributari, una altra sol·licitud prèvia d'ajornament, fraccionament o compensació en període voluntari havent-se obert un altre termini d'ingrés sense que s'hagués produït el mateix.

La interposició d'un recurs o reclamació en temps i forma contra una sanció impedirà l'inici del període executiu fins que la sanció sigui ferma en via administrativa i hagi finalitzat el termini per a l'ingrés voluntari de pagament.

La declaració de concurs no suspèn el termini voluntari de pagament dels deutes que tinguin la qualificació de concursal d'acord amb el text refós de la Llei concursal aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2020, de 5 de maig, sense perjudici que les actuacions del període executiu es regeixin pel que es disposa en aquest text refós.

3.- Una vegada començat el període executiu, l'Administració tributària municipal durà a terme la recaptació dels deutes liquidats o autoliquidats pel procediment de constrenyiment sobre el patrimoni de l'obligat al pagament.

Per raons de cost i eficàcia, tant sols es seguirà procediment administratiu de constrenyiment per valors d'import inferior a 13 euros, en el cas de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica, impost sobre activitats econòmiques, taxes i preus públics.

4.- L'inici del període executiu determina l'exigència dels interessos de demora, dels recàrrecs del període executiu i, en el seu cas, de les costes del procediment de constrenyiment.

Article 123.- Recàrrecs del període executiu

1.- Els recàrrecs del període executiu, d'acord amb l'article 28 de la Llei general tributària, són de tres tipus:

a) El recàrrec executiu del 5 per cent, que s'aplicarà quan la totalitat del deute tributari no ingressat en període voluntari sigui satisfet abans de la notificació de la provisió de constrenyiment.

b) El recàrrec de constrenyiment reduït del 10 per cent, que s'aplicarà quan la totalitat del deute no ingressat en període voluntari i el propi recàrrec es satisfacin abans de la finalització del termini atorgat per al pagament del deute contret previst a l'article 109 d'aquesta Ordenança.

c) El recàrrec de constrenyiment ordinari del 20 per cent, que s'aplicarà quan no concordin les circumstàncies previstes a les lletres a) i b).

2.- El recàrrec de constrenyiment ordinari és compatible amb els interessos de demora meritats des de l'inici del període executiu. Quan resulti exigible el recàrrec executiu o el recàrrec de constrenyiment reduït no s'exigiran els interessos de demora.

Article 124.- Iniciació del procediment de constrenyiment

1.- El procediment de constrenyiment s'inicia mitjançant la notificació de la provisió de constrenyiment a l'obligat tributari, en la que s'identificarà el deute pendent, es liquidaran els recàrrecs a que es refereix l'article 123 anterior i se'l requerirà per tal que efectuï el pagament.

2.- La provisió de constrenyiment és l'acte de l'Administració tributària municipal que ordena l'execució contra el patrimoni de l'obligat al pagament i té la mateixa força executiva que la sentència judicial per procedir contra els béns i drets dels obligats tributaris.

3.- La provisió de constrenyiment tindrà el contingut de l'article 70.2 del Reglament general de recaptació.

4.- Si l'obligat tributari no realitza el pagament dins el termini de l'article 109 d'aquesta Ordenança, es procedirà a l'embargament dels seus béns. Així serà advertit en la provisió de constrenyiment.

5.- La notificació de la provisió de constrenyiment tindrà con a mínim el contingut de l'article 71 del Reglament general de recaptació.

La manca de notificació de la provisió de constrenyiment és motiu d'impugnació dels actes que es produeixin en el decurs del procediment executiu.

Article 125.- Oposició a la provisió de constrenyiment

Contra la provisió de constrenyiment només són admissibles els motius d'oposició següents:

- a) Extinció total del deute o prescripció del dret a exigir el pagament.
- b) Sol·licitud d'ajornament, fraccionament o compensació en període voluntari i altres causes de suspensió del procediment de recaptació.
- c) Falta de notificació de la liquidació.
- d) Anul·lació de la liquidació.
- e) Error o omissió en el contingut de la provisió de constrenyiment que impedeixi la identificació del deutor o del deute objecte de constrenyiment.

Article 126.- Conservació d'actuacions

1.- Quan es declari la nul·litat de determinades actuacions del procediment de constrenyiment s'ha de disposar la conservació de les actuacions no afectades per la causa de nul·litat.

2.- L'anul·lació dels recàrrecs o altres components del deute tributari diferents de la quota o de les sancions, no afecta la validesa de les actuacions realitzades en el

decurs del procediment de constrenyiment respecte els components del deute tributari o sancions anul·lats.

Article 127.- Acumulació de deutes

L'Administració tributària municipal pot acumular, a fi de seguir una mateix procediment d'embargament, els deutes d'un mateix deutor incursos en via de constrenyiment. Quan les necessitats del procediment ho exigeixin, es procedirà a la segregació dels deutes acumulats.

Article 128.- Costes del procediment

El deutor haurà de satisfer les costes que s'originin en el procediment de constrenyiment, enumerades en l'article 113 del Reglament general de recaptació. Les despeses de notificació tenen la consideració de costes del procediment, perquè són despeses que la mateixa execució exigeix i requereix.

Article 129.- Suspensió

1.- El procediment de constrenyiment s'inicia i s'impulsa d'ofici en tots els seus tràmits i només se suspèn com a conseqüència de la presentació d'un recurs i la prestació d'alguna de les garanties previstes a l'article 118 d'aquesta Ordenança.

2.- No caldrà presentar cap garantia quan l'interessat demostrï que s'ha produït en perjudici seu, error material, aritmètic o de fet en la determinació del deute o que aquest ha estat ingressat, condonat, compensat o suspès o que ha prescrit el dret de l'Ajuntament a exigir el pagament.

3.- La suspensió del procediment de constrenyiment associat al cobrament d'una liquidació vinculada a delictes, tant en seu del deutor principal com en seu del responsable, s'ha de tramitar i resoldre d'acord amb el règim que regulen els articles 255, 256 i 258.3 de la Llei general tributària.

Article 130.- Execució de garanties

Si el deute es troba garantit mitjançant un aval, una penyora, una hipoteca o qualsevol altra garantia personal o real, es procedirà, en primer lloc, a executar la corresponent garantia a través del procediment de constrenyiment, establert a l'article 74 del Reglament general de recaptació, llevat que sigui d'aplicació l'estipulat en el segon paràgraf de l'article 168 de la Llei general tributària.

En cap cas és aplicable en l'execució de garanties el que disposa l'article 172.3 de la Llei general tributària.

Article 131.- Diligència d'embargament

1.- Transcorregut el termini que assenyala l'article 62.5 de la Llei general tributària i 109 d'aquesta Ordenança, sense que s'hagi efectuat l'ingrés requerit, en compliment del manament contingut en la provisió de constrenyiment, s'han d'embargar els béns i drets que escaigui, sempre que no s'hagi pagat el deute per l'execució de garanties o sigui previsible de manera motivada que no resultarà de l'execució líquid suficient per cobrir el deute. Cada actuació d'embargament es documentarà en diligència d'embargament.

2.- A requeriment dels serveis de Recaptació, l'obligat tributari haurà de facilitar una relació dels béns i drets integrants del seu patrimoni en quantia suficient per cobrir l'import del deute tributari.

Article 132.- Quantia i prelación de béns a embargar

1.- Si l'Ajuntament i l'obligat al pagament no haguessin acordat una altra ordre diferent, s'han d'embargar els béns de l'obligat tenint en compte la facilitat més gran de la seva alienació i l'onerositat menor d'aquesta operació per a l'obligat.

2.- Si els criteris anteriors són d'aplicació impossible o molt difícil, en l'embargament se seguirà l'ordre següent:

- a) Diners en efectiu o en comptes oberts en entitats de crèdit.
- b) Crèdits, efectes, valors i drets realitzables a l'acte o a curt termini.
- c) Sous, salaris i pensions.
- d) Béns immobles.
- e) Interessos, rendes i fruits de tota espècie.
- f) Establiments mercantils o industrials.
- g) Metalls preciosos, pedres fines, joieria, orfebreria i antiguitats.
- h) Béns mobles i semovents.
- i) Crèdits, efectes, valors i drets realitzables a llarg termini.

3.- Seguint l'ordre anterior, s'han d'embargar successivament els béns i drets coneguts en aquell moment per l'Administració tributària municipal, fins que s'entengui que el deute ha quedat cobert.

A sol·licitud del deutor, es pot alterar l'ordre d'embargament si els béns que ell fixi garanteixen amb la mateixa eficàcia i rapidesa el cobrament del deute que aquells béns que preferentment haurien de ser embargats, tot això sempre que no es produeixi cap perjudici contra tercers.

4.- No s'han d'embargar els béns o drets declarats inembargables amb caràcter general per les lleis, ni aquells la realització dels quals s'estimi que resultarien insuficients per a la cobertura dels cost que la realització generaria.

5.- Els procediments d'embargament s'efectuaran d'acord amb allò que preveu el Reglament general de recaptació.

Article 133.- Diligència d'embargament i anotació preventiva

1.- Cada actuació d'embargament s'ha de documentar en diligència, que s'ha de notificar a la persona amb qui s'entengui l'esmentada actuació.

2.- Efectuat l'embargament dels béns o drets, la diligència s'ha de notificar a l'obligat tributari i, si s'escau, al tercer titular, posseïdor o dipositari dels béns si no s'haguessin dut a terme les actuacions amb ells, com també al cònjuge de l'obligat tributari quan els béns embargats siguin de guanys, i als seus copropietaris o

cotitulars. Si el bé embargat és l'habitatge habitual de l'obligat tributari la diligència d'embargament es notificarà la parella de fet o el convivent de l'obligat tributari.

3.- Si els béns embargats fossin inscripibles en un registre públic, l'Administració tributària municipal té dret que es practiqui l'anotació preventiva d'embargament en el registre corresponent, en els termes de l'article 170.2 de la Llei general tributària.

4.- Contra la diligència d'embargament només són admissibles els motius d'oposició següents:

- a) Extinció del deute o prescripció del dret a exigir el pagament.
- b) Manca de notificació de la provisió de constrenyiment.
- c) Incompliment de les normes reguladores de l'embargament contingudes a la Llei general tributària.
- d) Suspensió del procediment de recaptació.

Article 134.- Alienació dels béns embargats

1.- L'alienació dels béns embargats es realitzarà mitjançant subhasta, concurs o adjudicació directa, d'acord amb els articles 97 i següents del Reglament general de recaptació.

2.- L'acord d'alienació s'ha de notificar a l'obligat al pagament, al seu cònjuge si es tracta de béns de guanys o de l'habitatge habitual, als creditors hipotecaris o pignoratius, als copropietaris i dipositaris i, en general, a tota persona titular de dret inscrit en el registre públic corresponent, amb posterioritat al dret de l'Ajuntament.

3.- L'acord d'alienació únicament pot impugnar-se si les diligències d'embargament s'han entès notificades per no haver comparegut l'obligat tributari o el seu representant, d'acord amb el que disposa l'article 112 de la Llei general tributària. En aquest cas, contra l'acord d'alienació només són admissibles els motius d'impugnació contra les diligències d'embargament a què fa referència l'apartat tercer de l'article 170 de la Llei general tributària i l'apartat quart de l'article 133 de la present Ordenança.

4.- L'Administració tributària municipal no pot procedir a l'alienació dels béns i drets embargats en el curs del procediment de constrenyiment fins que l'acte de liquidació del deute tributari executat sigui ferm, llevat dels supòsits de força major, béns alterables i béns en els quals hi hagi un risc de pèrdua imminent de valor o quan l'obligat tributari en sol·liciti de manera expressa l'alienació.

5.- La subhasta pública és el procediment ordinari d'alienació dels béns i drets embargats, i s'ha de desenvolupar d'acord amb les previsions de l'article 104 del Reglament general de recaptació.

La Mesa de la subhasta estarà composta per un president/a, un secretari/a i un o més vocals. La presidència correspondrà al/la tesorier/a municipal o persona en qui delegui, i la secretaria al/la secretari/a de la Corporació o persona en qui delegui. Un dels vocals necessàriament serà un representat de la intervenció municipal, i la resta seran nomenats per l'òrgan responsable de l'àmbit tributari.

6.- La subhasta s'ha d'anunciar mitjançant la seva publicació en el *Butlletí Oficial de l'Estat* i s'ha d'obrir transcorregudes almenys 24 hores des de la publicació de l'anunci. L'anunci ha de contenir, entre altra informació que preveu l'article 101 del reglament general de recaptació, l'adreça electrònica que correspongui a la subhasta en el Portal de Subhastes.

7.- L'alienació per concurs o per adjudicació directa només és procedent en els supòsits previstos als articles 106 i 107 del Reglament general de recaptació.

8.- En qualsevol moment anterior a la certificació de l'acta d'adjudicació dels béns, o, en el seu cas, al de l'atorgament de l'escriptura pública de venda podran alliberar-se els béns embargats mitjançant el pagament del deute, inclosos els interessos, recàrrecs i costes que procedeixin.

9.- El procediment de constrenyiment pot concloure amb l'adjudicació de béns a l'Ajuntament quan es tracti de béns immobles o béns mobles, l'adjudicació dels quals pugui interessar a l'Administració tributària municipal i no s'hagin adjudicat en el procediment d'alienació.

Article 135.- Finalització del procediment de constrenyiment

1.- El procediment de constrenyiment finalitza:

- a) Amb el pagament dels deutes perseguits i les costes del procediment.
- b) Amb l'acord que declari el crèdit total o parcialment incobrable, un cop declarats fallits tots els obligats al pagament.
- c) Amb l'acord d'haver quedat extingit el deute per qualsevol altra causa.

2.- En els casos en què s'hagi declarat el crèdit incobrable, el procediment de constrenyiment es reprendrà, dins el termini de prescripció, quan es tingui coneixement de la solvència d'algun obligat al pagament.

Article 136.- Concepte crèdits incobrables

Són crèdits incobrables aquells que no es poden fer efectius en el procediment de recaptació perquè els deutors i els responsables, si n'hi ha, resulten insolvents i són declarats fallits o per concórrer en els béns coneguts del deutor circumstàncies que els fan inembargables.

Article 137.- Procediment declaració crèdits incobrables

1.- D'acord amb els criteris d'economia i eficàcia en la gestió recaptatòria es justificarà la inexistència de béns o drets embargables o realitzables dels deutors principals i dels responsables solidaris, d'acord amb allò establert a l'article 141 d'aquesta Ordenança.

2.- Una vegada declarats fallits els deutors principals i els responsables solidaris, s'investigarà l'existència de responsables subsidiaris. Si no hi ha responsables subsidiaris, o si aquests responsables resulten fallits, el crèdit serà declarat incobrable per l'òrgan responsable de l'àmbit tributari municipal.

Article 138.- Efectes de la declaració

1.- La declaració de crèdit incobrable no produeix immediatament l'extinció del deute, sinó exclusivament la baixa provisional en els crèdits corresponents.

2.- La declaració de deutors fallits, en cas de persones físiques o jurídiques, inscrites en el Registre Mercantil, serà comunicada mitjançant una ordre d'anotació al Registre a l'efecte d'allò que estableix l'article 62 del Reglament general de recaptació. Aquest Registre quedarà obligat a comunicar a l'Ajuntament qualsevol acte relatiu a l'entitat deutora que sigui presentat a inscripció, a fi i efecte de fer possible la rehabilitació dels crèdits declarats incobrables.

Article 139.- Baixes per referència

Si un deutor ha estat declarat fallit i no hi ha altres obligats que hagin de respondre del deute, els crèdits que contra aquest deutor tinguin venciment posterior a la corresponent declaració es consideraran vençuts i seran donats de baixa de la comptabilitat, per referència a la declaració esmentada.

Article 140.- Revisió d'insolvència i rehabilitació de crèdits incobrables

1.- L'Administració tributària municipal vigilarà la possible solvència sobrevinguda dels obligats al pagament declarats fallits, mitjançant la sol·licitud d'informació sobre la seva situació patrimonial en relació a embargament de diners existents en comptes de dipòsit, sous i salaris i béns immobles.

2.- En el cas que sobrevingui aquesta circumstància i si no hi ha prescripció dels deutes, es procedirà a la rehabilitació dels crèdits declarats incobrables. Per tant, es tornarà a obrir el procediment de recaptació a partir de la mateixa situació de cobrament en què es trobaven en el moment de la declaració de fallit.

Article 141.- Conjugació dels principis de legalitat procedimental, proporcionalitat, eficàcia i eficiència administrativa

Amb la finalitat de conjuguar el respecte al principi de legalitat procedimental, amb el de proporcionalitat, eficàcia i eficiència administrativa, correspon a l'alcalde/essa o òrgan en qui delegui establir:

- a) L'import pel sota del qual no es practicaran liquidacions per tots o determinats conceptes tributaris, en considerar-se dit import insuficient per a la cobertura del cost que representa l'exacció i recaptació.
- b) Les actuacions concretes a desenvolupar en via executiva en funció de l'import i concepte de deute, als efectes de respectar el principi de proporcionalitat entre l'import del deute i els mitjans utilitzats en el seu cobrament per execució forçosa, així com el principi d'eficiència administrativa.
- c) Els requisits, condicions i documentació necessària als efectes de justificar la declaració de crèdit incobrable.
- d) L'anul·lació i baixa en la comptabilitat de les liquidacions, en consideració al seu origen i naturalesa i quan resultin de deutes inferiors a la quantitat que s'estimi i fixi insuficient per a la cobertura del cost de l'exacció i recaptació respectives.

CAPÍTOL X

EL RÈGIM SANCIONADOR TRIBUTARI

Secció 1a. Disposicions generals

Article 142.- Disposicions generals sobre infraccions i sancions tributàries

1.- Les infraccions en matèria tributària local seran sancionades d'acord amb el que preveu la Llei general tributària, Reial Decret 2063/2004, de 15 de octubre, pel qual s'aprova el Reglament general del règim sancionador tributari (en endavant, Reglament general del règim sancionador tributari), la normativa pròpia de cada tribut, els reglaments dictats en el seu desenvolupament i el dels mateixos reglaments i, si escau, les ordenances de cada tribut.

2.- La potestat sancionadora en matèria tributària municipal s'ha d'exercir d'acord amb els principis reguladors en matèria administrativa, amb les especialitats establertes a la Llei general tributària. En particular són aplicables els principis de legalitat, tipicitat, responsabilitat, proporcionalitat i no concurrència regulats als articles 178 a 180 de la Llei general tributària.

3.- Seran subjectes infractors les persones físiques o jurídiques i les entitats esmentades a l'apartat 4 de l'article 35 de la Llei general tributària que realitzin les accions o omissions tipificades com a infraccions en les lleis, en el benentès que l'Administració hagi acreditat prèviament la seva responsabilitat en els fets imputats; si en una infracció tributària concorre més d'un subjecte infractor, tots quedaran obligats solidàriament al pagament de la sanció. Qualsevol subjecte infractor tindrà la consideració de deutor principal.

4.- Els obligats tributaris quedaran exempts de responsabilitat pels fets constitutius d'infracció tributària quan hagin estat realitzats pels qui no tinguin capacitat d'obrar en l'ordre tributari, quan hi concorri força major, quan derivin d'una decisió col·lectiva per als que no hi eren a la reunió on es va adoptar o per als que haguessin salvat el seu vot, quan adequin la seva actuació als criteris manifestats per l'Administració tributària competent en publicacions, comunicacions i contestacions a consultes tributàries, ja siguin pròpies o d'altres obligats, sempre que, en aquest últim cas, hi hagi una igualtat substancial entre les seves circumstàncies i les que va plantejar l'altre obligat, o quan siguin imputables a deficiències tècniques dels programes informàtics facilitats per la pròpia Administració tributària.

5.- No s'imposaran sancions per infraccions tributàries a qui regularitzi voluntàriament la seva situació abans que se li hagi comunicat l'inici d'un procediment de gestió o inspecció tributàries. Si l'ingrés es fa amb posterioritat a la comunicació, tindrà caràcter d'acompte de la liquidació que procedeixi i no minvarà les sancions que calgui imposar. Tot això sens perjudici del que es disposa a l'article 27 de la Llei general tributària o de les possibles infraccions que puguin derivar-se com a conseqüència de la presentació extemporània o incorrecta de les noves declaracions, autoliquidacions, comunicacions de dades o sol·licituds.

6.- La mort del subjecte infractor extingeix la responsabilitat per les infraccions que hagi pogut cometre. Així, mentre que en el supòsit de persones físiques infractores, les sancions tributàries no s'han de transmetre als seus hereus i legataris, en el supòsit d'infraccions comeses per societats i entitats dissoltes, les sancions tributàries s'han de transmetre als seus successors en els termes que preveu l'article 40 de la Llei general tributària.

També s'extingeix si s'ultrapassa el termini de prescripció per imposar les sancions corresponents, que serà de quatre anys comptadors des que es van cometre les infraccions corresponents. Aquest termini de prescripció s'interromprà per qualsevol acció de l'Administració tributària de què tingui coneixement l'interessat, dirigida a la imposició d'una sanció o a la regularització d'una situació de la qual pugui derivar-se'n una.

Article 143.- Concepte i classes de les infraccions i sancions tributàries

1.- Són infraccions tributàries les accions i omissions doloses o culpables amb qualsevol grau de negligència que estiguin tipificades i sancionades en la Llei general tributària, en la Llei reguladora de les hisendes locals o en una altra llei.

2.- Cada infracció tributària es qualificarà de forma unitària com a lleu, greu o molt greu i, en el cas de multes proporcionals, la sanció que sigui procedent s'aplicarà sobre la totalitat de la base de la sanció que en cada cas correspongui. La base de la sanció serà, en general, la quantitat a ingressar resultant de la regularització practicada, amb excepció de les parts d'aquesta quantitat regularitzada que es derivin de conductes que no es sancionen.

3.- S'entendrà que hi ha ocultació de dades a l'Administració tributària local quan no es presentin declaracions o de presentar-se s'hi incloguin fets o operacions inexistents o amb imports falsos o s'hi ometin totalment o parcialment operacions, ingressos, rendes, productes, béns o qualsevol altra dada que incideixi en la determinació del deute tributari, sempre que la incidència del deute tributari derivat de l'ocultació en relació amb la base de la sanció sigui superior al 10 per cent. Es consideren mitjans fraudulents les anomalies substancials en la comptabilitat o altres registres obligatoris, l'ús de factures o justificants falsos o falsejats o la utilització de persones o entitats interposades.

4.- Les infraccions tributàries es sancionaran mitjançant la imposició de sancions pecuniàries, amb multa fixa o proporcional i, si cal, amb sancions no pecuniàries de caràcter accessori quan es donin els supòsits establerts en l'article 186 de la Llei general tributària.

Article 144.- Quantificació de les sancions tributàries

Llevat que la Llei general tributària, o altra normativa d'aplicació estableixi una sanció pecuniària fixa o assenyali un percentatge sancionador particular, cada infracció tributària, en principi, se sancionarà:

- a) Si és lleu, mitjançant la imposició d'una sanció del 50 per cent sobre la base de la sanció.
- b) Si és greu, mitjançant la imposició d'una sanció del 50 al 100 per cent sobre la base de la sanció i es graduarà incrementant el percentatge mínim conforme els criteris de comissió reiterada i perjudici econòmic per a la Hisenda municipal.
- c) Si és molt greu, mitjançant la imposició d'una sanció del 100 al 150 per cent sobre la base de la sanció i es graduarà incrementant el percentatge mínim conforme els criteris de comissió reiterada i perjudici econòmic per a la Hisenda municipal.

Article 145.- Graduació i criteris de graduació de les sancions tributàries

1.- Les sancions tributàries es graduaran exclusivament conforme als criteris següents, recollits en l'article 187 de la Llei general tributària, si en resulten aplicables:

- a) Comissió repetida d'infraccions tributàries.
- b) Perjudici econòmic per a la Hisenda Local.
- c) Incompliment substancial de l'obligació de facturació o documentació.
- d) Acord o conformitat de l'interessat, que es pressuposarà en els procediments de gestió si no interposa recurs de reposició o reclamació econòmica administrativa contra la liquidació resultant, o signa un acta amb acord o de conformitat en un procediment d'inspecció.

2.- Els criteris de graduació s'han d'aplicar simultàniament.

3.- S'entendrà produïda la comissió repetida d'infraccions tributàries quan el subjecte infractor hagués estat sancionat dins dels quatre anys anteriors a l'actual infracció, mitjançant resolució ferma en via administrativa. Si el subjecte infractor hagués estat sancionat per una infracció lleu de la mateixa naturalesa, l'increment serà de cinc punts percentuals; quan la infracció que es pren com a antecedent hagués estat greu, l'increment serà de quinze punts percentuals, i si fos molt greu, l'increment serà de vint-i-cinc punts percentuals. A aquestes efectes, es consideraran de la mateixa naturalesa les infraccions tipificades al mateix article de la Llei general tributària, llevat que es tracti d'infraccions per deixar d'ingressar el deute que resultaria d'un autoliquidació correcta, per incomplir l'obligació de presentar de forma completa i correcta declaracions o documents necessaris per practicar liquidacions o obtenir indegudament devolucions tributàries, supòsits que es consideraran tots tres de la mateixa naturalesa.

4.- El perjudici per a la Hisenda pública local es determinarà pel percentatge resultant de la relació existent entre la base de la sanció i la quantia total que s'hagués degut ingressar en l'autoliquidació, per l'adequada declaració del tribut o l'import de la devolució obtinguda inicialment. Si el resultat representa un percentatge superior al 10% i inferior o igual al 25%, superior al 25% i inferior o igual al 50%, superior al 50% i inferior o igual al 75%, o superior al 75%, respectivament, s'afegiran deu, quinze, vint o vint-i-cinc punts percentuals.

Article 146.- Reducció de les sancions tributàries

1.- La reducció per conformitat, que serà d'un 65 per cent en les actes amb acord i d'un 30 per cent en els supòsits de conformitat, només serà aplicable quan la infracció consisteixi en:

- a) Deixar d'ingressar el deute tributari que resultaria d'una autoliquidació correcta.
- b) Incomplir l'obligació de presentar de forma completa i correcta les declaracions o documents necessaris per practicar liquidacions.
- c) Obtenir indegudament devolucions.
- d) Sol·licitar indegudament devolucions, beneficis o incentius fiscals.
- e) Determinar o acreditar improcedentment partides positives o negatives o crèdits tributaris aparents.

Aquesta reducció s'exigirà sense més tràmit que la notificació a l'interessat si interposa recurs contenciós administratiu contra la regularització o la sanció contingudes en un acta amb acord, si no ingressa en període voluntari o en els terminis fixats en l'acord d'ajornament o fraccionament demanat en període voluntari de pagament i garantit amb aval o certificat d'assegurança de caució els deutes tributaris derivats d'aquest tipus d'actes o, en els supòsits de conformitat, si interposa recurs o reclamació contra la regularització.

2.- A més de la reducció regulada a l'apartat anterior, qualsevol sanció, excepte les que es derivin d'un acta amb acord, es reduirà en un 40 per cent si s'ingressa l'import restant en període voluntari o en els terminis fixats en l'acord d'ajornament o fraccionament que l'Administració tributària hagi concedit amb garantia d'aval o certificat d'assegurança de caució. Aquesta reducció es perdrà si s'interposa recurs o reclamació contra la liquidació o la sanció que s'exigirà sense més tràmit.

Secció 2a. Classificació de les infraccions i sancions tributàries

Article 147.- Infracció tributària per deixar d'ingressar el deute tributari que hagués de resultar d'una autoliquidació

1.- Constitueix infracció tributària deixar d'ingressar dins del termini establert en la normativa de cada tribut local la totalitat o una part del deute que resultaria de l'autoliquidació correcta, llevat que es regularitzi voluntàriament la situació sense requeriment previ de l'Administració o s'hagués presentat l'autoliquidació sense efectuar l'ingrés que se'n derivi.

2.- La infracció tributària serà lleu quan la base de la sanció sigui inferior o igual a 3.000 euros o, essent superior, no hi hagi ocultació.

3.- La infracció serà greu quan la base de la sanció sigui superior a 3.000 euros i hi hagi ocultació. La infracció també serà greu, qualsevol que sigui la quantia de la base de la sanció, en els supòsits següents:

- a) Quan s'hagin utilitzat factures, justificants o documents falsos o falsejats.
- b) Quan la incidència d'haver portat incorrectament els llibres o registres representi un percentatge superior al 10% i inferior o igual al 50% de la base de la sanció.

4.- La utilització de mitjans fraudulents determinarà que la infracció sigui qualificada en tot cas com a molt greu.

5.- La base de la sanció serà la quantia no ingressada a l'autoliquidació com a conseqüència de la comissió de la infracció.

Article 148.- Infracció tributària per incomplir l'obligació de presentar de forma completa i correcta les declaracions o els documents necessaris per a practicar liquidacions

1.- Constitueix infracció tributària incomplir l'obligació de presentar de forma completa i correcta les declaracions o documents necessaris perquè l'Administració tributària local pugui liquidar adequadament els tributs que no s'exigeixen per autoliquidació, llevat que es regularitzi voluntàriament la situació sense requeriment previ de l'Administració.

2.- Aquesta infracció és lleu, greu o molt greu, d'acord amb els mateixos criteris establerts en l'article precedent apartats tercer, quart i cinquè respectivament.

3.- La base de la sanció serà la quantia de la liquidació quan no s'hagués presentat declaració, o la diferència entre la quantia que resulta de l'adequada liquidació del tribut i la que es derivaria de les dades declarades.

Article 149.- Infracció tributària per obtenir indegudament devolucions

1.- Constitueix infracció tributària obtenir indegudament devolucions derivades de la normativa de cada tribut.

2.- Aquesta infracció és lleu, greu o molt greu, d'acord amb els mateixos criteris assenyalats a l'article 147 apartats tercer, quart i cinquè de la present Ordenança respectivament.

3.- La base de la sanció serà la quantitat retornada indegudament com a conseqüència de la comissió de la infracció.

Article 150.- Infracció tributària per sol·licitar indegudament devolucions, beneficis o incentius fiscals

1.- Constitueix infracció tributària sol·licitar indegudament devolucions derivades de la normativa de cada tribut mitjançant l'omissió de dades rellevants o la inclusió de dades falses en autoliquidacions, comunicacions de dades o sol·licituds, sense que les devolucions s'hagin obtingut.

2.- La infracció tributària serà greu.

3.- La base de la sanció serà la quantitat sol·licitada indegudament i la sanció consistirà en una multa pecuniària proporcional del 15%.

4.- Així mateix, constitueix infracció tributària sol·licitar indegudament beneficis o incentius fiscals sempre que com a conseqüència d'aquesta conducta no procedeixi imposar al mateix subjecte cap sanció per les infraccions previstes als articles 191, 192 o 195 de la Llei general tributària o en el primer apartat d'aquest article. En aquest cas, la infracció tributària serà greu i se sancionarà amb una multa pecuniària fixa de 300 euros.

Article 151.- Infracció tributària per presentar incorrectament autoliquidacions o declaracions sense que es produeixi perjudici econòmic o contestacions a requeriments individualitzats d'informació

1.- Constitueix infracció tributària presentar de forma incompleta, inexacta o amb dades falses autoliquidacions o declaracions, sempre que no s'hagi produït perjudici econòmic a la Hisenda Pública Local, o contestacions a requeriments individualitzats d'informació.

2.- La infracció prevista en aquest article serà greu i es sancionarà d'acord amb el que disposen els paràgrafs següents.

3.- Si es presenten autoliquidacions o declaracions incompletes, inexactes o amb dades falses, la sanció consistirà en multa pecuniària fixa de 150 euros.

4.- Si es presenten declaracions censals incompletes, inexactes o amb dades falses, la sanció consistirà en multa pecuniària fixa de 250 euros.

5.- Tractant-se de requeriments individualitzats o de declaracions exigides amb caràcter general en compliment de l'obligació de subministrament d'informació recollida als articles 93 i 94 de la Llei general tributària, que hagin estat contestats o presentades de forma incompleta, inexacta o amb dades falses, la sanció consistirà en:

- Quan les dades no estiguin expressades en magnituds monetàries, multa pecuniària fixa de 200 euros per cada dada o conjunt de dades referides a una mateixa persona o entitat omesa, inexacta o falsa referida a una mateixa persona o entitat.
- Quan les dades estiguin expressades en unitats monetàries, multa pecuniària proporcional de fins el 2% de l'import de les operacions no declarades o declarades incorrectament, amb un mínim de 500 euros.

6.- Les sancions a què es refereix el paràgraf 5è es graduaran incrementant la quantia resultant en un 100% en el cas de comissió repetida d'infraccions tributàries.

Article 152.- Infracció tributària per resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració tributària municipal

1.- Constitueix infracció tributària la resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració Tributària Local.

S'entén produïda aquesta circumstància quan el subjecte infractor, degudament notificat a l'efecte, hagués realitzat actuacions que tendeixin a dilatar, entorpir o impedir les actuacions de l'Administració Tributària en relació amb el compliment de les seves obligacions.

Entre d'altres, constitueixen resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració Tributària Local les conductes següents:

- a) No facilitar l'examen de documents, informes, antecedents, llibres, registres, fitxers, factures, justificants i assentaments de comptabilitat principal o auxiliar, programes i arxius informàtics, sistemes operatius i de control i qualsevol altra dada amb transcendència tributària.
- b) No atendre algun requeriment degudament notificat.
- c) La incompareixença, llevat causa justificada, en el lloc, data i hora que s'haguessin assenyalat.
- d) Negar o impedir indegudament l'entrada o permanència en finques o locals als funcionaris de l'Administració Tributària Local o el reconeixement de locals, màquines, instal·lacions i explotacions relacionats amb les obligacions tributàries.
- e) Les coaccions als funcionaris de l'Administració Tributària Local.

2.- La infracció prevista en aquest article serà greu.

3.- La sanció consistirà en multa pecuniària fixa de 150 euros, tret que sigui d'aplicació el que disposen els apartats 4t, 5è, 6è, 7è o 8è de l'article 203 de la Llei general tributària; en aquest cas, s'aplicaran les multes pecuniàries previstes en el precepte esmentat.

Article 153.- Altres infraccions tributàries

1.- També es consideraran infraccions tributàries:

- a) Determinar o acreditar improcedentment partides positives o negatives o crèdits tributaris aparents.

- b) Imputar incorrectament o no imputar bases imposables, rendes o resultats per les entitats sotmeses a un règim d'imputació de rendes.
- c) Imputar incorrectament deduccions, bonificacions i pagaments a compte per les entitats sotmeses a un règim d'imputació de rendes.
- d) No presentar en termini autoliquidacions o declaracions sense que es produeixi perjudici econòmic, per incomplir l'obligació de comunicar el domicili fiscal o els canvis que s'hi produeixin.
- e) Incomplir obligacions comptables, registrals, de facturació o documentació.
- f) Incomplir les obligacions relatives a la utilització o sol·licitud del número d'identificació fiscal o d'altres números o codis establerts per la normativa tributària.
- g) Demés infraccions tributàries regulades en la normativa fiscal d'aplicació.

2.- Tots aquests incompliments es qualificaran i sancionaran, respectivament, tal com disposen els articles 195 a 206 bis de la Llei general tributària.

Secció 3a. Procediment sancionador tributari

Article 154.- Normes generals del procediment sancionador

1.- El procediment sancionador en l'àmbit tributari local es duu a terme tenint en compte les normes especials de la Llei general tributària sobre potestat sancionadora, el Reglament general del règim sancionador tributari i les normes reguladores del procediment sancionador en matèria administrativa.

2.- El procediment sancionador en matèria tributària es tramitarà de forma separada als d'aplicació dels tributs, llevat que es tracti d'actes amb acord o que l'obligat hagi renunciat expressament a la tramitació separada. L'exercici del dret de renúncia a la tramitació separada del procediment sancionador es farà d'acord amb el que es disposa als articles 26 i 27 del Reglament general del règim sancionador tributari. No obstant la seva tramitació conjunta, cada procediment finalitzarà amb un acte de resolució diferent.

3.- El procediment sancionador en matèria tributària s'iniciarà sempre d'ofici, mitjançant notificació de l'acord de l'òrgan competent, que a falta de designació expressa serà el mateix que tingui atribuïda la competència per a resoldre'l. Aquesta notificació d'inici de l'expedient recollirà la identificació de la persona o entitat presumptament responsable, la conducta que motiva la incoació del procediment, la seva possible qualificació i les sancions que li poguessin correspondre, l'òrgan competent per a resoldre el procediment, la identificació de l'instructor i la indicació del dret a formular-hi al·legacions i a l'audiència en el procediment, així com el moment i el terminis per exercir-los.

4.- El procediment sancionador en matèria tributària es desenvoluparà d'acord amb les normes especials sobre actuacions i procediments tributaris recollides als articles 98 a 100 de la Llei general tributària, les normes sobre la seva instrucció que estableix l'article 210 de l'esmentada Llei i les disposicions concordants del Reglament general del règim sancionador tributari.

5.- El procediment sancionador ha de concloure sempre mitjançant resolució o per caducitat, en un termini de sis mesos comptadors des de la notificació d'inici del

procediment fins la notificació de la resolució que calgui dictar, a aquest respecte n'hi ha prou amb acreditar que s'ha fet un intent de notificació que conté el text íntegre de la resolució.

6.- L'expedient s'iniciarà a proposta del funcionari que hagi dut a terme les actuacions de gestió, inspecció o recaptació, respectivament, amb autorització, de l'inspector en cap o de l'òrgan competent per a dictar els actes administratius que posen fi als procediments corresponents, i serà instruït pel funcionari que es designi a aquest efecte.

7.- L'òrgan competent per acordar i imposar sancions tributàries és l'Alcalde/essa o l'òrgan en que delegui.

8.- Contra l'acord d'imposició de les sancions només podrà interposar-se recurs de reposició davant del mateix òrgan que el va dictar, previ al contenciós administratiu. No obstant això, les sancions que derivin d'actes amb acord no podran ser impugnades en via administrativa.

9.- L'acte de resolució del procediment sancionador podrà ser objecte de recurs independent, llevat que s'hagi impugnat també el deute tributari, cas en què s'acumularan ambdós recursos. La interposició d'un recurs contra les sancions impedeix la seva execució fins que siguin fermes en via administrativa, sense necessitat de sol·licitud expressa de l'interessat ni aportació de garanties.

Article 155.- Procediment sancionador abreujat

1.- No obstant el que es disposa al paràgraf 3r de l'article anterior, si al temps d'iniciar-se l'expedient sancionador es troben en poder de l'òrgan competent tots els elements que permetin formular la proposta d'imposició de sanció, aquesta proposta s'incorporarà a l'acord d'iniciació.

2.- Aquest acord es notificarà a l'interessat, indicant-li que es posa de manifest l'expedient i concedint-li un termini de 15 dies perquè al·legui tot allò que consideri convenient i presenti els justificants, documents i proves que consideri oportuns.

3.- A més, a l'acord d'iniciació se l'advertirà expressament que si no formula al·legacions ni aporta nous documents o altres elements de prova, es podrà dictar la resolució d'acord amb la proposta susdita.

CAPÍTOL XI

REVISIÓ D'ACTES EN VIA ADMINISTRATIVA

Secció 1a. Disposicions generals

Article 156.- Contingut de la sol·licitud o de l'escrit d'iniciació

1.- En els procediments que s'iniciïn a instància de l'interessat, la sol·licitud o l'escrit d'iniciació haurà de contenir, en general, els següents extrems:

- a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, NIF i domicili de l'interessat. En el cas de que s'actui mitjançant representant, s'hauran d'incloure les seves dades completes.
- b) Òrgan municipal davant el qual es formula el recurs o se sol·licita l'inici del procediment.

c) Acte administratiu o actuació que s'impugna o que és objecte de l'expedient, data en la què es va dictar, número de l'expedient i resta de dades relatives a aquest que es consideri convenient, així com la pretensió de l'interessat.

d) Domicili que l'interessat assenyala als efectes de notificacions.

e) Lloc, data i signatura de l'escrit o sol·licitud.

2.- Si la sol·licitud o l'escrit d'iniciació no reuneix els requisits esmentats en el paràgraf anterior, es requerirà a l'interessat per tal que, en un termini de deu dies, comptats des del dia següent al de la notificació del requeriment, esmeni la falta o acompanyi els documents preceptius amb indicació que la falta d'atenció al requeriment determinarà l'arxiu de les actuacions i es tindrà per no presentada la sol·licitud o l'escrit.

Secció 2a. Procediments especials de revisió

Article 157.- Revocació dels actes

1.- L'òrgan responsable de l'àmbit tributari municipal podrà revocar els actes administratius en benefici dels interessats quan s'estimi que infringeixen manifestament la Llei, o per circumstàncies sobrevingudes que afectin una situació jurídica particular que posin de manifest la improcedència de l'acte dictat o quan en la tramitació del procediment s'hagi produït indefensió a l'interessat.

2.- El procediment de revocació s'iniciarà sempre d'ofici i mentre no hagi transcorregut el termini de prescripció.

Article 158.- Rectificació d'errors

L'òrgan municipal que hagi dictat l'acte o resolució del recurs rectificarà en qualsevol moment, d'ofici o a instància de l'interessat, els errors materials, de fet o aritmètics, sempre que no hagi transcorregut el termini de prescripció, de conformitat amb l'article 220 de la Llei general tributària, i altra normativa d'aplicació.

Article 159.- Devolució d'ingressos indeguts

1.- Els obligats tributaris i els subjectes infractors o als successors dels uns i dels altres tenen dret a la devolució dels ingressos que hagin fet indegudament a favor de l'Administració tributària municipal en el pagament d'obligacions municipals i sancions tributàries, de conformitat amb el que estableixen els articles 61 i 62 d'aquesta Ordenança, els article 221 de la Llei general tributària, 14 a 20 del Reial decret 520/2005, que aprova el Reglament general de desenvolupament en matèria de revisió en via administrativa i altra normativa d'aplicació.

2.- Si el procediment s'inicia a petició de la persona interessada, en l'escrit que presenti davant l'òrgan corresponent s'ha de fer constar les circumstàncies previstes en l'article 17 del Reglament general de desenvolupament de la Llei general tributària, en matèria de revisió en via administrativa i, especialment:

- a) El justificant de l'ingrés indegut. A la sol·licitud s'han d'adjuntar els documents que acreditin el dret a la devolució i els elements de prova que es considerin oportuns. Els justificants d'ingrés poden ésser substituïts per la menció exacta de les dades identificatives de l'ingrés efectuat, entre ells, la data i el lloc de l'ingrés i el seu import.

- b) Una declaració expressa del mitjà escollit pel qual s'hagi de fer la devolució. Es pot escollir entre transferència bancària o compensació.

3.- Iniciat el procediment, s'iniciarà la fase d'instrucció on l'òrgan competent de l'Administració tributària municipal ha de practicar les actuacions necessàries per tal de comprovar la procedència de la devolució d'ingressos indeguts i pot sol·licitar els informes o actuacions que estimi necessaris. Prèviament a la resolució, s'ha de notificar la proposta de resolució a l'obligat tributari per tal que, en el termini de 10 dies, presenti les al·legacions i els justificants que estimi necessaris. Tanmateix es pot prescindir d'aquest tràmit quan no es tinguin en compte altres fets o al·legacions que les realitzades per l'obligat tributari o quan la quantia proposada per a retornar sigui igual a la sol·licitada, exclosos els interessos de demora.

En els supòsits en què resulti procedent la devolució, es dictarà la resolució corresponent.

Si el procediment s'ha iniciat a instància de l'interessat, la sol·licitud de devolució es considerarà desestimada un cop transcorreguts 6 mesos sense que se hagi notificat la resolució expressa i produirà la caducitat del procediment, sense que això impedeixi que es pugui iniciar de nou un altre procediment posteriorment.

Dictada una resolució per la qual es reconegui el dret a la devolució d'un ingrés indegut, s'ha de notificar a l'interessat i s'ha d'emetre l'oportuna ordre de pagament en favor de la persona o entitat creditora, sense necessitat d'esperar-ne la fermesa.

Article 160.- Altres procediments de revisió

La resta de procediments especials de revisió no contemplats en els anteriors articles se subjectaran a les normes previstes a la Llei general tributària, i altra normativa d'aplicació.

Secció 3a. Recursos i suspensió

Article 161.- Recurs de reposició

1.- Contra els actes d'aplicació i efectivitat dels tributs i altres ingressos de dret públic de l'Ajuntament es podran presentar en el termini d'1 mes, si s'escau, el corresponent recurs de reposició davant l'òrgan que dictà l'acte administratiu que es reclama.

2.- El recurs de reposició s'entendrà desestimat si no ha estat resolt en el termini màxim d'1 mes comptat des de la data d'interposició.

3.- Contra la denegació expressa o tàcita del recurs de reposició pot interposar-se recurs contenciós administratiu davant dels jutjats Contenciosos administratius, en els terminis següents:

- a) Si la resolució ha estat expressa, en el termini de 2 mesos comptats des del dia següent a la notificació de l'acord resolutori del recurs de reposició.
- b) Si no hi hagués resolució expressa, en el termini de 6 mesos comptats des del dia següent a aquell en es pot entendre desestimat el recurs de reposició, és a dir, en el termini d'1 mes des de l'endemà de la seva interposició.

4.- Contra els actes de gestió censal de l'impost sobre activitats econòmiques dictats per l'Ajuntament per delegació de l'Administració Tributària de l'Estat, es podrà

interposar recurs de reposició previ a la reclamació econòmica administrativa que coneixeran els Tribunals Econòmics Administratius de l'Estat.

Article 162.- Suspensió

1.- La mera interposició de recurs no suspèn l'execució de l'acte impugnat. Això no obstant, a sol·licitud de l'interessat, procedeix la suspensió en els supòsits següents:

a) Quan s'aporti alguna de les garanties establertes a l'article 224 de la Llei general tributària.

La garantia ha de cobrir l'import de l'obligació a què es refereix l'acte impugnat, els interessos de demora que generi la suspensió i els recàrrecs que puguin ser procedents en el moment de la sol·licitud de suspensió. La sol·licitud de suspensió ha d'anar necessàriament acompanyada del document en què es formalitzi la garantia aportada. En cas contrari no produirà efectes i es tindrà per no presentada i es procedirà al seu arxivament, prèvia notificació a l'interessat.

b) Sense necessitat d'aportar garantia, quan s'apreciï que en dictar l'acte impugnat, s'ha pogut incórrer en error aritmètic, material o de fet.

c) L'execució de les sancions que siguin objecte d'un recurs, resta automàticament suspesa en període voluntari, sense necessitat d'aportar garanties, fins que siguin fermes en via administrativa.

2.- Quan el contribuent interposi un recurs contenciós administratiu, la suspensió acordada en via administrativa es manté sempre que hi hagi garantia suficient, fins que l'òrgan judicial competent adopti la decisió que correspongui en relació a la suspensió de l'acte impugnat. Tanmateix, en els supòsits d'estimació parcial del recurs interposat en via administrativa, la resolució del qual no pugui ésser executada perquè es manté la suspensió en la via jurisdiccional, l'obligat tributari té dret, si així ho sol·licita, a reduir proporcionalment la garantia. A aquests efectes, s'ha de practicar en el termini de 15 dies, des de la sol·licitud de l'interessat, una quantificació de l'obligació que, en el seu cas, hagués resultat de l'execució de la resolució, la qual s'ha d'utilitzar per determinar l'import de la reducció procedent, i, per tant, de la garantia que ha de subsistir. Fins que no es formalitzi la nova garantia, l'anterior continua afecta al pagament de l'import de la liquidació, deute o obligació subsistent.

3.- La concessió de la suspensió comporta l'obligació de satisfer interessos de demora durant tot el temps de la suspensió, tret que, resolt el recurs, l'acord o sentència declari totalment improcedent l'acte impugnat. Això no obstant, quan es garanteix el deute en la seva totalitat mitjançant un aval solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o mitjançant un certificat d'assegurança de caució, l'interès de demora exigible és l'interès legal. Tanmateix, no s'exigirà l'interès de demora, ni l'interès legal, quan s'escaigui, des del moment en què l'Administració tributària municipal incompleixi algun dels terminis fixats a la Llei general tributària per a resoldre, fins que es dicti la resolució procedent o s'interposi recurs contra la resolució presumpta.

4.- La impugnació d'un acte censal d'un tribut de gestió compartida amb l'Administració tributària de l'Estat no és prou motiu per suspendre la liquidació que es pugui practicar, sense perjudici que, si la resolució que es dicta en matèria censal afecta el resultat de la liquidació satisfeta, es realitzi la devolució d'ingressos corresponent.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.- S'autoritza l'Alcaldia, i per delegació a l'òrgan responsable de l'àmbit tributari, per dictar totes les instruccions que siguin necessàries per al desenvolupament i aplicació d'aquesta Ordenança.

Segona.- Les modificacions produïdes per la Llei de pressupostos generals de l'Estat i qualsevol altra norma de rang legal que afecti la regulació establerta en aquesta Ordenança són d'aplicació immediata.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta ordenança, que va ser aprovada provisionalment pel Ple de l'Ajuntament en sessió celebrada el dia 11 d'octubre de 2024 i, definitivament el dia 23 de desembre del mateix any, començarà a regir el dia 1 de gener de 2025 i es mantindrà en vigor mentre no s'acordi modificar-la o derogar-la.